

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

28 oktober 2005

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	29
Advies van de Raad van State	51
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	71
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen	77
Advies van de Vlaamse Onderwijsraad.....	85
Advies van de Raad voor Cultuur	91
Ontwerp van decreet	95

MEMORIE VAN TOELICHTING

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

HOOFDSTUK II

Archiefdecreet

Artikelen 2 tot 4

ALGEMENE TOELICHTING

Met dit voorstel worden twee technische wijzigingen aangebracht aan het decreet van 19 juli 2002 houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking, kortweg geciteerd als het “Archiefdecreet”.

De eerste wijziging heeft tot doel de eerste beleidsperiode voor subsidiëring van de archief- en documentatiecentra op basis van maatschappelijk-filosofische stromingen te laten aansluiten bij de eerste beleidsperiode voor subsidiëring van de archief- en documentatiecentra op basis van culturele thema's.

De tweede wijziging heeft betrekking op de samenvoeging van DAC-middelen met de gewone werkmiddelen. Door de opsplitsing in verschillende basisallocaties wordt de administratieve procedure voor de subsidiëring van deze instellingen onnodig verzwaard.

- Artikel 2. De eerste beleidsperiode voor de subsidiëring van de archief- en documentatiecentra op basis van maatschappelijk-filosofische stromingen ging in op 1 januari 2002. Het Archiefdecreet verscheen echter pas op 1 oktober 2002 in het Belgisch Staatsblad. De beleidsplannen voor de eerste periode werden uiterlijk op 15 april 2003 ingediend en de minister diende uiterlijk op 15 september 2003 een beslissing omtrent het beleids-

plan te nemen. Bijgevolg loopt het huidige beleidsplan slechts over een periode van 3 jaar i.p.v. 5 jaar, met name van 2004 tot eind 2006. Bovendien loopt de beleidsperiode voor de subsidiëring van de archief- en documentatiecentra op basis van culturele thema's van 1 januari 2004 tot eind 2007. Om de planlast niet onnodig te verhogen en de beleidsperiode van de structureel gesubsidieerde instellingen binnen het Archiefdecreet op elkaar af te stemmen wordt de eerste beleidsperiode voor de subsidiëring van de archief- en documentatiecentra op basis van maatschappelijk-filosofische stromingen met één jaar verlengd.

- Artikel 3. Artikel 8, §1, van het Archiefdecreet d.d. 19 juli 2002 bepaalt dat de vastgelegde kredieten worden aangevuld met een specifiek krediet voor het uitvoeren van het Vlaamse Intersectorale Akkoord 2000-2005 en voor het opvangen van de gevolgen van dit akkoord op de concrete personeelsformaties van de vier archief- en documentatiecentra op basis van maatschappelijk-filosofische stromingen. We hebben ervoor geopteerd om de andere verdelingspercentages die in het archiefdecreet staan vermeld te behouden. Deze verschillende percentages voor de verdeling van de personeels-, basis- en werkingssubsidie is o.a. te verklaren door hun verschillende historische evolutie en uiteenlopende invulling van de personeelsomkadering. De in het decreet vermelde percentages zijn gebaseerd op de oefening waarbij er naar een evenwicht werd gestreefd tussen de verschillende centra. In de toelichting van het decreet van 19 juli 2002 wordt gesteld dat de bestaande verhoudingen met betrekking tot het personeel en de middelen tussen de vier centra niet mogen worden scheefgetrokken. Ook met dit voorstel wensen we hier aan tegemoet te komen. Deze middelen worden nu op één basisallocatie samengevoegd. Het wijzigen van het Archiefdecreet (en het uitvoeringsbesluit) heeft als bijkomend voordeel dat de subsidiëring van de instellingen sterk wordt vereenvoudigd. Daar de werkmiddelen voor de vier betrokken archiefinstellingen voorheen over drie verschillende basisallocaties werden verdeeld, worden de afzonderlijke basisallocaties nu samengevoegd tot één basisallocatie. Het artikel 8 mag dan ook volledig worden vervangen.
- Artikel 4. Er worden geen specifieke middelen meer voorzien voor (ex-)DAC-personeelsleden. Artikel 9, tweede lid, van het Archiefdecreet

wordt dan ook overbodig en mag volledig worden geschrapt.

HOOFDSTUK III

VEN-gebieden

Artikel 5

Bij decreet van 9 mei 2003¹ werd een nieuw artikel 55ter in het Wetboek van successierechten ingelast. Daardoor werd een vrijstelling van successierechten ingevoerd voor gronden gelegen in het VEN. Met het oog op het verkrijgen van de vrijstelling, moet door de administratie een attest worden afgeleverd, dat dient om bij de aangifte van nalatenschap gevoegd te worden. Uit dit attest zal blijken of de betrokken gronden in een VEN-gebied zijn gelegen, en indien positief, voor welke oppervlakte. Bij besluit van 4 februari 2005² werden nadere regels met betrekking tot het afleveren van dit attest vastgelegd.

Het voorgestelde artikel beoogt het instellen van een georganiseerde bezwaarprocedure tegen een negatief attest van vrijstelling van successierechten of van het recht van overgang bij overlijden voor gronden gelegen in het VEN, zoals voorzien in het derde lid van artikel 55ter Wetboek van successierechten.

Deze bezwaarprocedure is de vertaling van een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. De mogelijkheid om het bestuursorgaan, dat een beslissing heeft genomen, om een herziening van de initiële beslissing te verzoeken, kan met een algemeen rechtsbeginsel worden gelijkgesteld, dat geldt zonder dat enige normatieve tekst daarin voorziet.

Doordat deze bezwaarprocedure het voorwerp uitmaakt van een uitdrukkelijke normatieve regeling, komt dit de duidelijkheid naar de burger ten goede.

¹ Decreet van 9 mei 2003 tot invoering van een vrijstelling van successierechten voor bossen en van een vrijstelling van successierechten en onroerende voorheffing voor gronden gelegen in het VEN.

² Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van artikel 55ter en 55quater van het Wetboek van Successierechten.

HOOFDSTUK IV

Economisch ondersteuningsbeleid

Artikelen 6 en 7

Artikel 6, 1°

Het bestaande decreet vormt een kader voor de verschillende maatregelen betreffende het economisch ondersteuningsbeleid. Dit kaderdecreet is maximaal gebaseerd op de horizontale Europese regelgeving. Dit maakt het mogelijk om de contouren die uitgestippeld zijn door de Europese Commissie optimaal na te leven.

Naast deze door Europa gereguleerde steunmaatregelen zijn er echter ook andere steunmaatregelen mogelijk die momenteel niet vervat zitten in het huidige kaderdecreet.

Het betreft maatregelen ter ondersteuning van het economisch ondernemerschap die geen rechtstreeks economisch voordeel behelzen voor ondernemingen. Zo is de steun in het kaderdecreet meestal beperkt tot steun voor investeringen, opleidings- en advieskosten gemaakt door ondernemingen.

Steunmaatregelen zoals call economie-onderwijs, peterschapsprojecten, Vlajo, ondernemersplanwedstrijd, Flanders Fashion Institute, waarbij kosten en investeringen van natuurlijke personen, vzw's en publiekrechtelijke rechtspersonen worden gesteund kunnen op dit moment geen juridische rechtsgrondslag in het kaderdecreet vinden.

Artikel 6, 2°

Artikel 2 van het decreet van 15 juli 2005 houdende diverse bepalingen inzake economie vervangt de woorden “de vennootschappen die de rechtsvorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen” door de woorden “handelsvennootschappen met rechtspersoonlijkheid”. Het was niet de bedoeling de burgerlijke vennootschappen met handelsvorm te schrappen. Aangezien de vrije beroepen deze vennootschapsvorm kunnen aannemen, wordt deze vennootschapsvorm met terugwerkende kracht in aanmerking genomen.

Artikel 6, 3°

Dit artikel kon aanleiding geven tot verwarring. Bijvoorbeeld de de minimissteun of steun aan natuurlijke personen wordt niet beschouwd als steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-verdrag. Volgens de Europese reglementering geldt de regel van cumulering enkel voor deze laatste vorm van steun.

Artikel 6, 4°

Dit artikel was voor verschillende interpretaties vatbaar. Het was niet duidelijk of de voorwaarden vermeld bij de andere categorieën van steun ook nog van toepassing waren. Dit is niet de bedoeling, aangezien de de minimissteun als een aparte categorie van steun wordt beschouwd en derhalve enkel de voorwaarden van de de minimisverordening van toepassing zijn.

Artikel 7

Deze wetgeving vormt de rechtsgrondslag van de oude expansiewetgeving. De opheffing van deze wetgeving was na het opstellen van het decreet van 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid niet mogelijk en dit om de volgende redenen:

- de oude expansiewetgeving dekt verschillende materies. Dit betekende dat verschillende administraties en instellingen gebruik maakte van deze wetgeving (Vlaams Waarborgfonds, gewestwaarborg, ...);
- de uitvoeringsbesluiten waren niet gelijktijdig klaar waardoor de expansiewetgeving in verschillende stappen diende opgeheven te worden. Een éénmalige opheffing had tot gevolg dat de juridische basis van het bestaande ondersteuningsbeleid wegvalt. Een éénmalige opheffing na de inwerkingtreding van al de nieuwe uitvoeringsbesluiten is derhalve aangewezen zeker wat betreft de gemeenschappelijke bepalingen van de bestaande expansiewetgeving.
- het was aan te raden een overgangperiode te voorzien vooraleer werd overgegaan tot expliciete

opheffing: dit gaf het voordeel dat een vollediger en correcter beeld werd gevormd van welke artikelen in onbruik waren geraakt en welke artikelen essentieel waren voor het voeren van een economisch ondersteuningsbeleid.

Deze knelpunten zijn op dit moment opgelost. De oude wetgeving werd, zowel door de administratie Economie als door de andere administraties en instellingen, vervangen door nieuwe reglementering en de nieuwe uitvoeringsbesluiten betreffende het ondersteuningsbeleid zijn allemaal in werking getreden. Daarom kan de oude bovenvermelde wetgeving opgeheven worden.

HOOFDSTUK V

VLAM

Artikel 8

Ingevolge de wijziging van artikel 3, §3, van het decreet van 20 december 1996 betreffende het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing door artikel 16 van het decreet van 6 juli 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001, dient elk (wijzigend) bijdragebesluit door de decreetgever in het jaar volgend op dat van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad bekrachtigd te worden.

Op 22 juli 2005 heeft de Vlaamse Regering dergelijk wijzigingsbesluit genomen ter wijziging van de bijdragen in de respectieve sectoren Niet-eetbare Tuinbouwproducten, Runderen, Varkens en Bioproducten.

Bijgevolg wordt voorgesteld om in het decreet houdende bepalingen ter begeleiding van de begroting 2006 de voornoemde bepaling op te nemen.

Het opnemen van deze bepaling is essentieel als rechtsgrond voor de inning van de verplichte bijdragen, die het overgrote deel van de financiering van het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) uitmaken.

HOOFDSTUK VI

Familiale
ondernemingen

Artikel 9

Bij artikel 21 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997³ werd een nieuw artikel 60bis in het Wetboek van successierechten ingelast. Daardoor werd een vrijstelling van successierechten ingevoerd bij de vererving van familiale ondernemingen voor de activa, aandelen en vorderingen in die familiale ondernemingen, die eigendom zijn van de erflater. Met het oog op het verkrijgen van die vrijstelling moet door de administratie een attest inzake tewerkstelling en kapitaal worden afgeleverd, waaruit blijkt dat aan alle voorwaarden van artikel 60bis Wetboek van successierechten is voldaan.

De nadere regels met betrekking tot het afleveren van het attest inzake tewerkstelling en kapitaal, dat dient om bij de aangifte van nalatenschap te worden gevoegd, zijn vastgelegd in het besluit van 18 november 1997, gewijzigd bij besluit van 8 juni 1999.

Het voorgestelde artikel beoogt het instellen van een georganiseerde bezwaarprocedure tegen een negatief attest van vrijstelling van successierechten of een herziening van de vrijstelling van successierechten, zoals voorzien in artikel 60bis, §§10 en 12, Wetboek van successierechten.

Deze bezwaarprocedure is de vertaling van een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. De mogelijkheid om het bestuursorgaan, dat een beslissing heeft genomen, om een herziening van de initiële beslissing te verzoeken, kan met een algemeen rechtsbeginsel worden gelijkgesteld, dat geldt zonder dat enige normatieve tekst daarin voorziet.

³ gewijzigd bij artikelen 26 en 27 van het decreet van 8 juli 1997 en bij artikel 48 van het decreet van 19 december 1998, en bij artikel 38 van het decreet van 22 december 1999, en bij artikel 31 van het decreet van 6 juli 2001 en bij artikel 47 van het decreet van 21 december 2001 en bij artikelen 63 en 64 van het decreet van 19 december 2003.

Doordat deze bezwaarprocedure het voorwerp uitmaakt van een uitdrukkelijke normatieve regeling, komt dit de duidelijkheid naar de burger ten goede.

HOOFDSTUK VII

DAB PPS

Artikelen 10 en 11

De DAB Publiek Private Samenwerking wordt, overeenkomstig de mededeling aan de Vlaamse Regering (VR/2005/0909/MED07) opgeheven en administratief gepositioneerd bij het departement Coördinatie. Het Vlaams Kenniscentrum PPS blijft bestaan als administratieve entiteit en de taakstelling blijft ongewijzigd. De artikelen 4 en 6 van het decreet van 18 juli 2003 dienen derhalve behouden worden.

HOOFDSTUK VIII

Waarborg als verliesgarantie voor het
verstrekken van risicokapitaal

Artikelen 12 en 13

ALGEMENE TOELICHTING

1. Achtergrond

In het voorjaar van 2001 vond een grondige evaluatie plaats van het Vlaams Waarborgfonds. Dat gebeurde in het kader van een studie-opdracht die door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid, werd toegewezen aan IDEA Consult. Voor de uitvoering van die opdracht werd een samenwerking opgezet tussen IDEA Consult, de Onderzoeksgroep KMO van de UFSIA (Universiteit Antwerpen) en Rummens Management Consultancy.

De conclusies van de studie hebben geleid tot:

- de nieuwe Waarborgregeling die in de plaats getreden is van de bestaande Waarborgregeling, en de overgang van het beheer van de administratie van

het Vlaams Waarborgfonds van respectievelijk het Beheerscomité en Beroepskrediet NV naar Waarborgbeheer NV.

In het kader van de studie-opdracht werd ook de Garantieregeling Risicokapitaal grondig geëvalueerd. De doelstelling van de evaluatie was op basis van een analyse van de beschikbare literatuur, operationele gegevens en een bevraging van de betrokken partijen een beoordeling te geven van het bereik, de doeltreffendheid en de doelmatigheid van de regeling, en concrete beleidsaanbevelingen te formuleren.

De evaluatievragen die toegepast werden, zijn de volgende:

- bereik: Bereikt de Garantieregeling Risicokapitaal de verschillende beoogde doelgroepen in voldoende mate, en is met de regeling voldoende aan de behoeften van die doelgroepen tegemoet gekomen?
- doeltreffendheid: Heeft de Garantieregeling Risicokapitaal de vooropgezette doelstellingen bereikt, of met andere woorden, heeft de regeling geleid tot een ander resultaat dan wat in de afwezigheid van de regeling zou gerealiseerd zijn?
- doelmatigheid: Wat zijn de sterke en zwakke punten van de Garantieregeling Risicokapitaal?

De aanbeveling van IDEA-Consult luidde dat de Garantieregeling Risicokapitaal in zijn huidige vorm het best wordt afgeschaft. Tegelijkertijd werd gepleit voor de inschakeling van een nieuw instrument ter bevordering van risicokapitaalinvesteringen, op basis van de Amerikaanse SBIC-regeling.

Daarnaast werd in augustus 2005 door het Steunpunt Ondernemerschap, Ondernemingen en Innovatie (O,O&I) een onderzoek verricht waarbij een antwoord werd gezocht naar volgende onderzoeksvragen:

- de fraude-gevoeligheid van de Garantieregeling
- de verschillende omstandigheden van de aangevraagde verliesgaranties
- het efficiënt gebruik van de publieke middelen.

2. Het instrument Garantieregeling Risicokapitaal

Het decreet over de Garantieregeling Risicokapitaal werd uitgevaardigd op 15 april 1997. Op 1 juli 1997 volgde het uitvoeringsbesluit dat op 27 april 1999 een aantal kleine wijzigingen onderging.

Het algemeen principe van het decreet is dat een deel van het verlies dat participatiemaatschappijen kunnen lijden op het risicokapitaal dat zij in een bedrijf inbrengen, door de overheid wordt vergoed. De toepassing van dat principe is aan een aantal regels en voorwaarden onderworpen.

Zo moet de participatiemaatschappij zelf zich hoofdzakelijk bezighouden met het verstrekken van risicokapitaal aan andere dan met haar verbonden ondernemingen. Dat moet blijken uit zowel haar maatschappelijk kapitaal als uit haar reële activiteiten.

De onderneming waarin het kapitaal wordt ingebracht, moet een exploitatiezetel hebben in het Vlaamse Gewest of er zich toe verbinden in Vlaanderen een exploitatiezetel te vestigen. Verder mag het aantal werknemers niet meer dan 100 bedragen. Het risicokapitaal moet de bedoeling hebben de onderneming start- of groeimogelijkheden te geven in toekomstgerichte activiteiten of procédés.

Het risicokapitaal kan worden verstrekt in de vorm van een participatie (minimaal 75.000 euro) of een achtergestelde lening (minimaal 125.000 euro). Het maximum gewaarborgd bedrag bedraagt in beide gevallen 1 miljoen euro. De waarborg wordt verleend voor een periode van maximum 5 jaar waarbij het percentage van het bedrag dat gewaarborgd wordt, toeneemt in de tijd.

3. Conclusies evaluaties Idea-Consult en Steunpunt O,O&I

In deze paragraaf worden de voornaamste conclusies van IDEA-Consult alsook van het Steunpunt O,O&I met betrekking tot de Garantieregeling Risicokapitaal op een rijtje gezet. Die conclusies resulteren zowel uit de analyse van operationele gegevens, de benchmarking met enkele buitenlandse initiatieven, als uit de bevraging van de betrokken actoren.

De conclusies werden gerangschikt afhankelijk van het feit of ze vooral betrekking hebben op het bereik, dan wel op de doeltreffendheid of op de doelmatigheid van het instrument.

3.1. Het bereik van de Garantieregeling Risicokapitaal

3.1.1. *Van de Garantieregeling Risicokapitaal wordt weinig gebruik gemaakt*

De Garantieregeling Risicokapitaal bestaat nu ongeveer 7,5 jaar. In die tijd werden 75 dossiers goedgekeurd, die betrekking hebben op 54 verschillende ondernemingen.

Slechts één van de dossiers betrof een achtergestelde lening.

Terwijl van 1997 tot 1999 het aantal dossiers toenam, kan er sinds het jaar 2000 een opmerkelijke terugval worden vastgesteld.

Die dossiers werden ingediend door 38 participatiemaatschappijen. In bijna de helft van de dossiers die werden ingediend door een syndicaat, hebben niet alle participatiemaatschappijen een verliesgarantie aangevraagd. 9 van de tot op heden 47 erkende participatiemaatschappijen dienden nog geen dossier in.

Van de 75 gegarandeerde dossiers, werd voor 21 dossiers de garantie aangesproken en uitbetaald. Het tot op heden uitbetaalde bedrag is 5,489 miljoen euro. Van de uitbetaalde dossiers heeft 57% betrekking op een faillissement en 43% op een dading. Het gemiddeld gewaarborgd bedrag in geval van een falen is groter (350.000 euro) dan het gemiddeld gewaarborgd bedrag in geval van een dading (190.000 euro).

Verwacht wordt dat er voor de op vandaag reeds goedgekeurde dossiers nog 2 miljoen euro zal dienen te worden uitbetaald.

De meeste participatiemaatschappijen maken weinig gebruik van de Garantieregeling omdat de toegevoegde waarde van de regeling volgens hen voor de

meeste dossiers minimaal is. Ze gebruiken de Garantieregeling als een verzekeringsinstrument met een lage premie.

3.1.2. *Het 'marktaandeel' van het geïnvesteerd risicokapitaal onder de Garantieregeling Risicokapitaal is gering*

In de betrokken ondernemingen werd onder de Garantieregeling Risicokapitaal door de participatiemaatschappijen bijna 68 miljoen euro geïnvesteerd. Dat stemt overeen met slechts 2% van het totale risicokapitaalvolume dat werd geïnvesteerd door de Belgische risicokapitaalsector in dezelfde periode.

Ongeveer 60% van het totaal geïnvesteerd bedrag onder de Garantieregeling ging naar ondernemingen in de zaai- en startfase.

Tot op heden werd een bedrag van 28 miljoen gewaarborgd door de Garantieregeling. Het totale bedrag aan openstaand risico naar aanleiding van de toekenning van waarborgen werd in het decreet vastgelegd op 74,37 miljoen euro. Hiervan werd dus ongeveer 38% ingevuld.

3.2. De doeltreffendheid van de Garantieregeling Risicokapitaal

3.2.1. *De hefboomwerking van de Garantieregeling Risicokapitaal is (zeer) beperkt*

Deze conclusie, waarschijnlijk de belangrijkste met betrekking tot de Garantieregeling Risicokapitaal, vloeit voort uit meerdere observaties op basis van de bevraging.

Vooreerst creëert de Garantieregeling weinig tot geen hefboom bij het verstrekken van risicokapitaal. De bevroegde participatiemaatschappijen stellen dat ze de participaties die momenteel gewaarborgd worden, ook genomen zouden hebben zonder een garantie van de Vlaamse overheid. Tevens blijkt dat participaties waarvoor de garantie-aanvraag geweigerd werd,

ook zonder de garantie zijn doorgegaan en dat onder dezelfde voorwaarden.

De overweging om een beroep te doen op de Garantieregeling wordt door de participatiemaatschappij overigens na de investeringsbeslissing genomen. Dat kan verklaard worden door het feit dat risicokapitaalverschaffers in hun beslissingsproces weinig tot geen rekening houden met zekerheden. De risicokapitaalverschaffers zijn bereid om risico te lopen indien het rendementspotentieel dat verantwoordt. De risicokapitaalverschaffers richten zich in het investeringsproces eerder op het maximaliseren van het verwachte rendement dan op het minimaliseren van het potentiële risico.

Tenslotte heeft de Garantieregeling ook niet bijgedragen tot de creatie van nieuwe participatiemaatschappijen.

3.3. De doelmatigheid van de Garantieregeling Risicokapitaal

3.3.1. *Fraudegevoeligheid van de Garantieregeling*

Gezien slechts 50% van het door de participatiemaatschappij geïnvesteerde bedrag gewaarborgd is, zal de investeringsmaatschappij het verlies naar aanleiding van een dading zoveel mogelijk trachten te beperken. Frauduleuze scenario's zijn slechts mogelijk in die gevallen waar er, in het kader van een dading, verkocht wordt aan partijen, gerelateerd met de verkopende participatiemaatschappij. Het bestaan van een waarborg kan het gedrag van een participatiemaatschappij wel beïnvloeden, in die zin dat zij eerder geneigd is om een slecht presterende onderneming in falen te laten gaan – omdat dan toch zeker 50% van het gewaarborgde bedrag kan worden gerecupereerd – dan te wachten op onzekere toekomstige rendementen.

3.3.2. *Bevraagde participatiemaatschappijen tevreden over modaliteiten Garantieregeling*

In het algemeen vinden de bevraagde participatiemaatschappijen dat de voorwaarden van de Garantieregeling eenvoudig en inhoudelijk redelijk goed gedefinieerd zijn. De erkende participatiemaatschappijen zijn ook tevreden over het beheer van de regeling. Maar tegelijk zijn de meeste erkende par-

ticipatiemaatschappijen voor een aanpassing of een afschaffing van de Garantieregeling.

3.3.3. *Vlaamse Garantieregeling stringenter dan Nederlandse PPM-regeling*

De invoering van de Garantieregeling Risicokapitaal in Vlaanderen in 1997 was geïnspireerd door de Nederlandse Garantieregeling Particuliere Participatiemaatschappijen. Reeds in 1990 werd evenwel beslist de PPM-regeling te laten uitdoven.

Tussen beide regelingen zijn er enkele belangrijke verschillenpunten. Zo had de PPM-regeling ook tot doel bij te dragen tot de ontwikkeling van het aanbod van risicokapitaal. Die doelstelling werd ruimschoots gerealiseerd want in 10 jaar tijd (1981 – 1990) zijn vanuit het niets een honderdtal venture capital maatschappijen ontstaan.

Andere belangrijke verschillenpunten zijn de meer stringente voorwaarden en modaliteiten van de Vlaamse Garantieregeling Risicokapitaal, meer bepaald de focus op starters in toekomstgerichte sectoren, de kortere looptijd van de waarborg en de lagere waarborgpercentages in het begin van de waarborgperiode.

3.3.4. *SBIC-programma in de VS hanteert sterk verschillend uitgangspunt*

In vergelijking met de Vlaamse Garantieregeling Risicokapitaal en de Nederlandse PPM-regeling, hanteert het SBIC-programma in de VS een sterk verschillend uitgangspunt. Een SBIC krijgt geen verliesvergoeding op zijn aangegane participaties. Wel kan hij, naast zijn eigen vermogen, extra kapitaal verwerven om te investeren via het uitschrijven van obligaties en participatiebewijzen die gewaarborgd zijn door de overheid. Het 'marktaandeel' van de investeringen onder het SBIC-programma gedurende de laatste vijf jaar bedraagt 18% van het totaal aan risicokapitaalinvesteringen. Voor investeringen in de zaaifase wordt dat 'marktaandeel' geraamd op 70%.

3.4. Aanbevelingen m.b.t. toekomst van de regeling

IDEA-Consult heeft op basis van de bovenstaande conclusies de volgende beleidsaanbeveling gedaan:

“De Garantierегeling Risicokapitaal zoals die vandaag bestaat, wordt best afgeschaft. Die maatregel is te verantwoorden op basis van het beperkte bereik, en, vooral, de geringe hefboomwerking die van de garantierегeling uitgaat. Uit het beperkt aantal dossiers, de sterke terugval ervan sinds 2000, de relatief geringe betrokkenheid van de participatiemaatschappijen en de bescheiden omvang van het geïnvesteerde risicokapitaal, kan worden opgemaakt dat de Garantierегeling Risicokapitaal in zijn huidige vorm inderdaad weinig succesvol is inzake bereik.”

Tegelijkertijd pleitte IDEA-Consult voor de inschakeling van een nieuw instrument ter bevordering van risicokapitaalinvesteringen, dat gebaseerd zou zijn op de Amerikaanse SBIC-regelгing.

Dergelijk nieuw instrument werd inmiddels in het leven geroepen: de ARKimedes-regelгing.

De conclusie van het Steunpunt met betrekking tot het al of niet efficiënt aanwenden van publieke middelen, is de volgende:

Rekening houdend met

- de conclusies van de studie van IdeaConsult d.d. 2001;
- de reeds gedane (5,489 miljoen euro) en toekomstige uitgaven voor de op vandaag goedgekeurde dossiers (ingeschat op 2 miljoen euro);
- de beheerskosten die op vandaag nog gedragen worden voor de werking van deze garantierегeling.

is de conclusie van het onderzoek dat “de overheidsmiddelen wellicht niet optimaal gebruikt worden en kan men zich de vraag stellen of beide regelгingen (garantierегeling risicokapitaal en ARKimedes-regelгing) naast elkaar dienen te blijven bestaan. Wellicht is het vanuit overheidsstandpunt efficiënter om de garantierегeling risicokapitaal te laten uitdoven”.

4. Ontwerpdecreet houdende opheffing van het decreet van 15 april 1997 tot regelгing van de toekenning van een waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal

Rekening houdende met:

- de conclusies en aanbevelingen van IDEA-Consult en van het Steunpunt O,O&I;
- het feit dat met de ARKimedes-regelгing een alternatief instrument gecreëerd werd ter bevordering van risicokapitaalinvesteringen in Vlaanderen;
- wordt met het ontwerpdecreet voorgesteld de nodige wettelijke stappen te ondernemen opdat op korte termijn geen nieuwe garanties meer kunnen worden toegekend onder de Garantierегeling Risicokapitaal. Waarborgen die in het verleden werden toegekend, blijven evenwel gelden tot het einde van hun duurtijd.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 12

Om de hoger aangehaalde redenen heeft dit artikel de Garantierегeling inzake Risicokapitaal, zoals vervat in het decreet van 15 april 1997 en het uitvoeringsbesluit van dit decreet d.d. 1 juli 1997, op. Als gevolg van deze opheffing zullen met ingang van de datum van inwerkingtreding van dit decreet, geen nieuwe waarborgen meer kunnen worden verleend op grond van deze regelгing. Ook voor aanvragen die voor de inwerkingtreding van het decreet werden ingediend maar waarover nog niet werd beslist, kunnen geen waarborgen meer worden toegekend.

Artikel 13

Dit artikel bevat een overgangsregelгing voor de waarborgen die op grond van het decreet van 15 april 1997 werden verleend vóór de inwerkingtreding van voorliggend decreet. Deze waarborgen blijven van kracht. De voorwaarden en verplichtingen voor het behoud van die waarborgen, voor de overdracht en de afroep van deze waarborgen alsook de controle- en rapporterings-verplichtingen terzake, blijven onderworpen aan het decreet van 15 april 1997 en het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juli 1997.

HOOFDSTUK IX

Centra voor leerlingenbegeleiding

Artikel 14

Formeel stopt het project op 31 december 2005. Het is evenwel de bedoeling om de tijdelijke informatiedienst de gelegenheid te geven haar activiteiten te laten afronden op het einde van het schooljaar 2005-2006 (31 augustus 2006), zodat de werking niet midden in het schooljaar wordt doorbroken. Tegelijk kunnen de betrokken CLB's tijdens deze overgangperiode onderzoeken, in overleg met de lokale overheid, of zij vanaf 1 september 2006, door een bundeling van eigen middelen, de informatiedienst netoverschrijdend verder blijven organiseren.

De nog niet aangewende middelen toegekend sinds 2003 volstaan om in het schooljaar 2005-2006 de informatiedienst verder te organiseren, hetzij in een uitdoofscenario, hetzij in een overgangsfase.

HOOFDSTUK X

Hogescholen

Artikel 15

In uitvoering van het regeerakkoord wordt een financiële injectie gegeven in de financiering van de hogescholen, voorafgaand aan het nieuwe financieringssysteem. De werkingsuitkeringen van de instellingen worden met 12,5 miljoen euro verhoogd in 2006 en met 25 miljoen in 2007.

Artikel 16

De injectie wordt aan de enveloppe toegevoegd als voorafname omdat een afzonderlijk verdelingsmechanisme uitgewerkt werd.

Artikel 17

Hoewel de doelstellingen van de bevrozing van de hogescholenenveloppe (stabiele financiering in periode van hervorming) op zich degelijk waren, stellen

we vast dat bij een krappe enveloppe die hogescholen die hun studentenaantallen verder hebben zien stijgen, de nood wel heel hoog begon te worden. Daarom zal een deel van deze nieuwe middelen (iets meer dan 3 miljoen euro) aangewend worden om de minderinkomsten omwille van de bevrozing te compenseren.

De overige middelen worden dan lineair aan de hogescholenenveloppe toegevoegd, waardoor alle hogescholen kunnen genieten van de bijkomende middelen.

Het toekennen van deze middelen wordt expliciet gekoppeld aan de doelstelling om tot een betere afstemming te komen wat het aanbod betreft en de transparantie voor de student te verhogen. Vooral de wildgroei aan afstudeerrichting werd op diverse fora aan de kaak gesteld. Daarom wordt het toekennen van de financiële injectie gekoppeld aan een afsprakenkader aangaande de afstudeerrichtingen.

De VLHORA stelde in verscheidene vergaderingen van zijn Raad van Bestuur en de Algemene Vergadering dat er nood is aan afspraken en transparantie aangaande het aanbod. Een onbeperkte programmering van afstudeerrichtingen heeft repercussies op de taakbelasting van het hogescholenpersoneel.

Artikel 18

Door de aanpassing van het startbedrag van de enveloppe, moet ook de indexeringsformule herzien worden.

Artikel 19

De eerste beheersovereenkomsten liepen van 2001 tot en met 2005. Normaalgezien moesten dus vanaf 2006 nieuwe beheersovereenkomsten afgesloten worden.

In het licht van bepaalde evoluties die ondertussen plaats hebben gegrepen in het hoger onderwijs, is deze datum echter vrij ongelukkig. Ten eerste is er het nieuwe financieringssysteem dat vanaf 2007 in werking moet treden. En ten tweede is er de werkgroep academisering hoger kunstonderwijs die momenteel een advies voorbereidt. In dit advies zal waarschijnlijk ook een uitspraak gedaan worden over een mogelijke rol voor de instituten in de academisering van de kunstopleidingen. Mogelijk moeten nieuwe opdrachten aan de instituten toegekend worden, waarvoor ruimte moet voorzien worden in de beheersovereenkomst.

Om de nieuwe beheersovereenkomsten te stroomlijnen met deze andere evoluties, wordt voorgesteld om de huidige beheersovereenkomsten uitzonderlijk een jaar te verlengen.

HOOFDSTUK XI

Recuperatiefonds studietoelagen

Artikel 20

Op het programma 35.10, basisallocatie 38.01, worden verscheidene jaren de ontvangsten geboekt die bestaan uit spontane terugbetalingen van studietoelagen door studenten die hun studies hebben gestaakt. In uitvoering van artikelen 10, 11 en 22 van het decreet van 16 februari 2001 houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs worden alle dossier die afgewerkt werden op basis van vermoedelijk inkomen vanaf het academiejaar 2001-2002 systematisch herzien aan de hand van de nageziene inkomsten. Aangezien de nageziene inkomsten van 2001 pas bekend zijn in 2003, was een eerste budgettaire impact pas merkbaar in het budgetjaar 2004.

In 2005 en 2006 zullen nog de dossiers van de academiejaren 2002-2003 en 2004-2005 worden herzien op basis van het decreet van 16 februari 2001.

Het decreet van 30 april 2004 betreffende de studiefinanciering en studentenvoorzieningen in het hoger onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, meer bepaald de artikelen 47 en 48 voorzien in eenzelfde regeling, zodat ook in de daaropvolgende jaren terugvorderingen zullen gerealiseerd worden. Tot op heden werden de bedragen die op basis van deze terugvorderingen werden geïnd overgemaakt aan de middelenbegroting. Gelet op de systematiek die werd ingevoerd in uitvoering van bovenvermelde artikelen wordt voorzien in de heraanwending van deze bedragen om de studiefinanciering te betalen. Gelet op het feit dat studenten een beroep kunnen doen op afbetalingsmodaliteiten wordt het bedrag van reëel geïnde terugvorderingen geraamd op 500.000 euro.

HOOFDSTUK XII

Universiteiten

Artikel 21

In overeenstemming met artikel 140bis van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, draagt de Vlaamse Gemeenschap jaarlijks bij in de sociale voorzieningen voor de studenten. Deze toelage draagt bij tot dekking van personeelskosten, werkings- en uitrustingskosten en financiële kosten met betrekking tot de sociale voorzieningen voor studenten en de kosten voor de werving, oprichting, uitbreiding, verbouwing, instandhouding en herstelling van onroerende goederen bestemd voor de sociale voorzieningen van studenten.

De berekeningswijze voor het begrotingsjaar 2006 wordt gewijzigd. Als gevolg van de omvorming van de academische opleidingen naar de BAMA-structuur en de invoering van de flexibilisering van de opleidingen kan de studententelling immers niet meer gebeuren overeenkomstig de bestaande reglementering. Er is daarvoor geen specifieke overgangsreglementering uitgewerkt. Om die reden wordt geopteerd om de bedragen van het begrotingsjaar 2005 te 'bevriezen' met het oog op de vaststelling van de begroting 2006. Voor 2006 worden er dienvolgens nieuwe basisbedragen vastgesteld door de 'bevroren' bedragen voor 2005 te indexeren (loon 101,5% en werking 101,125% volgens 50/50 verhouding). Deze indexeringsformule zal ook jaarlijks toegepast worden op de nieuwe basisbedragen 2006.

Hierdoor wordt de 'bevriezing' van de financieringsregeling voor de universiteiten van het decreet van 7 december 2001 doorgetrokken naar de sociale voorzieningen.

Artikel 140ter van het decreet van 12 juni 1991 wordt om die reden gewijzigd.

HOOFDSTUK XIII

Regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van één of meerdere diersoorten

Artikel 22

ALGEMENE TOELICHTING

Het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van één of meerdere diersoorten voorziet in de mogelijkheid tot toekenning van een stopzettingsvergoeding aan de vergunningshouder van een bestaande veeteeltinrichting die de exploitatie op vrijwillige basis stopzet.

Krachtens artikel 5 van voornoemd decreet wordt de stopzettingsvergoeding toegekend voor het aantal aanwezige dieren. Het aantal dieren wordt steeds beperkt tot de gemiddelde veebezetting vermeld in de Mestbankaangifte van het laatste aanslagjaar. Indien de gemiddelde veebezetting die in aanmerking werd genomen voor het nutriëntenhalte lager ligt, wordt het aantal dieren beperkt tot deze lagere veebezetting.

Deze berekeningsmethode heeft een ongewenst neveneffect. Veetelers die omwille van een overmachtsituatie in het laatste aanslagjaar noodgedwongen met een lagere gemiddelde veebezetting geconfronteerd worden, krijgen immers een lagere stopzettingsvergoeding. Een voorbeeld van een dergelijke overmachtsituatie is de leegstand in de pluimveesector veroorzaakt door aviaire influenza. Om hieraan te remediëren wordt voorgesteld om in dergelijke gevallen de minister de mogelijkheid te bieden de stopzettingsvergoeding te berekenen op basis van de gemiddelde veebezetting, vermeld in de Mestbankaangifte van de laatste 2 aanslagjaren, voorafgaand aan het aanslagjaar waarin de overmachtssituatie zich heeft voorgedaan.

COMMENTAAR BIJ HET ARTIKEL

Er wordt per bestaande veeteeltinrichting een stopzettingsvergoeding verleend voor het aantal aanwezige dieren. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de vaststelling van het aantal aanwezige dieren op basis van het register van dierlijke mestproductie, bedoeld in artikel 4, §2, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu

tegen de verontreiniging door meststoffen en in artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 mei 2000 ter uitvoering van sommige artikelen van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

Het aantal dieren wordt steeds beperkt tot de gemiddelde veebezetting welke, voor iedere betrokken diersoort, wordt vermeld in de Mestbankaangifte van het laatste aanslagjaar.

Wanneer evenwel de gemiddelde veebezetting per diersoort welke werd in aanmerking genomen voor de vaststelling van de nutriëntenhalte voor de betrokken inrichting, lager ligt dan die bedoeld in het vorige lid, wordt de stopzettingsvergoeding berekend op basis van die lagere gemiddelde veebezetting.

HOOFDSTUK XIV

Pensioendecreet BRTN

Artikel 23

De pensioenminima die worden toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de openbare omroep en aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, werden vastgesteld op basis van het verloningsniveau zoals het bestond in 1992.

De pensioenminima die worden toegekend aan de titularissen van een pensioen ten laste van de Openbare Schatkist, werden verhoogd om ze aan te passen aan de evolutie van de verloning en het welvaartspeil. Het is daarom aangewezen dat de pensioenminima toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de openbare omroep en aan hun rechtverkrijgenden deze evolutie, ook in de toekomst, op identieke wijze zouden volgen.

Ingevolge het protocol nr. 136/1 van 13 maart 2003 houdende de conclusies van de onderhandelingen gevoerd in het Gemeenschappelijk Comité voor alle overheidsdiensten, en het protocol nr. 203.635 van 22 september 2003 houdende de conclusies van de onderhandelingen gevoerd in Sectorcomité XVIII van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest, is vakbondsoverleg uitgevoerd.

Het gaat om een regularisatie van een bestaande toestand. De staatsminima worden nu reeds (om sociale redenen) betaald ten laste van het pensioenfonds

VRT, dit in afwachting van de herziening van de reglementering.

Op dit ogenblik zijn er zes dossiers met een totale financiële weerslag van ongeveer 3.500 euro per jaar.

HOOFDSTUK XV.

Geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen

Artikel 24

De Verordeningen (EG) nr. 2081/92 en 2082/92 van 14 juli 1992 voorzien in een bescherming van geografische aanduidingen, oorsprongsbenamingen en specificiteitscertificering van landbouwproducten en levensmiddelen door een registratie op communautair niveau.

De lidstaten moeten krachtens deze Verordeningen in een nationale procedure voorzien die deze registratie mogelijk maakt.

De Gewesten zijn krachtens artikel 6, §1, VI, bevoegd voor de toekenning van kwaliteitslabels en oorsprongsbenamingen van regionale of lokale aard. Dit houdt vanzelfsprekend de bevoegdheid in om de toekenningsvoorwaarden en toekenningsprocedure voor dit soort labels en benamingen te bepalen evenals de bevoegdheid tot de vaststelling van de benamingen en de toekenning van de labels.

Dit artikel moet de Vlaamse Regering in staat stellen een procedure uit te werken die het mogelijk maakt dat Vlaamse producenten van levensmiddelen en landbouwproducten van deze bescherming gebruik kunnen maken.

HOOFDSTUK XVI

Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek

Artikelen 25 tot 33

ALGEMENE TOELICHTING

1. De voorgeschiedenis

Met het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 werd zowel voor het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW) als voor het Instituut voor Natuurbehoud (IN) een eigen vermogen voorzien. Voor het IBW was dit een gevolg van het feit dat de rechtsvoorgangers van het IBW, namelijk het Rijksstation voor Populieren-teelt te Geraardsbergen, het Rijksstation voor Bos- en Hydrobiologisch Onderzoek te Groenendaal een eigen rechtspersoon hadden. Door artikel 20 van de wet van 26 juni 1990 werden de rechtspersoonlijkheden afgeschaft en diende het vermogen overgedragen te worden aan de gewesten. Daarom werd een rechtspersoon opgericht welke het vermogen, aldus toegewezen aan het Vlaamse Gewest, kon overnemen.

Daarnaast werd tezelfdertijd een eigen vermogen toegevoegd aan het Instituut voor Natuurbehoud. Men ging er toen van uit dat door de uitvoering van het Milieubeleidsplan en het Natuurontwikkelingsplan van de toenmalige Vlaamse Executieve de behoefte aan toegepast ecologisch onderzoek en expertises sterk zou toenemen. In het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 betreffende de instelling en organisatie van het Instituut voor Natuurbehoud, werd trouwens voorzien dat voor sommige prestaties in verband met opdrachten van wetenschappelijke informatie en advies bij openbare diensten en rechtspersonen een vergoeding van de kosten vereist kan worden.

Er was toen ook reeds de ervaring van vele gelijkaardige (federale) wetenschappelijke instellingen dat alleen door de instelling bij die wetenschappelijke instellingen, van een eigen vermogen waaraan rechtspersoonlijkheid was toegekend, deze op voldoende soepele wijze konden ingegaan op hun specifieke maatschappelijke opdrachten. Daarenboven konden de wetenschappelijke instellingen deelnemen aan diverse onderzoeksprojecten, zoals uitgeschreven door universiteiten, het toenmalige IWONL en NFWO, de EG en dergelijke. Hiervoor diende telkens een specifieke ontvangstenrekening opgegeven om de toelagen en inkomsten te boeken.

Naast het uitvoeren van onderzoekopdrachten en expertisen, biedt de instelling van een Eigen Vermogen de mogelijkheid tot het verkopen van geproduceerde kaarten en dergelijke, aan het geïnteresseerde publiek; deze inkomsten dienen dan aangewend voor de aanmaak van volgende uitgaven. Ook biedt de voorgestelde formule de mogelijkheid voor aanvaar-

ding van schenkingen, giften en legaten, het valoriseren van intellectuele eigendomsrechten, materiële producten enzovoort.

Dergelijke geaffecteerde inkomsten mogen op het eigen vermogen ontvangen worden.

2. Een Eigen Vermogen voor het INBO

Ondertussen werd een jarenlange ervaring opgedaan met een Eigen Vermogen, zowel bij het IBW als bij het IN. Een Eigen Vermogen, toegevoegd aan het INBO, wordt dan ook nog steeds als noodzakelijk ervaren om het wetenschappelijk onderzoek en daarbij horende dienstverlening te kunnen blijven verzekeren:

- het verzekert een soepel beheer, operationaliteit, flexibiliteit en dienstverlening;
- multidisciplinaire onderzoeksprojecten vormen vaak uitstekende vehikels om bestaande expertise te versterken, waardoor voeling wordt gehouden met de wetenschappelijke noden in de ons omringende landen. Ook kan nieuwe nuttige expertise binnengehaald worden, waardoor de adviescapaciteit en intrinsieke onderzoekswaarde van de instelling versterkt wordt. Hieruit volgt een significante verbreding en verdieping van de output naar de beleidsondersteuning toe;
- het Eigen Vermogen is een zeer soepel instrument dat toelaat van zodra de projecten goedgekeurd zijn, deze onmiddellijk op te starten, aangezien snel personeel kan geworven worden (een vereiste voor de meeste opdrachten);
- het Eigen Vermogen laat ook toe overbrugging te voorzien voor personeelsleden die projectmatig tewerkgesteld worden en wanneer opeenvolgende tijdelijke contracten niet naadloos op mekaar aansluiten. Hierdoor kan opgebouwde expertise in huis worden gehouden;
- via het Eigen Vermogen kan het instituut participeren in internationale, Europese, federale onderzoeksprogramma's en projecten, en kan het ook projecten, studie en analyses, die kaderen binnen haar specifieke expertise en opdracht, uitvoeren voor derden, zowel publiekrechtelijke als privaatrechtelijke rechtspersonen;
- bovendien laat het Eigen Vermogen toe mee te dingen aan oproepen tot onderzoeksvoorstellen vanuit de Vlaamse overheid (ook buiten het beleidsdomein Milieu en Natuur);
- het Eigen Vermogen biedt de mogelijkheid tot het valoriseren van onderzoeksresultaten door royalty's en octrooien.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 25

Dit artikel bepaalt dat bij het INBO een Eigen Vermogen wordt ingesteld met een eigen rechtspersoon. De toekenning van een eigen rechtspersoon is noodzakelijk voor de goede werking van het INBO, zoals blijkt uit de algemene toelichting hierboven. Tot slot wordt hier ook een naam gegeven. Deze is conform eerdere Eigen Vermogens, die toegevoegd werden aan een wetenschappelijke instelling.

Artikel 26

Hier wordt het Eigen Vermogen bij het INBO aangewezen als de rechtsoptvolger van de bestaande Eigen Vermogens bij het IN en het IBW. Het regelt daarmee de overdracht van de middelen van het Eigen Vermogen van het IN en van het IBW.

Artikel 27

Bepaalt op basis van welke inkomsten het Eigen Vermogen kan worden opgebouwd:

Punten 1, 2, 4, 5, 6 en 7 stemmen overeen met de bepalingen zoals voorzien voor het Eigen Vermogen van IN en IBW. Zijn er aan toegevoegd: inkomsten uit leningen en uit intresten en waardevermeerderingen van het patrimonium.

Inkomsten uit leningen kunnen noodzakelijk zijn, omdat in meerdere gevallen bij onderzoeksopdrachten, naast borgstelling, ook de eindafrekening slechts na goedkeuring van het eindverslag, en daarmee ook na de afloop van het project is voorzien, waardoor

het Eigen Vermogen in de mogelijkheid dient gesteld tot prefinanciering.

Mede met betrekking tot voorgaande, is het logisch dat ook de intersten op belegde gelden het Eigen Vermogen toekomen, zodat hiermee ook een reserve kan opgebouwd worden, waaruit dan (een deel van) de prefinanciering kan geschieden.

Tot slot is nog voorzien dat de Vlaamse Regering andere inkomsten kan toewijzen. Dit zal dan vooral betrekking hebben op onderzoekopdrachten of adviestaken in opdracht van de diensten van de Vlaamse Regering.

Artikel 28

Geeft aan dat de activiteiten van het Eigen Vermogen toegevoegd aan het INBO precies overeenstemmen met die van het INBO zelf. Vanuit het specialiteitsbeginsel zal het Eigen Vermogen INBO zich dan ook tot dat domein beperken in haar handelingen.

Artikel 29

Het eerste lid voorziet de mogelijkheid om op contractuele basis personeel aan te werven, tewerk te stellen en te ontslaan. De Raad van State gaat er in zijn advies terecht van uit dat het Eigen Vermogen geen statutaire personeelsleden en geen personeelskader heeft, maar dat het volledig werkt met contractueel aangeworven personeel. In het ontwerp werd deze bedoeling nog explicieter geformuleerd. Zoals de Raad suggereert, berust deze regeling op artikel 2, §2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 22 december 2000 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van rechtswege van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen. Dat artikel bepaalt dat wanneer de publiekrechtelijke rechtspersoon voor het wezen van zijn opdracht in mededinging treedt met andere publieke of private marktdeelnemers, het decreet kan bepalen dat aan de personeelsbehoeften wordt voldaan door personen die bij arbeidsovereenkomst in dienst worden genomen. Het Eigen Vermogen bevindt zich in

dit geval daar het bij de uitvoering van zijn wezenlijke opdracht, bepaald in artikel 28, onvermijdelijk in mededinging zal treden. Dat impliceert eveneens de onzekerheid inzake tewerkstelling van de personeelsleden waarvan de tewerkstelling volledig gebonden is aan de contracten waarop ze zijn geworven. Derhalve is het gerechtvaardigd dat het Eigen Vermogen uitsluitend contractueel personeel in dienst heeft. Daarenboven valt eraan te herinneren dat de problemen in verband met de recrutering van personeel en de onaangepastheid van het ambtenarenstatuut voor de te vervullen functies van meet af aan hoofdredenen vormen om tot oprichting van het Eigen Vermogen over te gaan.

In het tweede lid van artikel 29 werd eveneens de mogelijkheid van terbeschikkingstelling van contractuele personeelsleden van het Eigen Vermogen aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ingeschreven. In lijn met de suggestie van de Raad van State, weze bevestigd dat deze werkwijze, waarvan in een bepaalde interpretatie zou kunnen worden gesteld dat zij afwijkt van het wettelijk regime van de uitzendarbeid geregeld in de wet van 24 juli 1987, berust op de impliciete bevoegdheden waarover de decreetgever beschikt ingevolge artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Aan alle jurisprudentiële toepassingscriteria is te dezen voldaan: (1) de werkwijze is absoluut noodzakelijk om het Eigen Vermogen te doen functioneren: zij strookt niet alleen met een in de praktijk sedert zeer lang noodzakelijk bevonden regeling, maar zij is en blijft onontbeerlijk om te komen tot een rationele personeelsinzet, rekening houdend met het fluctuerend karakter van de activiteit van het Eigen Vermogen (die immers voortvloeit uit derden-opdrachten) en de nauwe organisatorische band tussen het Eigen Vermogen en het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, die beide immers ook gebruik maken van dezelfde gespecialiseerde gebouwen en installaties, waaronder serres, plantages... (2) de aangelegenheid leent zich duidelijk tot een gedifferentieerde regeling, die specifiek is voor dit eigensoortige aspect van de overheidsactiviteit in Vlaanderen (3) de weerslag van de afwijking op de federale bevoegdheid inzake uitzendarbeid is volstrekt marginaal: door deze bijzondere regeling voor een relatief kleine overheidsdienst en voor een zeer kleine groep werknemers met een zeer specifieke functie, actief in een geheel bijzondere, duidelijk afgescheiden marktniche, wordt de bedoelde federale bevoegdheid nauwelijks geraakt. De decreetgever heeft in het decreet van 31 januari 2003 betreffende de oprichting van een Eigen Vermogen Flanders Hydraulics, deze interpretatie reeds bevestigd.

Artikel 30

Bepaalt dat het Eigen vermogen wordt beheerd door een beheerscommissie en geeft de werkingsmodaliteiten aan voor deze commissie. Hiermee is ingegaan op het advies van de Raad van State.

Artikel 31

Regelt de timing en de modaliteiten betreffende de begrotingsopmaak en het afsluiten van de jaarlijkse begroting evenals de te volgen procedure.

Artikel 32

De modaliteiten inzake beheer, werking, en boekhouding worden toevertrouwd aan de regering.

Artikel 33

Dit artikel heft de bestaande Eigen Vermogens IN en IBW op.

HOOFDSTUK XVII

Vlaams Informatiepunt Jeugd

Artikel 34

In het regeerakkoord 2004–2009 stelt de Vlaamse Regering verder werk te maken van een integraal jeugdbeleid met een bijzondere aandacht voor ondermeer jeugdinformatie. Belangrijk accent hierbij is dat jongeren recht moeten hebben op correcte (jeugd)informatie.

Aansluitend op dit regeerakkoord is de beleidsnota Jeugd 2004–2009 van de minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel waarin het (jongeren)informatiebeleid als een van de voornaamste speerpunten gecatalogeerd kan worden. “Informatie is bij uitstek een beleidsoverschrijdend gegeven. Een degelijk informatiebeleid vergt op overheidsniveau een voortdurend afstemmen tussen de verschillende beleidsvelden en domeinen enerzijds en de diverse beleidsniveaus anderzijds. De concretisering van een informatiebeleid zal een zaak zijn van maat-, én netwerking, waarbij ook andere overheden en de verschillende

relevante informatieverstrekkers hun verantwoordelijkheid moeten opnemen. Dat moet resulteren in gezamenlijke strategieën voor samenwerking en afstemming”.

Hieruit volgt dat opdat jongeren volwaardig kunnen participeren aan de samenleving, gelijke kansen kunnen afdwingen en zich voldoende kunnen ontwikkelen, zij voldoende toegang moeten hebben tot (correcte) informatie. Of zoals Mark Bovens stelt in zijn boek ‘De digitale republiek’: “Informatiekanalen, informatiediensten en informatieproducten zijn cruciale sociale en economische goederen in een informatiemaatschappij. Dat geldt niet alleen in de verhouding tussen de burger en de overheid maar ook in de relaties tussen burgers onderling. Wie geen toegang heeft tot informatie en informatiekanalen kan doorgaans niet alleen weinig politieke en bestuurlijke invloed uitoefenen, maar loopt ook het risico maatschappelijk te worden uitgesloten, op de arbeidsmarkt verderop te raken en belemmerd te worden in zijn of haar persoonlijke ontplooiing. Toegang tot informatie en tot informatiekanalen is daarom zeer goed te beschouwen als een primair sociaal recht” (Mark Bovens, *De digitale republiek, democratie en rechtstaat in de informatiemaatschappij*, Amsterdam University Press, Amsterdam, 2003, 96 p.).

Rekeninghoudend met al deze beschouwingen en wetmatigheden zal er nog einde 2005 een vzw Vlaams Informatiepunt Jeugd (afgekort VIP) opgericht worden. Deze vereniging heeft tot doel een domeinoverschrijdende en coördinerende rol te spelen op het vlak van jeugdinformatie in Vlaanderen. Het zet hiertoe de nodige samenwerking op met de verschillende relevante overheidsdiensten en de verschillende deskundige particuliere actoren.

Ten einde deze doelstellingen naar behoren te realiseren zal het VIP onder meer:

1. gegevens verzamelen met betrekking tot informatiebehoeften van kinderen en jongeren, de kwaliteit en de aard van informatiedragers en het gebruik van informatiedragers door kinderen en jongeren;
2. een jeugdinformatienetwerk ontwikkelen, systematiseren en onderhouden, en dit zowel op Vlaams als lokaal niveau;
3. een referentiekader en kwaliteitslabel voor informatie en eenduidige beeldvorming voor kinderen en jongeren ontwikkelen en promoten;

4. richtlijnen en aanbestedingen uitschrijven met betrekking tot informatiedragers die via een jeuginformatienetwerk kunnen worden aangeboden;
5. in samenwerking met deskundigen, de nodige vorming en coaching van jeuginformatiewerkers opzetten.

Rekeninghoudend met de bovenvermelde visie is het cruciaal dat ook de Vlaamse overheid zou participeren in deze vereniging. Vandaar dat in artikel 34, §1, van het ontwerp, machtiging wordt verleend aan de Vlaamse Regering om te participeren in deze vereniging. De statuten van de vereniging zullen het aantal vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap bepalen evenals hun bevoegdheden.

De tweede paragraaf van hetzelfde artikel regelt de modaliteiten van subsidiëring van deze vereniging. Op basis van een driejaarlijkse beleidsnota wordt er een driejaarlijkse overeenkomst afgesloten. Deze overeenkomst zal de verschillende strategische en operationele doelstellingen bevatten alsmede de opsomming van de concrete acties die er gepland worden. Als tegenprestatie verbindt de Vlaamse Gemeenschap zich een bepaald subsidiebedrag uit te betalen. Indien de vereniging haar doelstellingen zoals omschreven in de overeenkomst niet nakomt, kan de Vlaamse Gemeenschap het subsidiebedrag verminderen of zelfs de geheel afschaffen. Deze ganse procedure is geïnspireerd door de subsidiëringwijze van verenigingen in het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid.

Als overgangsbepaling wordt er gesteld dat de vereniging haar eerste beleidsplan moet indienen uiterlijk op 31 december 2006.

Naast het verlenen van een subsidie kan de Vlaamse Gemeenschap ook infrastructuur ter beschikking stellen aan de vereniging (paragraaf 3). De wijze van terbeschikkingstelling en de modaliteiten van ondermeer onderhoud zullen het voorwerp uitmaken van een afzonderlijke overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het VIP.

Zowel de statuten, de statutenwijzigingen, de overeenkomsten als de overeenkomst met betrekking tot de ter beschikkingstelling dienen onmiddellijk na hun respectieve goedkeuring, meegedeeld te worden aan het Vlaams Parlement.

HOOFDSTUK XVIII

Registratierechten: aanpassing definitie nieuw gebouw

Artikel 35

ALGEMENE TOELICHTING

De federale Programmawet van 2 augustus 2002 (artikel 130–133, Belgisch Staatsblad van 29 augustus 2002), heeft de BTW-regels met betrekking tot (nieuwe) gebouwen in belangrijke mate gewijzigd.

Vóór de programmawet van 2 augustus 2002 gold als criterium de eerste inkohiering van de voor het gebouw verschuldigde onroerende voorheffing.

Dit criterium vertoonde een aantal onvolkomenheden. De belangrijkste daarvan was dat het gebouw soms geruime tijd – omdat de inkohiering laattijdig gebeurde – of zelfs onbepaald in de tijd – omdat het van de onroerende voorheffing was vrijgesteld – als ‘nieuw’ moest worden beschouwd.

Dit criterium werd bijgevolg ingewisseld voor het criterium van de eerste inbezitneming of eerste ingebruikneming van het gebouw (artikel 8, §1, en artikel 44, §3, 1°, W. BTW). Met andere woorden in de huidige regeling wordt een gebouw als ‘nieuw’ (in de betekenis van het BTW-wetboek) aangemerkt tot 31 december van het tweede jaar volgend op het jaar van de eerste ingebruikneming of de eerste inbezitneming.

Het nieuwe criterium heeft als voordeel dat alle onroerende goederen op eenzelfde wijze worden behandeld, ongeacht of ze al dan niet voor de onroerende voorheffing ingekohierd zijn.

In overeenstemming met artikel 159, 8°, Wetboek Registratierechten geniet de overdragende of aanwijzende vervreemding onder bezwarende titel van een gebouw *c.q.* de vestigingen, overdrachten of wederoverdrachten van de zakelijke rechten op een gebouw een vrijstelling van registratierechten, voorzover deze verrichting onderworpen is aan de BTW. Tot op heden veronderstelt de toepassing van de vrijstelling o.m. dat in de akte of in een vóór de registratie te voegen geschrift het jaar van eerste inkohiering is vermeld. Door voormelde wijziging van de BTW-

regels met betrekking tot nieuwe gebouwen is er een tegenstelling ontstaan tussen artikel 159, 8°, W. Reg. enerzijds (vereiste van vermelding van het jaar van de eerste inkohiering voor de onroerende voorheffing) en het gewijzigde begrip ‘nieuw gebouw’ (criterium van de eerste ingebruikneming of eerste inbezitneming) anderzijds.

In tegenstelling tot een aanpassing van de regels inzake BTW die tot de bevoegdheid van de federale wetgever behoort, behoort de aanpassing van artikel 159, 8°, tot de bevoegdheid van de Gewesten.

De Vlaamse Regering beoogt met de voorliggende wijziging artikel 159, 8°, W. Reg. in overeenstemming te brengen met het gewijzigde begrip ‘nieuw gebouw’.

Zoals blijkt uit een circulaire van de federale administratie van de patrimoniumdocumentatie d.d. 15.05.2003 (circulaire nummer 8/2003) moeten in de praktijk partijen, die de toepassing van artikel 159, 8°, W. Reg. invoeren, de verplichting om in de akte of in een geschrift dat aan deze akte gehecht is te vermelden in de loop van welk jaar de eerste inkohiering voor de onroerende voorheffing van het overgedragen gebouw heeft plaatsgehad, niet meer nakomen. In de praktijk moeten, in afwachting van een wijziging van artikel 159, 8°, door de gewesten, de partijen die het voordeel van artikel 159, 8°, invoeren, overeenkomstig artikel 168 W. Reg., in de akte of in een aangehecht geschrift de datum van de eerste ingebruikneming of inbezitneming van het vervreemde gebouw vermelden.

M.a.w. de federale administratie heeft de concrete toepassingsmodaliteiten van artikel 159, 8°, reeds aangepast aan de gewijzigde BTW-reglementering i.v.m. nieuwe gebouwen.

De vermelding van het jaar waarin de eerste inkohiering voor de onroerende voorheffing heeft plaatsgehad moet logischerwijze vervangen worden door de vermelding van het jaar van de eerste ingebruikneming of inbezitneming.

Ten slotte wordt er nog op gewezen dat deze wijziging van het tijdvak van ‘nieuw gebouw’ voor de BTW, een gunstige weerslag zal hebben op de gewestelijke financiën, hoewel die weerslag niet precies bepaalbaar zal zijn. Inderdaad, doordat een aantal gebou-

wen niet meer aan de BTW kunnen onderworpen zijn vallen deze gebouwen die vroeger met toepassing van de BTW zouden worden vervreemd, voortaan onder toepassing van de registratierechten.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 35

Deze bepaling heeft geen verdere toelichting. Er kan verwezen worden naar de algemene toelichting terzake.

INWERKINGTREDING

De federale Programmawet van 2 augustus 2002 heeft retroactieve werking. De kwestieuze bepalingen, die tot een aanpassing van de gewestelijke reglementering nopen, zijn in werking getreden op 26 april 2002. De federale administratie heeft de administratieve praktijk reeds aan de wetswijziging aangepast, zodat de decretale aanpassing aan artikel 159, 8°, van het wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten geen retroactieve werking behoeft.

HOOFDSTUK XIX

Schenking bouwgronden

Artikel 36-38

Met het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003 werd een bijzonder verlaagd tarief voor het registratierecht op schenkingen onder de levenden gecreëerd, wanneer het voorwerp van de schenking een perceel grond betreft dat volgens de stedenbouwkundige voorschriften bestemd is voor woningbouw.

De bedoeling van deze maatregel was om het sneller doorgeven van ongebruikte percelen bouwgrond tussen generaties te stimuleren. Zo kan een slapende voorraad bouwgronden geactiveerd worden.

Het is duidelijk dat deze maatregel zijn effect niet heeft gemist.

In 2004 bijvoorbeeld werden meer dan 1700 percelen bouwgrond tegen dit voordelige tarief van registratierechten geschonken. En voor de eerste helft van 2005 gaat het om ruim 1.100 percelen.

Ook uit de sterk verhoogde ontvangsten die het Vlaamse Gewest bekomt uit de registratierechten op schenkingen, blijkt overduidelijk dat de Vlamingen gretig inspelen op de verlaagde tarieven van de schenkingsrechten.

Nu de prijzen van bouwgrond in Vlaanderen de laatste jaren sterk zijn gestegen, blijft deze maatregel die erop gericht is om ongebruikte percelen zoveel als mogelijk te benutten of op de markt te brengen, zeer zinvol.

Dit heeft de Vlaamse Regering doen besluiten de huidige tijdelijke verlaging van de schenkingsrechten op bouwgronden te verlengen. Het Vlaamse regeerakkoord: “Vertrouwen geven, verantwoordelijkheid nemen”, vermeldt inderdaad deze beleidsintentie.

De oorspronkelijke maatregel was slechts een tijdelijke maatregel. De tarieven waren slechts gedurende drie jaar van toepassing: voor akten verleden in de periode van 1 januari 2003 tot en met 31 december 2005.

De maatregel wordt nu verlengd van 1 januari 2006 tot en met 31 december 2009, zodat een volgende Vlaamse Regering de maatregel opnieuw aan een evaluatie kan onderwerpen.

Het regeerakkoord vermeldt ook dat voor de toekomst aan de verlaging van de tarieven een ‘bouwverplichting’ zal worden gekoppeld. Het decreet zou namelijk zijn doel voorbijschieten indien bouw kavels die nu geparkeerd zitten bij een bepaalde generatie opnieuw bij een andere generatie geparkeerd worden. De bedoeling is dat de losgeweekte bouw kavels wel degelijk voor nieuwbouw worden aangewend.

ARTIKELGEWIJZE BESPREKING

Artikel 36

Deze bepaling voorziet in de verlenging van de periode gedurende dewelke de bijzondere verlaagde tarieven van toepassing blijven.

Het is de bedoeling dat de ‘bouwverplichting’ die voortaan gekoppeld wordt aan het verkrijgen van de

verlaagde tarieven, enkel zal gelden voor die schenkingen waarvan de akten worden verleden in de periode van 1 januari 2006 tot en met 31 december 2009.

Artikel 37

Om de in het algemeen gedeelte van de memorie vermelde reden heeft de Vlaamse Regering ervoor geopteerd om aan het voordeel van de verlaagde tarieven een ‘bouwverplichting’ te koppelen. In feite wordt niet van de begiftigde vereist dat hij binnen een bepaalde termijn een woning bouwt, maar wel dat hij binnen die termijn zijn intentie tot het bouwen van een woning concreet maakt, door het aanvragen van een stedenbouwkundige vergunning tot het bouwen van een woning.

In de akte moet de begiftigde dan ook uitdrukkelijk zijn verbintenis verwoorden om binnen een periode van drie jaar, te rekenen vanaf het tijdstip waarop hij eigenaar wordt van de bouwgrond, een stedenbouwkundige vergunning tot het bouwen van een woning aan te vragen.

De eerste stap in het project dat het bouwen van een woning toch is, is het indienen van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning met het oog op het bouwen van een woning. Daartoe moet de aanvrager een dossier samenstellen, zoals omschreven in het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning.

Het is de eerste stap in het bouwproces, met name het indienen van dit dossier dat binnen de gestelde periode van drie jaar door de begiftigde moet zijn gedaan. Uiteraard moet het om een volledig dossier gaan.

Artikel 38

Wanneer een volledig aanvraagdossier wordt ingediend, zal de indiener van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar een ontvangstbewijs uitgereikt krijgen.

Voor de beoordeling van de naleving van de verplichting van de begiftigde is het precies de datum van dit ontvangstbewijs dat doorslaggevend zal zijn. Het uiteindelijke gevolg dat aan de aanvraag zal worden verleend, heeft, voor wat de beoordeling van de nale-

ving van deze verbintenis betreft, geen belang. Het is namelijk voor de begiftigde niet altijd mogelijk om op het ogenblik van de schenking al meteen te beoordelen of het geschonken perceel inderdaad geschikt is voor de bouwplannen die hij wenst te realiseren. Mogelijk zal hij zijn bouwplannen moeten bijsturen. Ook tijdens de werken kunnen nog onverwachte moeilijkheden opduiken. Deze 'bouwverplichting' is dus bewust minder strikt gehouden dan de bewoningsverplichting die bestaat als voorwaarde bij het stelsel van de meeneembaarheid en het abattement.

Wanneer de begiftigde deze verbintenis niet naleeft, zal hij bij het verstrijken van de termijn van drie jaar, ertoe verplicht zijn het verschil tussen de rechten, berekend aan het gewone tarief ten dage van de schenking, en de effectief betaalde rechten, bij te betalen. Deze aanvullende rechten worden bovendien vermeerderd met de daarop berekende wettelijke intresten. De begiftigde heeft immers in tussentijd ten onrechte van een verlaagd tarief genoten. Deze intresten zijn niet verschuldigd in geval van overmacht.

Deze aanvullende rechten en intresten worden berekend en betaald op zicht van een verklaring die de begiftigde uiterlijk drie maanden na het verstrijken van de termijn van drie jaar na de akte van schenking dient aan te bieden aan de ontvanger waar hij destijds de oorspronkelijke rechten heeft betaald. Het spreekt voor zich dat de begiftigde ook al eerder, bijvoorbeeld nog vóór het verstrijken van de termijn van drie jaar, deze verklaring aan de ontvanger kan aanbieden. Zo kunnen de verschuldigde wettelijke intresten worden beperkt.

Bij gebreke aan het tijdig indienen van deze verklaring verbeurt de begiftigde een boete gelijk aan één derde van de aanvullende rechten. In geval van overmacht is deze boete niet verschuldigd. Deze overmachtsituatie dient wel vanuit een andere invalshoek bekeken te worden dan de overmachtsituatie die tot de kwijtschelding van de intresten kan aanleiding geven. De begiftigde heeft twee duidelijk onderscheiden verplichtingen, enerzijds voldoen aan de decretaal opgelegde bouwverplichting, en anderzijds tijdig een aanvullende verklaring indienen op basis waarvan de ontvanger de aanvullende rechten kan invorderen. De sanctie gekoppeld aan de eerste verplichting is het betalen van intresten bovenop de aanvullende rechten, de sanctie gekoppeld aan de tweede

verplichting is een boete gelijk aan één derde van de aanvullende rechten. Overmacht die tot gevolg heeft dat er geen aanvullende intresten verschuldigd zijn, geldt niet noodzakelijk als verschoningsgrond voor de boete wegens de laattijdige indiening van de verklaring. Het is dus best denkbaar dat een begiftigde geen intresten verschuldigd is omdat de niet-nakoming van de bouwverplichting het gevolg is van overmacht, terwijl hij toch een boete verschuldigd is wegens het laattijdig indienen van de verklaring. En net zo goed is de omgekeerde situatie denkbaar.

HOOFDSTUK XX

Leningsmachtigingen

Artikel 39

Ingevolge de samenwerkingsovereenkomst tussen de Federale Staat en de Gewesten en Gemeenschappen met betrekking tot de bijdrage in het raam van het Europees begrotings-stabiliteitspact, dienen de Gewesten en Gemeenschappen er voor in te staan dat zijzelf, samen met de, in het kader van de ESR-95-richtlijnen te consolideren instellingen beantwoorden aan de norm-doelstellingen.

Artikel 60 van het decreet van 20 december 2004, houdende maatregelen tot begeleiding van de begroting 2005 is het logisch vervolg hiervan binnen het Vlaams legaal kader: indien instellingen, buiten de jaarlijkse begroting leningen kunnen aangaan en hierdoor een minder gunstig vorderingensaldo voorleggen, heeft dit effecten via de consolidatie op al de anderen, die deze verslechtering moeten wegwerken door een even grote besparing. Aldus zouden de prioriteiten, die het Vlaams Parlement heeft willen vooropstellen, ééNZijdig gebroken kunnen worden.

Artikel 60 voorziet daarom dat deze leningen jaarlijks dienen gemachtigd te worden.

Hierbij heeft de decreetgever echter voorbij gegaan aan het gegeven, dat wat overeenstemt met de consolidatie, zoals die dient te gebeuren volgens de ERS-95 richtlijnen, niet overeenstemt met de definitie van 'publiekrechtelijke instellingen', zoals gedefinieerd in dit artikel. Er zijn een reeks instellingen, opgericht krachtens een decreet, die niet vallen onder de consolidatie en andere instellingen en omgekeerd een reeks instellingen, niet opgericht krachtens een decreet, die wel vallen onder de consolidatie.

De Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement hebben doelbewust gekozen om voor een aantal maatschappelijke uitdagingen andere structuren op te zetten, die niet vallen onder de consolidatie-verplichtingen. Doordat artikel 60 ook de publiekrechtelijke instellingen omvat, die niet moeten worden geconsolideerd, krachtens de Europese richtlijnen, leidt dit artikel in de vorm, waarin het gestemd is, er in de feiten toe dat deze reeks structuren mogelijk wel moeten geconsolideerd worden. Immers, één van de voorwaarden tot niet-consolidatie is hun (financiële) autonomie. Het artikel 60 stelt echter, dat zij, voor wat hun leningen betreft, volkomen afhankelijk zijn van de stemming door het Vlaams Parlement, m.a.w. zij zijn hierin niet autonoom, wat dus een argument zou kunnen vormen voor een consolidatie, precies het omgekeerde wat het parlement beoogt en beoogd heeft in dit artikel 60.

Omdat de Europese richtlijnen, waarop de consolidatievereiste gebaseerd zijn, steunen op economische principes en niet op juridische principes, is het echter moeilijk een duurzame definitie te geven, die het onderscheid bepaalt tussen publiekrechtelijke instellingen, die wel binnen de consolidatie vallen en dus terecht gevat worden door artikel 60 en diegene, die er buiten vallen en dus onterecht gevat worden door dit artikel. Daarom wordt er voor geopteerd om de instellingen, die hoewel opgericht krachtens een decreet, maar niet vallen onder de consolidatie, zoals omschreven in de ESR-95 richtlijnen, nominatief te vermelden en ze uit te sluiten van toepassing van dit artikel voor de leningen die ze wensen aan te gaan.

HOOFDSTUK XXI

Heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen

Artikel 40

Aan de definitie ‘renovatiwerkzaamheden’, zoals omschreven in artikel 24, 4°, is geen behoefte meer: in artikel 43 van het decreet werd reeds door de wijziging van 24 december 2004 een nieuwe omschrijving opgenomen. De laatste zin van voormelde definitie in artikel 24, 4°, met betrekking sloop gevolgd door vervangingsbouw, wordt ondergebracht in artikel 43. Het begrip ‘renovatiwerkzaamheden’ in andere artikelen van het decreet, wordt dan ook begrepen zoals bepaald in artikel 43.

Artikel 41

Artikel 26 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 bepaalt : “De heffing is verschuldigd indien het gebouw en/of de woning gedurende 12 opeenvolgende maanden is opgenomen in de inventaris, bedoeld in de artikelen 28 tot 35. De aanslag kan worden gevestigd vanaf het ogenblik van het verstrijken van hogergenoemde periode van 12 maanden tot uiterlijk de laatste dag van het hierop volgend kwartaal.

Zolang het gebouw en/of de woning niet is geschrapt uit de inventaris, blijft de heffing verschuldigd, overeenkomstig artikel 36 op het ogenblik van het verstrijken van elke nieuwe periode van 12 maanden vanaf de datum van de eerste verjaardag. De aanslag kan worden gevestigd vanaf dit ogenblik tot uiterlijk de laatste dag van het kwartaal volgend op het verstrijken van de nieuwe periode van 12 maanden.”.

Artikel 36, §2, van hetzelfde decreet bepaalt: “Wanneer een pand op meerdere lijsten van de inventaris voorkomt kan voor ieder heffingsjaar slechts één heffing worden opgelegd, evenwel betrekking hebbend op de opname of verjaardag van de opname op die lijst waardoor de hoogste heffing gevestigd wordt.”.

Het artikel 26 gelezen in samenhang met artikel 36, §2, noodzaakt de administratie de eerste verjaardag in een heffingsjaar in te kohieren terwijl het op dat ogenblik niet mogelijk is te bepalen of de verjaardagen op andere lijsten die later in dat heffingsjaar volgen, een hogere of lagere heffing opleveren, aangezien er zich verschillende situaties kunnen voordoen: wijziging van het kadastraal inkomen, wijziging van de oppervlakteverhouding, schrapping van een lijst, schorsingen en vrijstellingen.

Pas bij de laatste verjaardag ontstaat er duidelijkheid welke lijst aanleiding geeft tot de hoogste heffing en pas op dat ogenblik kan er ingekohierd worden.

De voorgestelde wijziging komt volledig tegemoet aan de wil van de decreetgever om de vestigingstermijn zo kort mogelijk te houden en de hoogste heffing op te leggen.

Artikel 42

Het huidige artikel 27, §3, stipuleert : “De instrumenterende ambtenaar gelast met de overdracht van het zakelijk recht, bedoeld in §1, moet de verkrijger

van het zakelijk recht uiterlijk op het ogenblik van de overdracht van het zakelijk recht in kennis stellen van de kennisgeving van de vaststelling tot leegstand, ongeschiktheid of verwaarlozing ervan of van de opname van het gebouw en/of de woning in de inventaris, bedoeld in de artikelen 28 tot 35. Een door beide partijen ingevuld en ondertekend formulier wordt door de notaris of een partij uiterlijk 7 dagen na de overdracht van het zakelijk recht aan de administratie gezonden. Bij ontstentenis van deze kennisgeving wordt de overdrager van het zakelijk recht, in afwijking van §1, als belastingplichtige beschouwd voor de eerstvolgende heffing die na de overdracht van het zakelijk recht ontstaat.

Wanneer de ontstentenis van deze mededeling aanleiding geeft tot de toepassing van artikel 39, §1, tweede lid, zijn de daaruit voortvloeiende interesten ten laste van de overdrager van het zakelijk recht.”.

De tweede zin wordt aangevuld met de bepaling dat het bedoelde formulier – naast de administratie die belast is met het beheer van de inventaris – ook aan de ambtenaren, die belast zijn met de inning en invordering van de heffingen, dient te worden gezonden. Dit ten einde deze ambtenaren in staat te stellen een overzicht te laten behouden over de invorderingsmogelijkheden.

De derde zin van deze bepaling geeft aanleiding tot verwarring: het is niet duidelijk of de sanctie in de derde zin (nl. de overdrager van het zakelijk recht wordt beschouwd als belastingplichtige) slaat op de eerste kennisgeving van de notaris aan de verkrijger (koper) van het zakelijk recht of op de tweede kennisgeving van de notaris of een partij aan de administraties.

Enkel de kennisgeving aan beide administraties kan leiden tot een correcte inkohiering.

De vierde zin sloot aan op een bepaling die bij de decreetswijziging van 7 mei 2004 werd geschrapt. Aangezien deze zin toen niet werd geschrapt, wordt deze vergetelheid nu rechtgezet.

Artikel 43

Artikel 36, §1, stelt, in fine, dat P (als onderdeel van de berekeningsformule van de heffing) staat voor het aantal periodes van 12 maanden dat het gebouw en/of de woning zonder onderbreking is opgenomen in de inventaris, bedoeld in artikel 28, zonder echter meer te bedragen dan 4.

De berekening van de heffing gebeurt aan de hand van verschillende formules naar gelang de lijst waar het pand op voor komt. Het is dan ook evident dat voor het bepalen van ‘P’ rekening wordt gehouden met de anciënniteit van de desbetreffende lijst.

Het is in het voordeel van de belastingplichtige dat er geen discussie is over de bepaling van de anciënniteitsfactor.

Artikel 44

De voorgestelde aanpassing heeft tot doel de eigenaar, die al een heffing betaald heeft, te stimuleren het belaste pand zo snel mogelijk uit de inventaris te schrappen.

Gelet op het soepelere regime vanaf 5 augustus 2004 ingevolge de decreetswijzigingen van 7 mei 2004 en 24 december 2004, kan deze terugbetaling geen betrekking hebben op de heffingen die verschuldigd waren vóór deze datum.

Artikel 45

Ingevolge het decreet van 7 mei 2004 tot wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 werd in artikel 43 een vierde lid ingevoegd waarbij de periode van schorsing ten gevolge van renovatiewerkzaamheden werd verlengd tot 4 jaar, of 5 jaar, indien de renovatiewerkzaamheden betrekking hebben op drie of meer gebouwen en/of woningen of dermate omvangrijk zijn dat ze niet kunnen worden voltooid in 4 jaar.

Bij deze invoeging werd het verkeerde lid vervangen. Het huidige derde lid van artikel 43 luidt: “De periode van schorsing eindigt op het moment dat de renovatiewerkzaamheden beëindigd zijn. Zij kan niet langer duren dan 2 jaar, tenzij de renovatiewerkzaamheden betrekking hebben op drie of meer gebouwen en of woningen, of dermate omvangrijk zijn dat ze niet kunnen worden voltooid in 2 jaar, in welke gevallen de maximale periode 3 jaar bedraagt.”.

Het huidige vierde lid van artikel 43 luidt: “De periode van schorsing eindigt op het moment dat de renovatiewerkzaamheden beëindigd zijn. Zij kan niet langer duren dan 4 jaar, tenzij de renovatiewerkzaamheden betrekking hebben op 3 of meer gebouwen en/

of woningen, of dermate omvangrijk zijn dat ze niet kunnen worden voltooid in 4 jaar, in welke gevallen de maximale periode 5 jaar bedraagt.”.

Het huidige vierde lid had in de plaats dienen te komen van het derde lid. De zin “De schorsing geldt voor de heffingen die verschuldigd worden op de inventarisatiedata die vallen in de periode van schorsing”, die thans terug wordt toegevoegd werd toen verkeerdelijk geschrapt.

Deze materiële vergissing wordt thans rechtgezet.

Artikel 46

De voorgestelde aanpassing heeft tot doel de leesbaarheid van het artikel te bevorderen en in overeenstemming te brengen met de bepalingen van artikel 42, §1, waarin niet meer gesproken wordt van een vrijstelling, maar van een schorsing.

INWERKINGTREDING

Teneinde de aanpassingen van de artikels in overeenstemming te houden met de wijzigingen van de decreten van 7 mei 2004 en 24 december 2004, dienen bedoelde bepalingen op hetzelfde tijdstip als beide voormelde wijzigingsdecreten in werking te treden. Op deze wijze wordt aldus voorkomen dat een aantal problemen, gecreëerd door beide decreten, enige nefaste uitwerking kunnen hebben.

De decreten van 7 mei 2004 en 24 december 2004 zijn in werking getreden op 5 augustus 2004.

HOOFDSTUK XXII

Organiek fonds ontvangen dividenden BAM

Artikel 47

In uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005 m.b.t. het Masterplan Antwerpen wordt overgegaan tot de oprichting van een budgettair fonds zoals bedoeld bij artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit.

De beslissing van 22 juli 2005 voorzag in de oprichting van een fonds dat “ jaarlijks gevoed wordt via de

dividenden van BAM. Vanuit het Fonds zullen subsidies worden toegekend aan onder meer projecten of programma's van De Lijn, EVA De Scheepvaart, de Haven van Antwerpen, de administratie AWW, Infra-bel en andere “stakeholders” die een positief effect kunnen hebben op de duurzame mobiliteit in het algemeen (verschillende modi).”.

HOOFDSTUK XXIII

Economisch beleid

Artikel 48

Op basis van artikel 23 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 werd door de Vlaamse Regering via haar besluit van 2 december 1997 het Fonds Vlaanderen-Azië opgericht. Dit Fonds had tot doel om Vlaamse bedrijven te stimuleren tot de oprichting van dochterondernemingen in Azië. Dit Fonds werd evenwel afgeschaft door artikel 40 van het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002.

Inmiddels lopen nog steeds voor een aantal Vlaamse bedrijven aan dewelke een achtergestelde lening werd toegekend door de Vlaamse minister bevoegd voor het afzet- en uitvoerbeleid (buitenlandse handel) de verplichtingen tot terugbetaling van de hoofdsom en van de intresten. Deze verplichtingen zijn het gevolg van de technische bepalingen in dit verband zoals bepaald in het vermeld besluit van de Vlaamse Regering. Ofschoon het ex-Fonds Vlaanderen-Azië drie types van steunmaatregelen voorzag werden de facto slechts achtergestelde leningen toegekend. In bijlage wordt de huidige stand van deze verplichtingen toegevoegd.

Na de afschaffing hebben enkele begunstigde bedrijven terugbetalingsmoeilijkheden gesignaleerd bij het departement EWBL. Deze moeilijkheden spruiten voort uit de internationale conjunctuur en de marktverzwakking. Het departement EWBL heeft op basis van een eerste dossier en met vermelding van de specifieke redenen in hoofde van het betrokken bedrijf een voorstel van beslissing van de Vlaamse Regering voorgelegd waarop de Inspectie van Financies positief geadviseerd heeft. In het kader van de procedure tot het toevoegen van het Begrotingsakkoord werd evenwel de opmerking gemaakt dat er onvoldoende decretale basis is om na afschaffing van het Fonds de krachtens de leenovereenkomst bestaande terugbeta-

lingsverplichtingen te wijzigen. Tengevolge hiervan wordt een decretale basis voorgesteld om een ruime bevoegdheid toe te kennen aan de Vlaamse Regering om de bedrijven met terugbetalingsmoeilijkheden een schuldherschikking toe te staan. In zijn advies van 3 oktober 2005 hecht de IF een positief advies aan het voorstel van decretale bepaling. In zijn advies van 17 oktober 2005 heeft de Raad van State terzake de opmerking gemaakt dat de schuldherschikking enkel betrekking heeft op ondernemingen met terugbetalingsmoeilijkheden. De decretale bepaling zal hiermee rekening houden omdat de term ‘terugbetalingsmoeilijkheid’ voldoende ruim is om verschillende situaties te vatten, zoals bijvoorbeeld een te krappe cash-flow-situatie hetzij ingevolge marktverlies, hetzij ingevolge herstructureringskosten of andere mogelijke redenen. De Vlaamse Regering kan de elementen die worden aangevoerd om de terugbetalingsmoeilijkheid te staven geval per geval beoordelen.

HOOFDSTUK XXIV

Beschutte werkplaatsen

Artikel 49

Krachtens het decreet van 27 juni 1990 tot oprichting van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap is het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, bevoegd voor de aansturing, opvolging, vergunning, erkenning en subsidiëring van beschutte werkplaatsen. Deze materie wordt in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid evenwel op 1 januari 2006 overgeheveld naar het beleidsdomein Werk en Sociale Economie, meer in het bijzonder naar het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie. Dit heeft voor gevolg dat het verlenen van subsidies aan beschutte werkplaats geen decretale basis meer heeft.

Teneinde er voor te zorgen dat het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie vanaf de inwerkingtreding van BBB (op 1 januari 2006) in de mogelijkheid zal zijn haar taken inzake de beschutte werkplaatsen op te nemen en om de continuïteit van de werking en organisatie van de beschutte werkplaatsen te verzekeren, wordt voorgesteld de nodige decretale bepalingen terzake in het programmadecreet op te nemen.

Het ligt in de bedoeling om met het oog op de rechtszekerheid in een overgangsfase de momenteel van kracht zijnde decretale en reglementaire bepalingen inzake de vergunning, erkenning en subsidiëring van beschutte werkplaatsen ongewijzigd te behouden. Om deze reden wordt voorgesteld de inzake vergunning, erkenning en subsidiëring van beschutte werkplaatsen relevante bepalingen uit het voornoemd decreet van 27 juni 1990 mutatis mutandis over te nemen.

In §1 van dit artikel wordt het begrip ‘beschutte werkplaats’ evenals de doelgroep waartoe deze werkplaatsen zich richten, omschreven. De §§ 2 en 3 betreffen in volgorde het verlenen van vergunningen en erkenningen aan deze werkplaatsen: de voorafgaande vergunning die een aanvraag om erkenning toetst aan de programmatie heeft tot doel wildgroei van en budgettaire ontsporingen omtrent beschutte werkplaatsen te vermijden. Na het afleveren van een vergunning kan het Vlaams subsidieagentschap een erkenning verlenen aan de beschutte werkplaatsen die voldoen aan de voorwaarden voor erkenning, vast te stellen door de Vlaamse Regering, met dien verstande dat een aantal essentiële van deze voorwaarden decretaal verankerd worden. Hierbij wordt ook tegemoet gekomen aan een opmerking ten deze van de Raad van State.

De §§ 4 en 5 regelen de subsidiëring van de werkplaatsen : subsidies met het oog op de tewerkstelling van de doelgroep (§4) en investeringssubsidies voor infrastructuur, voorheen toegekend op basis van de principes van het Vlaams Investeringsfonds voor Persoongebonden Aangelegenheden (§5)

Ten slotte regelen de §§ 6 tot 9 het toezicht, de voor de beschutte werkplaatsen specifieke strafbepalingen en de aan de regering gedelegeerde bevoegdheid de wetelijke en reglementaire bepalingen inzake beschutte tewerkstelling te coördineren en waar nodig aan te passen.

HOOFDSTUK XXVI

Centra voor gespecialiseerde voorlichting voor beroepskeuze en Centra voor beroepsopleiding en omscholing van personen met een handicap

Artikel 50

Krachtens het decreet van 27 juni 1990 tot oprichting van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van

Personen met een Handicap is het Vlaams Fonds, bevoegd voor de aansturing, opvolging, vergunning, erkenning en subsidiëring van de Centra voor Gespecialiseerde Voorlichting voor Beroepskeuze (CGVB) en van de Centra voor Beroepsopleiding (CBO).

Deze materie wordt in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid evenwel op 1 januari 2006 overgeheveld naar het beleidsdomein Werk en Sociale Economie, meer in het bijzonder naar de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding.

Het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding wijst het erkennen en subsidiëren van organisaties die instaan voor het verzorgen van de beroepsoriëntering en de beroepsopleiding van personen met een handicap, als taak toe aan deze dienst.

Het ligt in de bedoeling om met het oog op de rechtszekerheid in een overgangsfase de momenteel van kracht zijnde decretale en reglementaire bepalingen inzake de vergunning, erkenning en subsidiëring van CGVB en CBO ongewijzigd te behouden.

Het voornoemd decreet van 27 juni 1990 voorziet in artikel 45 dat het bouwen, het inrichten en oprichten, het in gebruik nemen van, het exploiteren, het wijzigen van de opnamecapaciteit van subsidieerbare voorzieningen, waaronder de CGVB en CBO wordt onderworpen aan een voorafgaande vergunning. In artikel 68 van het zelfde decreet werden strafbepalingen ingesteld voor wie deze verplichting niet nakomt.

Het vergunningsstelsel heeft tot doel nieuwe aanvragen om erkenning van voorzieningen in de gehandicaptensector te toetsen aan de terzake door de regering op te stellen programmatie, teneinde wildgroei en budgettaire ontsporingen te vermijden.

In het voornoemd decreet van 7 mei 2005 wordt geen gewag gemaakt van vergunningen evenmin werden de strafbepalingen van artikel 68 t.a.v. de CGVB en CBO opgenomen.

De overheveling van de materie CGVB en CBO van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap naar de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding heeft

dan ook tot gevolg dat een eenduidige decretale basis voor de vergunningsplicht en de strafbepalingen ontbreekt.

Teneinde er voor te zorgen dat de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding op 1 januari 2006 in de mogelijkheid zal zijn haar taken inzake de CGVB en CBO ten volle op te nemen en een zekere continuïteit in het beleid in te schrijven, wordt voorgesteld de hiertoe nog vereiste decretale bepalingen in het programmadecreet op te nemen. Hierbij worden de inzake de vergunning relevante bepalingen uit het voornoemd decreet van 27 juni 1990, evenals de strafbepalingen mutatis mutandis overgenomen (§§ 1 en 3).

Ten slotte wordt in §2 van dit artikel de nodige decretale basis geschapen opdat de VDAB aan de erkende voorzieningen ook investeringssubsidies voor infrastructuur zou kunnen toekennen, uiteraard volgens voorwaarden en modaliteiten die door de Vlaamse regering zullen uitgewerkt worden. Hierdoor is deze subsidiëring niet meer gebonden aan het VIPA-systeem (Vlaams Investeringsfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden), dat op de gezondheids- en welzijnssector afgestemd was en blijft. De principes en procedures van de huidige investeringsregelgeving zullen in een overgangsfase wel behouden blijven.

*De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen,
Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid,*

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Werk,
Onderwijs en Vorming,*

Frank VANDENBROUCKE

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,*

Inge VERVOTTE

*De Vlaamse minister van Financiën,
Begroting en Ruimtelijke Ordening,*

Dirk VAN MECHELEN

*De Vlaamse minister van Cultuur,
Jeugd, Sport en Brussel,*

Bert ANCIAUX

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

*De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Energie, Leefmilieu en Natuur,*

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur,
Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,*

Marino KEULEN

*De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale
Economie en Gelijke Kansen,*

Kathleen VAN BREMPT

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006

DE VLAAMSE REGERING

Op gezamenlijk voostel van de leden van de Vlaamse regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Archiefdecreet

Artikel 2

In artikel 6 van het decreet van 19 juli 2002 houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “waarvan de eerste ingaat op 1 januari 2002 “ worden geschrapt;
- 2° een §2 wordt ingevoegd, die luidt als volgt: “§2. De eerste beleidsperiode loopt van 1 januari 2002 tot 31 december 2007.

Artikel 3

Artikel 8 van het Archiefdecreet van 19 juli 2002 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 8

§ 1. De in artikel 7, eerste lid, vastgelegde kredieten worden aangevuld met een specifiek krediet van ten minste 2.144.000 euro voor het uitvoeren van het Vlaamse Intersectorale Akkoord 2000-2005 en voor het opvangen van de gevolgen van dit akkoord op de concrete personeelsformaties van de vier centra.

De verdeelsleutel, bedoeld in artikel 7, tweede lid, van dit decreet is niet van toepassing op dit specifieke krediet.

De subsidie voor het uitvoeren van het Vlaamse Intersectorale Akkoord wordt toegekend volgens de volgende verdeelsleutel:

- KADOC (Katholiek Documentatie- en Onderzoekscentrum): 37,47 %;
- Amsab-Instituut voor Sociale Geschiedenis: 26,29 %;
- Liberaal Archief (Archief-, documentatie- en onderzoekscentrum van het Liberalisme): 9,4 %;
- ADVN(Archief en Documentatiecentrum voor het Vlaams nationalisme): 26,84 %.”

Artikel 4

Artikel 9, tweede lid, van het Archiefdecreet van 19 juli 2002 wordt opgeheven.

HOOFDSTUK III

VEN-gebieden

Artikel 5

In artikel 55ter Wetboek van successierechten wordt een vierde lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Binnen een termijn van 3 maanden vanaf de datum van verzending van het attest van vrijstelling van successierechten en van het recht van overgang bij overlijden, zoals bedoeld in het derde lid van dit artikel, kunnen de verzoekers van de vrijstelling bij aangetekend schrijven bezwaar indienen tegen deze beslissing bij de door de Vlaamse regering gemachtigde ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze door de Vlaamse regering gemachtigde ambtenaren doen uitspraak over het bezwaar en betekenen hun gemotiveerde beslissing aan de verzoeker binnen een termijn van 3 maanden na indiening van het bezwaar.

Bij gebreke aan een gemotiveerde beslissing binnen deze termijn van 3 maanden, wordt het bezwaar geacht te zijn ingewilligd”.

HOOFDSTUK IV

Economisch ondersteuningsbeleid

Artikel 6

In het decreet van 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan artikel 2, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd die luidt als volgt:

“§2. De Vlaamse regering kan steun verlenen aan projecten ter stimulering van het ondernemerschap.”

2° in artikel 3, 1°, worden tussen de woorden “met rechtspersoonlijkheid,” en de woorden “de Europese economische samenwerkingsverbanden” de woorden “burgerlijke vennootschappen met handelsvorm,” ingevoegd.

3° in artikel 4 worden tussen de woorden “De cumulering van de steun” en de woorden “ongeacht de bron” de woorden “, in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-verdrag,” ingevoegd.

4° artikel 35 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 35. De Vlaamse regering kan steun verlenen aan ondernemingen onder de voorwaarden vermeld in de de minimisverordening.”

Artikel 7

De volgende regelingen worden opgeheven voor zover betrekking op het Vlaams Gewest:

1° De wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2001;

2° de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2002;

3° het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest, het laatst gewijzigd bij het decreet van 6 februari 2004.

HOOFDSTUK V

VLAM

Artikel 8

Het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 2005 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij, wordt bekrachtigd.

HOOFDSTUK VI

Familiale ondernemingen

Artikel 9

In artikel 60bis Wetboek van successierechten wordt een §13 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Binnen een termijn van 3 maanden vanaf de datum van verzending van de attesten, zoals bedoeld in §§ 10 en 12 van dit artikel, kunnen de verzoekers van de vrijstelling bij aangetekend schrijven bezwaar indienen tegen deze beslissing bij de door de Vlaamse regering gemachtigde ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze door de Vlaamse regering gemachtigde ambtenaren doen uitspraak over het bezwaar en betekenen hun gemotiveerde beslissing aan de verzoeker binnen een termijn van 3 maanden na indiening van het bezwaar.

Bij gebreke aan een gemotiveerde beslissing binnen deze termijn van 3 maanden, wordt het bezwaar geacht te zijn ingewilligd”.

HOOFDSTUK VII

DAB PPS

Artikel 10

Artikel 3 en artikel 5 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende publiek- private samenwerking worden opgeheven.

In artikel 4, §1, eerste zin, worden de woorden “Het Vlaams Kenniscentrum” vervangen door de woorden “Het Vlaams Kenniscentrum publiek-private samenwerking, afgekort “Vlaams Kenniscentrum PPS”, ”.

Artikel 11

Er wordt een fonds opgericht voor het kenniscentrum Publiek-Private Samenwerking. Dit fonds is een begrotingsfonds als bedoeld in artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit. Het wordt gestijfd met ontvangsten uit de organisatie van PPS-opleidingen en de verkoop van publicaties.

Het fonds is gemachtigd uitgaven te doen die verband houden met de organisatie van opleidingen en de verkoop van publicaties.

De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het Fonds.

HOOFDSTUK VIII

Waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal

Artikel 12

Het decreet van 15 april 1997 tot regeling van de toekenning van een waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal, gewijzigd bij het decreet van 21 december 2001, en het besluit van de Vlaamse regering van 1 juli 1997 tot uitvoering van het decreet van 15 april 1997 tot regeling van de toekenning van een waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1999, worden opgeheven.

Artikel 13

De waarborgen die op grond van het decreet van 15 april 1997 tot regeling van de toekenning van een waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal werden verleend vóór de inwerkingtreding van dit decreet, blijven onderworpen aan de regelen, voorwaarden en procedures van kracht tot op het tijdstip van de inwerkingtreding van dit decreet.

HOOFDSTUK IX

Centra voor leerlingenbegeleiding

Artikel 14

Artikel 84bis, §5, van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding, wordt vervangen door wat volgt:

“§5. Dit project eindigt op 31 augustus 2006.”

HOOFDSTUK X

Hogescholen

Artikel 15

In artikel 178 §1. van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt het woord “2005” vervangen door het woord “2006” en wordt het woord “536.011.719,26” vervangen door het woord “571.057.543,24”.

Artikel 16

In Artikel 179 van hetzelfde decreet wordt

1° aan de explicitering van W “- injectie toegevoegd”.

2° een 17° toegevoegd dat luidt als volgt:

“17° injectie is gelijk aan de middelen uit de financiële injectie voor de hogescholen, zoals bepaald in artikel 183 quater.”

Artikel 17

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 183 quater toegevoegd dat luidt als volgt:

“Artikel 183quater §1. De middelen uit de financiële injectie worden als volgt onder de hogescholen verdeeld:

1° De middelen die de hogescholen in 2005 meer ontvangen zouden hebben indien de parameters in artikel 193 het gemiddeld aantal financierbare studenten op 1 februari 2002, 1 februari 2003 en 1 februari 2004 waren wordt bij wijze van voorafname op de financiële injectie toegekend;

2° Het saldo van de financiële injectie wordt aan de bevroren enveloppe toegevoegd.

§2. Om voor de in §1 bedoelde subsidiëring in aanmerking te komen dient de hogeschool het in §3 bedoelde afsprakenkader te onderschrijven. De regeringscommissarissen zien toe op de toepassing hiervan. Indien een inbreuk vastgesteld wordt, zal de Vlaamse regering de uitgekeerde middelen terugvorderen. Eind 2006 zal de Vlaamse regering een stand van zaken opstellen en aan het Vlaams Parlement voorleggen.

§3. de Vlaamse regering legt een afsprakenkader vast dat ten minste volgende principes bevat:

1. de naamgeving van de opleidingen en afstudeerrichtingen. De naamgeving dient zich aan het besluit van de Vlaamse regering van 13 februari 2004 tot vaststelling van de lijst van de bachelors- en de mastersopleidingen in het hoger onderwijs in Vlaanderen te conformeren; afstudeerrichtingen binnen een opleiding mogen niet de identieke naam gebruiken van een andere opleiding vermeld in voornoemd besluit; afstudeerrichtingen binnen een opleiding mogen niet de identieke naam gebruiken van een afstudeerrichting binnen een andere opleiding;
2. de wijze van melding van afstudeerrichtingen aan het Hoger Onderwijsregister;
3. de externe communicatie inzake de naamgeving van opleidingen en afstudeerrichtingen. De instelling voert geen aparte of afzonderlijke publiciteit rond de afstudeerrichtingen als zodanig, zonder hierbij éérst en uitdrukkelijk melding te maken van de basisopleiding waaronder deze afstudeerrichtingen ressorteren;
4. het toepassen van een periode van bevrozing voor nieuwe afstudeerrichtingen tot en met het academiejaar 2006-2007;
5. het voorafgaandelijk aanvragen door VLHORA aan de Erkeningscommissie van een advies over de macrodoelmatigheid van nieuwe afstudeerrichtingen vanaf het academiejaar 2007-2008.”

Artikel 18

Artikel 184 van hetzelfde decreet wordt als volgt gewijzigd:

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Vanaf 2007 worden de werkingsuitkeringen jaarlijks op de volgende wijze aangepast:

$0,8 \times (Ln/L06) + 0,2 \times (Cn/C06)$, waarbij:

$Ln/L06$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2006;

$Cn/C06$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijsen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijsen op het einde van het begrotingsjaar 2006.”;

2° in §2 wordt het jaartal “2005” vervangen door “2006”.

Artikel 19

Aan Artikel 340 sexies wordt een §5 toegevoegd die luidt als volgt:

“§5 De beheersovereenkomsten worden, in afwijkingen van wat bepaald werd in §3 in 2006 met 1 jaar verlengd.”

HOOFDSTUK XI

Recuperatiefonds studietoelagen

Artikel 20

§1. Er wordt een recuperatiefonds studietoelagen opgericht, hierna genoemd ‘het fonds’.

§2. Het fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

§3. Het fonds wordt gespijsd door alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen in uitvoering van artikel 10, artikel 11 en artikel 22 van het decreet van 16 februari 2001 houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap evenals door alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen zoals bepaald in artikel 47 en 48 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de studiefinanciering en studentenvoorzieningen in het hoger onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap

§4. Het fonds wordt aangewend voor de betaling van studiefinanciering overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 30 april 2004.

§5. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.

HOOFDSTUK XII

Universiteiten

Artikel 21

Artikel 140ter van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, wordt vervangen door wat volgt :

“Artikel 140ter.

§1. Het bedrag van de sociale toelage van de universiteiten wordt in 2006 vastgesteld als volgt (in duizenden euro's):

1. Katholieke Universiteit Leuven :	4 846
2. Vrije Universiteit Brussel :	1 977
3. Universiteit Antwerpen :	2 133
4. Katholieke Universiteit Brussel :	180
5. Universiteit Gent :	5 186
6. Universiteit Hasselt :	583

§2. Vanaf het begrotingsjaar 2007 worden de in §1 vermelde bedragen geïndexeerd aan de hand van de volgende indexformule:

$$I = 0,50 \times (L1/L0) + 0,50 \times (C1/C0).$$

I : de indexformule.

L1/L0 : de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van begrotingsjaar 2006.

C1/C0 : de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van begrotingsjaar 2006.”

HOOFDSTUK XIII

Regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van één of meerdere diersoorten

Artikel 22

Aan artikel 5, tweede lid, van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van één of meerdere diersoorten, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Indien om redenen van overmacht de gemiddelde veebezetting voor de betrokken diersoort, vermeld in de Mestbankaangifte van het laatste aanslagjaar, lager is dan de gemiddelde veebezetting voor de betrokken diersoort, vermeld in de Mestbankaangiften van de drie laatste aanslagjaren, kan de minister voor de aanvragen ingediend vanaf 1 september 2004 beslissen om het aantal dieren te beperken tot de gemiddelde veebezetting, welke voor iedere betrokken diersoort wordt vermeld in de Mestbankaangifte van de twee laatste aanslagjaren voorafgaand aan het aanslagjaar waarin de overmachtsituatie zich heeft voorgedaan.”

HOOFDSTUK XIV

Pensioendecreet BRTN

Artikel 23

In artikel 63 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de BRTN en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, worden de bedragen “357.843 BEF (8870,70 EUR)” en “ 447.304 BEF (11.088,38 EUR)” respectievelijk vervangen:

- op 01 april 2003, door de bedragen “ 9048,00 EUR “ en “11310,00 EUR “
- op 01 april 2004, door de bedragen “ 9228,00 EUR “ en “ 11535,00 EUR “

beide bedragen volgen verder de evolutie van de minima zoals die gelden voor de pensioenen ten laste van de Openbare schatkist.

In artikel 64 § 2 van hetzelfde decreet, wordt het bedrag “ 715.687 BEF (17741,42 EUR) respectievelijk vervangen:

- op 01 april 2003, door het bedrag “ 18.096,00 EUR “
- op 01 april 2004, door het bedrag “ 18.456,00 EUR “

het bedrag volgt verder de evolutie van de minima zoals die gelden voor de pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist.

HOOFDSTUK XV

Geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen

Artikel 24

De Vlaamse regering wordt gemachtigd een procedure uit te werken die de registratie op communautair niveau van oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen, zoals voorzien in Verordening (EG) nr. 2081/92 van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouw-

produkten en levensmiddelen, en specificiteitscertificeringen, zoals voorzien in Verordening (EG) nr. 2082/92 van 14 juli 1992 inzake de specificiteitscertificering voor landbouwprodukten en levensmiddelen, mogelijk maakt.

HOOFDSTUK XVI

VIPA

Artikel 25

In het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1996 en 16 maart 1999, wordt een artikel 7bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 7bis

§1. Binnen de perken van de begrotingskredieten kan het Fonds alternatieve vormen van investeringssubsidies verstrekken aan initiatiefnemers die een investering gedaan hebben conform het goedgekeurde masterplan, overeenkomstig de bouwfysische, technische en kwalitatieve normen zoals bepaald door de Vlaamse regering en passende in de programmatie. Deze subsidies kunnen niet gecumuleerd worden met de subsidies, vermeld in de artikelen 5, 6 en 7.

De Vlaamse regering bepaalt de wijze van toekenning en uitbetaling, de voorwaarden en het bedrag inzake de investeringssubsidies, vermeld in het eerste lid. De Vlaamse regering bepaalt de sectoren waarvoor deze alternatieve investeringssubsidies kunnen worden verstrekt. De Vlaamse regering kan voor deze sectoren de toepassing van de subsidieregeling vermeld in de artikelen 5, 6 en 7 buiten werking stellen.

De investeringswaarborg kan door het Fonds worden verleend aan initiatiefnemers die een investering gedaan hebben conform het goedgekeurde masterplan, overeenkomstig de bouwfysische, technische en kwalitatieve normen zoals bepaald door de Vlaamse regering en passende in de programmatie. De Vlaamse regering bepaalt de bijkomende voorwaarden en kan beperkingen stellen inzake de investeringswaarborg. Tot dekking van de investeringswaarborg worden er bijdragen vastgesteld op de gewaarborgde sommen, volgens de voorwaarden bepaald door de Vlaamse regering. Tot dekking van de investeringswaarborg kan het Fonds te allen tijde een wettelijke hypotheek nemen of een hypothecair mandaat eisen wat betreft de onroerende goederen die betrekking hebben op de investering en dit ten belope van een bedrag vastgesteld door het Fonds. De wettelijke hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van het Fonds.

§2. De bepalingen van de artikelen 10 tot en met 14 zijn niet van toepassing op de alternatieve vormen van investeringssubsidies, vermeld in §1, met uitzondering van de bepalingen van artikel 10, tweede lid, artikel 11, §2, tweede lid, en artikel 12, §1, derde lid, die van overeenkomstige toepassing zijn.

§3. De bepalingen van §1 en §2 zijn niet van toepassing op dossiers waarvoor reeds een subsidiebelofte verleend werd vóór 1 januari 2006.”

HOOFDSTUK XVII

Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek

Artikel 26

Bij het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, of zijn rechtsopvolger, wordt een Eigen Vermogen ingesteld, waaraan rechtspersoonlijkheid is toegekend, onder de benaming “Eigen Vermogen van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek”, afgekort EV INBO.

Artikel 27

De bevoegdheden, de personeelsleden, de goederen, de rechten en de verplichtingen die samenhangen met de eigen vermogens van het Instituut voor Natuurbehoud en het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, opgericht krachtens het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, worden toegewezen aan de rechtspersoon, vermeld in artikel 26.

Artikel 28

Onverminderd de bepalingen van artikel 27, wordt het vermogen van de rechtspersoon, vermeld in artikel 26, gevormd door:

- 1° de gelden en vergoedingen die werden betaald voor de onderzoeken en studies, ontledingen, proeven, keuringen en andere diensten die voor rekening van derden worden verricht door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO);
- 2° de giften, legaten, schenkingen, beurzen, prijzen of alle andere giften die zijn aanvaard krachtens de wet van 12 juli 1931 betreffende de uitbreiding tot alle rechtspersonen van het voordeel van de voorlopige aanvaarding van bij akten gedane schenkingen onder de levenden;
- 3° leningen;
- 4° de inkomsten uit de verkoop van rapporten, brochures, kaarten, plans of andere publicaties, met inbegrip van die producten in elektronische vorm;
- 5° de inkomsten uit de verkoop van producten die door het INBO zijn gekweekt, geoogst, verhandeld of vervaardigd;
- 6° de inkomsten van het valoriseren van de resultaten van de uitgevoerde activiteiten, waaronder het exploiteren van intellectuele eigendomsrechten;
- 7° de inkomsten van het beheer en de inkomsten uit de vervreemding van goederen die tot de rechtspersoon van het EV INBO behoren;
- 8° intresten en waardevermeerderingen van het patrimonium;
- 9° andere inkomsten, na goedkeuring door de Vlaamse regering.

Artikel 29

Het EV INBO is bevoegd voor het verrichten van beleidsgericht wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening inzake behoud, ontwikkeling, beheer en duurzaam gebruik van biodiversiteit en het milieu ervan, al dan niet in de opdracht van derden en voor het beheer van het eigen vermogen.

Artikel 30

Het EV INBO kan voor de verwezenlijking van zijn doel vrij contracten sluiten, roerende en onroerende goederen verwerven en vervreemden, op contractuele basis personeel aanwerven, tewerkstellen en ontslaan, en in het algemeen alle nuttige rechtshandelingen verrichten.

Het EV INBO kan personeel ter beschikking stellen van het Vlaamse Gewest. De wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers is op die terbeschikkingstelling niet van toepassing.

Artikel 31

Het EV INBO wordt bestuurd door een beheerscommissie.

De Vlaamse regering bepaalt de samenstelling, de opdracht, de werking en de organisatie van de beheerscommissie.

De voorzitter kan bevoegde personen uitnodigen om met raadgevende stem aan de bespreking van een punt van de agenda van een vergadering van de beheerscommissie deel te nemen.

Artikel 32

§ 1. Ieder jaar, voor 31 oktober, stelt de beheerscommissie de begroting vast van de uitgaven voor het volgende begrotingsjaar, alsmede de middelen van het EV INBO om die uitgaven te dekken.

Ieder jaar, voor 31 maart, stelt de beheerscommissie de rekening van het EV INBO van het vorige begrotingsjaar op.

De begroting en de rekening, alsmede elke wijziging ervan, worden ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse regering, samen met het advies van de Inspectie van Financiën.

§ 2. Het EV INBO kan het saldo tijdens het volgende begrotingsjaar vrij aanwenden voor het verwezenlijken van zijn doel.

Artikel 33

Onverminderd de voorgaande bepalingen worden de nadere regelen betreffende het beheer, de werking en de boekhouding van het Eigen Vermogen INBO vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering.

Artikel 34

Het Eigen Vermogen van het Instituut voor Natuurbehoud en het Eigen Vermogen van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, opgericht bij het decreet van 21 december 1990 houdende de begrotingstechnische bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, worden opgeheven.

HOOFDSTUK XVIII

Vlaams Informatiepunt Jeugd

Artikel 35

§ 1. De Vlaamse regering wordt gemachtigd toe te treden tot de op te richten vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Informatiepunt Jeugd.

De statuten en de statutenwijzigingen van de vereniging zonder winstgevend doel worden onverwijld ingediend bij het Vlaams Parlement.

§ 2. Het verlenen van een subsidie aan de vereniging wordt afhankelijk gemaakt van een overeenkomst afgesloten tussen de bevoegde minister en de betrokken vereniging. Die overeenkomst betreft de samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en de betrokken vereniging en het toezicht op de aanwending van de terbeschikkinggestelde middelen. De overeenkomst wordt onverwijld ingediend bij het Vlaamse Parlement. De overeenkomst kan jaarlijks worden herzien.

§ 3. Aan de vereniging kan door de Vlaamse Gemeenschap infrastructuur ter beschikking worden gesteld. Die terbeschikkingstelling is onderworpen aan een overeenkomst die de voorwaarden van de terbeschikkingstelling regelt. De overeenkomst wordt onverwijld ingediend bij het Vlaamse Parlement. De terbeschikkingstelling is tot wederopzegging toe, zonder dat hieruit enige eis tot schadeloosstelling kan worden gesteld.

HOOFDSTUK XIX

Registratierechten: aanpassing definitie nieuw gebouw

Artikel 36

Voor wat betreft het Vlaams Gewest wordt in artikel 159, 8° van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, vervangen bij wet van 28 december 1992 en gewijzigd bij de wet van 30 maart 1994 het vijfde lid, littera a) , vervangen door wat volgt :

“a) de datum van de eerste ingebruikneming of inbezitneming van het gebouw waarop de overeenkomst betrekking heeft“ .

HOOFDSTUK XX

Schenking bouwgronden

Artikel 37

In artikel 140 nonies van het wetboek der registratie - , hypotheek – en griffierechten worden de woorden: “van 1 januari 2003 tot en met 31 december 2005” vervangen door de woorden “van 1 januari 2006 tot en met 31 december 2009”.

Artikel 38

In artikel 140 undecies wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

“Het in artikel 140nonies bepaalde bijzonder evenredig recht wordt alleen toegepast indien in de akte van schenking uitdrukkelijk wordt vermeld:

- 1) dat het perceel grond volgens de stedenbouwkundige voorschriften bestemd is voor woningbouw
- 2) dat de begiftigde zich ertoe verbindt om binnen de drie jaren te rekenen van de datum van de akte een volledig en ontvankelijk dossier tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning tot het bouwen van een woning met betrekking tot het geschonken perceel in te dienen.”

Artikel 39

In hetzelfde wetboek wordt een artikel 140 undecies² ingevoegd, luidende als volgt :

“Het voordeel van het in artikel 140nonies bepaalde bijzonder evenredig recht blijft alleen dan behouden indien de begiftigde de overeenkomstig artikel 140undecies aangegane verbintenis nakomt. De datum van het ontvangstbewijs van de aanvraag tot het bekomen van stedenbouwkundige vergunning wordt in aanmerking genomen voor de beoordeling van de naleving van deze verbintenis. Bij niet-nakoming van de aangegane verbintenis is de begiftigde gehouden de reeds betaalde rechten aan te vullen tot de normaal verschuldigde rechten, vermeerderd met de wettelijke intresten over die aanvullende rechten. De aanvullende rechten en intresten dienen betaald te worden op een verklaring van het niet-ervullen van de gestelde voorwaarde, uiterlijk in te dienen drie maanden na het verstrijken van de periode van drie jaar, bedoeld in artikel 140undecies. Deze verklaring wordt ingediend op het kantoor waar de akte van schenking werd geregistreerd. Bij gebreke aan tijdige indiening van deze verklaring verbeurt de begiftigde bovendien een geldboete gelijk aan één derde van de aanvullende rechten. De boete is evenwel niet verschuldigd wanneer de niet-nakoming van de verbintenis het gevolg is van overmacht.”

HOOFDSTUK XXI

Leningsmachtigingen

Artikel 40

Artikel 60 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005 van 24 december 2004 is niet van toepassing op volgende instellingen, voor wat de leningen betreft, die zij in de loop van 2006 aangaan:

- De investeringsmaatschappijen, bedoeld in artikel 10 en 11 van het decreet betreffende de Vlaamse Investeringsmaatschappij van 13 juli 1994
- De NV Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel
- Het Universitair Ziekenhuis Gent
- OPZ Rekem
- OPZ Geel.

HOOFDSTUK XXII

Heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen

Artikel 41

Artikel 24, 4°, van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, hoofdstuk VIII, afdeling 2, gewijzigd bij decreten van 8 juli 1996, 8 juli 1997, 15 juli 1997, 7 juli 1998, 18 mei 1999, 30 juni 2000, 6 juli 2001, 7 mei 2004, 24 december 2004 en 24 juni 2005, wordt geschrapt.

Artikel 42

In artikel 26 van hetzelfde decreet, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Wanneer er in een heffingsjaar meerdere verjaardagen zijn ten gevolge van opnames van het gebouw en/of de woning op meerdere inventarislijsten, kan de aanslag worden gevestigd vanaf de datum van de laatste verjaardag tot uiterlijk de laatste dag van het hierop volgend kwartaal.”

Artikel 43

In artikel 27 van hetzelfde decreet wordt §3 vervangen als volgt :

“De instrumenterende ambtenaar gelast met de overdracht van het zakelijk recht, bedoeld in § 1, moet de verkrijger van het zakelijk recht uiterlijk op het ogenblik van de overdracht van het zakelijk recht in kennis stellen van de kennisgeving van de vaststelling tot leegstand, ongeschiktheid of verwaarlozing ervan of van de opname van het gebouw en/of de woning in de inventaris, bedoeld in de artikelen 28 tot 35. Een door beide partijen ingevuld en ondertekend formulier wordt door de notaris of een partij uiterlijk 7 dagen na de overdracht van het zakelijk recht aan de administratie en aan de in artikel 38, eerste lid, bedoelde ambtenaren gezonden. Bij ontstentenis van deze kennisgeving aan de administratie en aan de in artikel 38, eerste lid, bedoelde ambtenaren, wordt de overdrager van het zakelijk recht, in afwijking van § 1, als belastingplichtige beschouwd voor de eerstvolgende heffing die na de overdracht van het zakelijk recht ontstaat.”

Artikel 44

In artikel 36, §1, in fine, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “is opgenomen” en de woorden “in de inventaris” de woorden “op de desbetreffende lijst” ingevoegd.

Artikel 45

In artikel 42bis van hetzelfde decreet wordt § 1 vervangen door de bepaling die luidt als volgt:

“§ 1. De houder van een zakelijk recht, bedoeld in artikel 27, krijgt 80% terugbetaald van het bedrag van het gewestelijk aandeel in de gewestelijke heffing, die het laatst bij deze houder geïnd werd, voor:

1° de gebouwen en/of woningen die binnen een periode van maximaal 1 jaar na de beëindiging van de renovatiewerkzaamheden geschrapt zijn uit de inventaris;

2° de gebouwen en/of woningen waarvoor een renovatiecontract afgesloten is, zoals bepaald in artikel 18 § 2 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode.

De toepassing van het eerste lid kan in geen geval aanleiding geven tot terugbetaling van heffingen die verschuldigd waren vóór 5 augustus 2004.

Deze terugbetaling kan in geen geval aanleiding geven tot betaling van moratoriumintresten.”

Artikel 46

In artikel 43 van hetzelfde decreet wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

“Voor de toepassing van dit decreet wordt sloop gevolgd door vervangingsbouw, gelijkgesteld met renovatiewerkzaamheden.

De schorsing geldt voor de heffingen die verschuldigd worden op de inventarisatiedata die vallen in de periode van schorsing.”

Artikel 47

Artikel 43bis van hetzelfde decreet wordt vervangen door de bepaling die luidt als volgt :

“Artikel 43bis. Voor de toepassing van artikel 42, § 1 en artikel 43 dient, om geldig te zijn, het aanslagbiljet te worden verstuurd als volgt :

- wanneer de einddatum van de periode van opschorting valt vóór of op 31 december van het kalenderjaar na het jaar waarin de heffing gevestigd werd, moet het aanslagbiljet verstuurd worden tegen het einde van het kwartaal dat volgt op de einddatum van de periode van opschorting;
- wanneer de einddatum van de periode van opschorting valt na 31 december van het kalenderjaar na het jaar waarin de heffing gevestigd werd, moet het aanslagbiljet verstuurd worden tegen het einde van het kwartaal dat volgt op de einddatum van de periode van opschorting.

Deze bepaling geldt voor de aanslagbiljetten die vanaf 5 augustus 2004 verstuurd worden.”

HOOFDSTUK XXIII

Organiek fonds ontvangen dividenden BAM

Artikel 48

§1. Er wordt een begrotingsfonds “Financieringsfonds voor de financiering van Masterplan projecten, andere dan de Oosterweelverbinding, kortgenoemd financieringsfonds BAM” opgericht conform artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit.

§2. Aan het Financieringsfonds BAM worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit dividenden uitgekeerd door BAM aan het Vlaams Gewest.

§3. De middelen van het Fonds dienen aangewend te worden voor projecten opgenomen in het Masterplan Antwerpen of aanverwante programma's, andere dan de Oosterweelverbinding, steeds met als finaliteit een positief effect te hebben op de duurzame mobiliteit in de Antwerpse regio.

HOOFDSTUK XXIV

Economisch beleid

Artikel 49

In het kader van de terugbetaling ten overstaan van het Vlaamse Gewest vanwege Vlaamse bedrijven die terugbetalingsverplichtingen hebben nadat door artikel 40 van het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002 het artikel 23 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 werd opgeheven, en dit krachtens een overeenkomst tot toekenning van een achtergestelde lening, kan de Vlaamse regering een schuldherschikking toestaan volgens de door haar vastgestelde modaliteiten.

HOOFDSTUK XXV

Beschutte werkplaatsen

Artikel 50

§1. De personen, die als persoon met een handicap worden erkend door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en die wegens de aard of de ernst van hun handicap onder de gewone arbeidsvoorwaarden voorlopig of definitief geen beroepsactiviteiten kunnen uitoefenen, kunnen hetzij voltijds, hetzij deeltijds in beschutte werkplaatsen worden tewerkgesteld, die worden erkend en gesubsidieerd door het Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie.

De in de beschutte werkplaatsen tewerkgestelde personen met een handicap worden aangeworven, krachtens een arbeidsovereenkomst voor arbeiders of voor bedienden.

De beschutte werkplaats kan aan de personen met een handicap, die zich onmogelijk of moeilijk kunnen verplaatsen, huisarbeid verschaffen. In dit geval worden zij aangeworven krachtens een arbeidsovereenkomst voor huisarbeiders.

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden, de criteria, de modaliteiten en het bedrag van de subsidies, die aan de beschutte werkplaatsen worden verleend evenals de voorwaarden inzake hun erkenning en de nadere regels inzake het verlenen, weigeren, schorsen en intrekken van een erkenning.

§2. Het bouwen, het inrichten en oprichten, het in gebruik nemen van, het exploiteren, en het wijzigen van de opnamecapaciteit van een door het Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie subsidieerbare beschutte werkplaats is onderworpen aan een voorafgaande vergunning verleend door het Subsidieagentschap Werk en Sociale Economie in het kader van de door de Vlaamse regering vastgestelde programmatie.

De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van deze verplichting en van het toezicht erop.

§3. De sociaalrechtelijke inspecteurs, vermeld in het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegen-

heden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn, oefenen controle en toezicht uit op de toepassing van de bepalingen van dit artikel en van de krachtens dit artikel genomen besluiten overeenkomstig de bepalingen van het voornoemd decreet van 30 april 2004.

§4. Onverminderd de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 maanden en met een geldboete van 0, 64 euro tot 49,58 euro of met één van die straffen alleen degene die, zonder voorafgaande vergunning, vermeld in §2, een door de het Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie subsidieerbare beschutte werkplaats bouwt, wie deze opricht, in gebruik neemt, exploiteert of de opnamecapaciteit ervan wijzigt.

HOOFDSTUK XXVI

Centra voor gespecialiseerde voorlichting bij Beroepskeuze en Centra voor beroepsopleiding voor personen met een handicap

Artikel 51

§1 Het bouwen, het inrichten en oprichten, het in gebruik nemen van, het exploiteren, en het wijzigen van de opnamecapaciteit van door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding subsidieerbare Centra voor Gespecialiseerde Voorlichting bij Beroepskeuze en Centra voor Beroepsopleidingen, voor door het Vlaams Agentschap voor Personen met een handicap erkende personen met een handicap is onderworpen aan een voorafgaande vergunning verleend door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, in het kader van de door de Vlaamse regering vastgestelde programmatie voor deze organisaties.

De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van deze verplichting en van het toezicht erop.

§ 2 Onverminderd de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 maanden en met geldboete van 0, 64 euro tot 49,58 euro of met één van die straffen alleen degene die, zonder voorafgaande vergunning een door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding subsidieerbare Centrum voor Gespecialiseerde Voorlichting bij Beroepskeuze of Centrum voor Beroepsopleidingen bouwt, wie deze opricht, in gebruik neemt, exploiteert of de opnamecapaciteit ervan wijzigt.

HOOFDSTUK XXVII

Sociaalrechtelijk toezicht

Artikel 52

Aan artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn, wordt een 17° en 18° toegevoegd, die luiden als volgt:

“17° het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004, inzonderheid artikel 102;

18° het decreet van 30 april 2004 betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid.”

Artikel 53

Aan artikel 3, 3°, van hetzelfde decreet wordt een f) en g) toegevoegd, die luiden als volgt:

“f) zij die een centrum voor loopbaandienstverlening exploiteren in het kader van het decreet, bedoeld in artikel 2, 17°;

g) zij die een organisatie exploiteren die instaat voor de herkenning, beoordeling of erkenning van competenties in het kader van het decreet, bedoeld in artikel 2, 18°.”

Artikel 54

In hetzelfde decreet wordt een artikel 21bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 21bis. §1. Onder de in deze afdeling bepaalde voorwaarden kan een administratieve geldboete worden opgelegd van 25 tot 500 euro aan het centrum voor loopbaandienstverlening, vermeld in artikel 3, 3°, f), dat zijn dienstverlening niet uitvoert overeenkomstig de stappen, vermeld in artikel 102 van het decreet, vermeld in artikel 2, 18°, en de krachtens dat voornoemd artikel 102 genomen uitvoeringsbesluiten.

§2. Onder de in deze afdeling bepaalde voorwaarden kan een administratieve geldboete worden opgelegd van 25 tot 500 euro aan de organisatie, vermeld in artikel 3, 3°, g), die niet voldoet aan de kwaliteitsvoorwaarden, vermeld in artikel 8 van het decreet, vermeld in artikel 2, 17°, en de krachtens dat voornoemd artikel 8 genomen uitvoeringsbesluiten

Artikel 55

In hetzelfde decreet wordt een afdeling 3, bestaande uit artikel 23bis, ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Afdeling 3.

Uitstel van de tenuitvoerlegging van de betaling van de administratieve geldboete

Artikel 23bis.

§1. De ambtenaar, bedoeld in artikel 15, kan geheel of gedeeltelijk uitstel van de tenuitvoerlegging van de betaling van de administratieve geldboete toekennen. De voornoemde ambtenaar kent dit uitstel toe in dezelfde beslissing waarin hij de administratieve geldboete oplegt waarop dit uitstel betrekking heeft.

§2. Dat uitstel is enkel mogelijk indien de ambtenaar, bedoeld in artikel 15, in de referteperiode geen andere administratieve geldboete heeft opgelegd aan de werkgever. De referteperiode is de periode van één jaar voorafgaand aan de datum waarop de inbreuk gepleegd wordt die achteraf aanleiding geeft tot de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete waarin de ambtenaar, bedoeld in artikel 15, het uitstel toekent

§3. Het uitstel geldt voor een proefperiode van één jaar. De proefperiode gaat in vanaf de datum van kennisgeving van de beslissing tot oplegging van de administratieve geldboete.

§4. Het uitstel wordt van rechtswege herroepen wanneer een nieuwe inbreuk gepleegd wordt gedurende de proefperiode en deze nieuwe inbreuk achteraf leidt tot een beslissing tot de oplegging van een administratieve geldboete. Deze nieuwe inbreuk moet een inbreuk zijn van hetzelfde niveau of van een hoger niveau dan deze waarvoor voordien een administratieve geldboete werd opgelegd door een beslissing die het uitstel van de tenuitvoerlegging van de betaling van deze geldboete heeft toegekend.

§5. Het uitstel kan herroepen worden wanneer een nieuwe inbreuk gepleegd wordt gedurende de proefperiode en deze nieuwe inbreuk achteraf leidt tot een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete. Deze nieuwe inbreuk moet een inbreuk zijn van een lager niveau dan deze waarvoor voordien een administratieve geldboete werd opgelegd door een beslissing die het uitstel van de tenuitvoerlegging van de betaling van deze geldboete heeft toegekend.

§6. De bevoegde ambtenaar, bedoeld in artikel 15, herroept het uitstel in dezelfde beslissing waarin hij een administratieve geldboete oplegt voor de nieuwe inbreuk gepleegd gedurende de proefperiode.

§7. Om te bepalen of een inbreuk van een lager niveau, hetzelfde niveau of een hoger niveau is, dienen de maximumbedragen van de administratieve geldboeten voorzien voor deze inbreuken te worden vergeleken. Bij deze vergelijking dient geen rekening te worden gehouden met de vermenigvuldiging met het aantal betrokken werknemers.

§8. De administratieve geldboete waarvan de betaling uitvoerbaar wordt door de herroeping van het uitstel, wordt zonder beperking samengevoegd met die welke wordt opgelegd voor de nieuwe inbreuk.”

HOOFDSTUK XXVIII

Inwerkingtreding

Artikel 56

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2006, met uitzondering van artikel 6, 2° dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2005; artikel 23 dat uitwerking heeft met ingang van 1 april 2003; artikel 24 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2005; artikelen 26 tot 34 waarvoor de Vlaamse regering de datum bepaalt waarop ze in werking treden; artikel 36 dat in werking treedt op de dag van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad; artikelen 41 tot en met 47 die uitwerking hebben met ingang van 5 augustus 2004. artikel 50 dat in werking treedt op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap; artikel 51 dat in werking treedt op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap,
Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming,

Frank VANDENBROUCKE

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Inge VERVOTTE

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid,
Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

*De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie,
Leefmilieu en Natuur,*

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,

Marino KEULEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen,

Kathleen VAN BREMPT

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË
-----**ADVIES 39.244/1/3****VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE**

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en derde kamer, op 10 oktober 2005 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006", heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 13 oktober 2005 (eerste kamer), en 14 oktober 2005 (derde kamer) het volgende advies gegeven:

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling als volgt gemotiveerd:

"De hoogdringendheid wordt ingegeven door het feit dat het voorontwerp van decreet tegen 31 oktober 2005 bij het Vlaams Parlement moet worden ingediend".

*
* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*
* *

VORMVEREISTEN

1. Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 7 oktober 2005 beslist de Vlaamse minister, bevoegd voor de financiën en de begroting, te gelasten over het voorliggende ontwerp het advies te vragen van respectievelijk de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (Serv), de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Mina-raad), de Raad voor Cultuur en de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), met verzoek om spoedbehandeling.

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

Die adviezen lijken nog niet te zijn gegeven.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van de voornoemde adviezen nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, voor een nieuw onderzoek aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd.

2. Artikel *1bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (hierna: bijzondere financieringswet) bepaalt dat de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van de fiscale bevoegdheden van de gewesten en van de federale overheid wordt geregeld bij een samenwerkingsakkoord. Artikel 5, § 3, laatste lid, van de bijzondere financieringswet bepaalt dat zolang de federale overheid de dienst van onder meer de in artikel 3, eerste lid, 1° tot 8°, van die wet bedoelde belastingen verzekert, de overlegprocedure met betrekking tot de technische uitvoerbaarheid van de voorgenomen wijzigingen inzake voormelde belastingen wordt bepaald in het in artikel *1bis* bedoelde samenwerkingsakkoord. Het betrokken samenwerkingsakkoord dateert van 7 december 2001. De bepalingen uit titel II, hoofdstuk III, van dit samenwerkingsakkoord moeten worden nagekomen bij de totstandkoming van de artikelen 5, 9 en 36 tot 39 van het ontwerp. De federale overheid verzekert immers nog steeds de dienst van de successie- en registratierechten.

Aan de Raad van State werd een brief bezorgd, ondertekend door de Vlaamse Minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, waarbij de ontworpen wijzigingen op fiscaal vlak worden medegedeeld aan de federale Minister van Financiën.

Om in overeenstemming te zijn met de vormvoorschriften opgelegd door de bijzondere financieringswet en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001, zal ook de officiële kennisgeving van het antwoord van de Minister van Financiën voorhanden moeten zijn.

3. Hoofdstuk XIII van het ontworpen decreet beoogt artikel 5, tweede lid, van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van één of meerdere diersoorten, aan te vullen met een bepaling die in een andere, gunstigere berekeningswijze voorziet voor het bepalen van de stopzettingsvergoeding, indien om reden van overmacht de gemiddelde veebezetting voor de betrokken diersoort, vermeld in de Mestbankaangifte van het laatste aanslagjaar, lager is dan de gemiddelde veebezetting voor de betrokken diersoort, vermeld in de Mestbankaangiften van de laatste drie aanslagjaren.

Overeenkomstig de artikelen 87 tot 89 van het EG-Verdrag, werd eertijds het ontwerp dat heeft geleid tot het voornoemde decreet van 9 maart 2001 bij de Europese Commissie aangemeld.

De gemachtigde van de regering heeft meegedeeld dat het ontworpen artikel 22 niet is aangemeld bij de Europese Commissie.

Om in overeenstemming te zijn met het vormvoorschrift van artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag, zal de Europese Commissie van dit voornemen tot wijziging van een steunmaatregel tijdig op de hoogte moeten worden gebracht.

Indien ten gevolge van opmerkingen van de Commissie in het kader van de voornoemde aanmeldingsprocedure, artikel 22 van het ontwerp wijzigingen ondergaat, dient, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, artikel 22 voor een nieuw onderzoek aan de afdeling wetgeving te worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk III - VEN-gebieden

Artikel 5

1. Krachtens artikel 55ter, derde lid, van het Wetboek van Successierechten wordt de in artikel 55ter, eerste lid, van dat wetboek bedoelde vrijstelling slechts

toegepast op voorwaarde dat erom uitdrukkelijk wordt verzocht (eerste volzin) en dat bij de aangifte van de nalatenschap een attest wordt gevoegd waaruit blijkt dat is voldaan aan de voorwaarden om de vrijstelling te bekomen (tweede volzin).

Met de onder artikel 5 ontworpen regeling wordt onder meer beoogd de regel in te voeren dat bij afwezigheid van een beslissing over het bezwaar dat de betrokkene kan indienen met betrekking tot de weigering van het toekennen van het zo-even vermelde attest, dat bezwaar wordt geacht te zijn ingewilligd. Weliswaar berust alsdan op de overheid de rechtsplicht om het in artikel 55ter, derde lid, van het Wetboek der Successierechten bedoelde attest toe te kennen, maar dit neemt niet weg dat bij gebreke daarvan de betrokkene niet zal kunnen bewijzen dat niet tijdig uitspraak is gedaan over het bezwaar, zodat hij in de voorwaarden verkeert de vrijstelling te genieten. Zulks is des te problematischer nu het nog steeds de federale belastingdiensten zijn die de "dienst" verzekeren van de inning van het successierecht.

De zo-even geschetste toepassingsmoeilijkheid dient te worden verholpen. Daartoe zou kunnen worden bepaald dat op verzoek van de betrokkene een attest wordt bezorgd waaruit blijkt dat niet tijdig uitspraak is gedaan over het in het ontworpen artikel 55, vierde lid, van het Wetboek der Successierechten bedoelde bezwaar en dat zulk een attest wordt gelijkgesteld met het in artikel 55ter, derde lid, van dat wetboek bedoelde attest ⁽²⁾.

2. Krachtens het ontworpen artikel 55ter, vierde lid, van het Wetboek der Successierechten beschikt de betrokkene over een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum van verzending van de beslissing tot weigering van het toekennen van het in dat lid bedoelde attest van vrijstelling, om tegen die weigering bezwaar in te dienen. Krachtens het ontworpen artikel 55ter, vijfde lid, van dat wetboek beschikken de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren over een termijn van drie maanden om uitspraak te doen over dat bezwaar.

⁽²⁾ Ook de beslissing tot inwilliging van het in het ontworpen artikel 55ter, vierde lid, bedoelde bezwaar wordt best gelijkgesteld met het in artikel 55ter, derde lid, bedoelde attest.

Op grond van artikel 40, eerste lid, van het Wetboek der Successierechten dient de aangifte van nalatenschap te worden ingediend binnen, al naar gelang het geval, vijf, zes of zeven maanden na het overlijden. Zulks heeft als gevolg dat, wanneer de in het ontworpen artikel 55ter, vierde en vijfde lid, van het Wetboek der Successierechten bedoelde termijnen geheel of grotendeels worden uitgeput, het in de meeste gevallen onmogelijk zal zijn om te voldoen aan de bij artikel 55ter, derde lid, van het Wetboek der Successierechten bepaalde voorwaarde dat het attest van vrijstelling bij de aangifte van nalatenschap moet worden gevoegd⁽³⁾. De in het ontworpen artikel 55ter, vierde en vijfde lid, bedoelde termijnen dienen bijgevolg beter te worden afgestemd op de in artikel 40, eerste lid, van het Wetboek der Successierechten bedoelde termijnen.

3. In het ontworpen artikel 55ter, vierde lid, van het Wetboek der Successierechten schrijve men "vanaf de datum van verzending van de beslissing tot weigering van het attest van vrijstelling" in plaats van "vanaf de datum van verzending van het attest van vrijstelling". Er wordt immers in de bij die bepaling beoogde hypothese geen vrijstelling toegekend, zodat er ook geen attest van vrijstelling zal zijn.

HOOFDSTUK VI - Familiale ondernemingen

Artikel 2

Met betrekking tot het ontworpen artikel 60bis, § 13, kunnen gelijkaardige opmerkingen worden gemaakt als bij het ontworpen artikel 55ter, vierde tot zesde lid, van het Wetboek der Successierechten (artikel 5 van het voorontwerp).

⁽³⁾ Daarbij moet ook rekening worden gehouden met de termijn die verloopt tussen de aanvraag tot het bekomen van het attest en de beslissing tot weigering ervan.

Hoofdstuk VII - Waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal

Artikel 13

Volgens de memorie van toelichting ligt het in de bedoeling dat de reeds met toepassing van het decreet van 15 april 1997 tot regeling van de toekenning van een waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal verleende waarborgen, onder toepassing van dat decreet en zijn uitvoeringsbesluit blijven vallen. Teneinde die bedoeling correct weer te geven, schrijve men in artikel 13 "blijven onderworpen aan de regelen, de voorwaarden en de procedures bedoeld in dat decreet en zijn uitvoeringsbesluit" in plaats van "blijven onderworpen aan de regelen, voorwaarden en procedures van kracht op het tijdstip van de inwerkingtreding van dit decreet".

Hoofdstuk IX - Centra voor leerlingenbegeleiding

Artikel 14

Artikel 14 van het ontwerp beoogt de wijziging van artikel 84*bis*, § 5, van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding. Artikel 11 van het voorontwerp van decreet "betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het onderwijs", zoals het aan de Raad van State, afdeling wetgeving, werd voorgelegd ⁽⁴⁾, heft artikel 84*bis* van het decreet van 1 december 1998 evenwel op met ingang van 1 januari 2006. Beide bepalingen zullen op mekaar moeten worden afgestemd.

Hoofdstuk X - Hogescholen

Artikel 16

Artikel 16, 2°, van het ontwerp voegt in artikel 179 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap ("hogescholendecreet"), een onderdeel 17 toe. Voormeld artikel 179 bevat evenwel reeds

⁽⁴⁾ Advies 38.717/1/V van 26 juli 2005.

een onderdeel 17, ingevoegd bij artikel 3, 2°, van het decreet van 24 december 2004, zodat het nieuw in te voegen onderdeel, moet worden vernummerd tot onderdeel 18.

Artikel 17

Artikel 17 van het ontwerp voegt een artikel 183*quater* toe aan het hogescholendecreet. Dat nieuwe artikel geeft de Vlaamse Regering de opdracht een "afsprakenkader" vast te leggen dat "ten minste" de principes opgenomen in het ontworpen artikel 183*quater*, § 3, bevat. Inzonderheid door vermelding van de woorden "ten minste" laat de ontworpen regeling op het vlak van de financiering en de subsidiëring van het onderwijs een ruime beleidskeuze aan de Vlaamse Regering.

Artikel 24, § 5, van de Grondwet bepaalt dat de inrichting⁽⁵⁾, de erkenning of de subsidiëring van het onderwijs door de gemeenschap wordt geregeld door de wet of het decreet. Volgens de rechtspraak van het Arbitragehof⁽⁶⁾ vereist artikel 24, § 5, van de Grondwet dat de door de decreetgever verleende opdrachten slechts op de tenuitvoerlegging van de door de decreetgever zelf vastgestelde beginselen betrekking hebben. Via die opdrachten kan een gemeenschapsregering of een andere overheid de onnauwkeurigheid van die beginselen niet opvangen of onvoldoende omstandige beleidskeuzes niet verfijnen.

Om in overeenstemming met artikel 24, § 5, van de Grondwet te zijn, dienen de woorden "ten minste" in de ontworpen bepaling te worden geschrapt.

⁽⁵⁾ De inrichting van een bepaalde vorm van onderwijs sluit de financiering ervan in (*Parl. St.*, Senaat, B.Z. 1988, nr. 100-1/2°, 91).

⁽⁶⁾ Zie bijvoorbeeld Arbitragehof, arrest nr. 41/2004, 17 maart 2004, B.3.2.

Hoofdstuk XVII - Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek

Artikel 30

1. Hoofdstuk XVII van het ontwerp (artikelen 26 tot 34) voorziet in de oprichting bij het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (of zijn rechtsopvolger) van een Eigen Vermogen (hierna: EV INBO) waaraan rechtspersoonlijkheid wordt toegekend.

Het EV INBO moet worden beschouwd als een instelling als bedoeld in artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Volgens dat artikel kan het decreet aan dergelijke instellingen rechtspersoonlijkheid toekennen; bovendien regelt het decreet "hun oprichting, samenstelling, bevoegdheid, werking en toezicht". Aldus verplicht de bijzondere wetgever de decreetgever om de basisregels vast te stellen, hetgeen niet uitsluit dat hij de nadere uitwerking van die basisregels aan de regering opdraagt ⁽⁷⁾.

Te dezen is in het ontwerp bepaald dat het EV INBO zal worden bestuurd door een beheerscommissie, waarvan de samenstelling, de opdracht, de werking en de organisatie door de Vlaamse Regering zullen worden bepaald. Wat inzonderheid de werking van het EV INBO betreft, moet de basisregeling in het ontworpen decreet zelf opgenomen worden. In dit opzicht voldoet artikel 31 niet aan de vereisten gesteld in van artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

2.1. Artikel 30, eerste lid, van het ontwerp voorziet in een machtiging aan het EV INBO om o.m. op contractuele basis personeel aan te werven, tewerk te stellen en te ontslaan.

Overeenkomstig artikel 9 van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980 moet de rechtspositieregeling van het personeel van openbare instellingen, opgericht door de gemeenschappen en de gewesten, worden vastgesteld door de decreetgever zelf, zodat de gemeenschaps- of gewestregering terzake alleen kan optreden wanneer het decreet haar daartoe de bevoegdheid verleent. Overeenkomstig

⁽⁷⁾ Zie, o.m., Arbitragehof, 31 mei 2001, nr. 75/2001, overw. B.11.

artikel 87, § 4, van de bijzondere wet moeten die statutaire regelen bovendien in overeenstemming zijn met de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van het rijkspersoneel, die van rechtswege van toepassing zijn op het personeel van de administraties van de gemeenschappen en de gewesten en van de publiekrechtelijke rechtspersonen die afhangen van de gemeenschappen en de gewesten; die principes zijn thans bepaald in het koninklijk besluit van 22 december 2000 (APKB).

De door het ontwerp gevolgde werkwijze moet worden getoetst aan het APKB. Die toetsing noopt tot de hiernavolgende opmerkingen.

Een van de principes van het APKB is dat aan de personeelsbehoeften uitsluitend kan worden voldaan door ambtenaren die zich in een statutaire toestand bevinden (artikel 2, § 1, eerste lid). Evenwel kunnen bepaalde personeelsleden bij arbeidsovereenkomst in dienst worden genomen, doch "uitsluitend om: (1°) aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voldoen, hetzij voor in de tijd beperkte acties, hetzij voor een buitengewone toename van het werk; (2°) ambtenaren te vervangen bij gehele of gedeeltelijke afwezigheid, ongeacht of zij in dienstactiviteit zijn of niet, wanneer de duur van die afwezigheid tot vervanging noopt en waarvan de modaliteiten worden bepaald in het statuut; (3°) bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen, waarvan de lijst vooraf wordt bepaald door elke uitvoerende macht; (4°) te voorzien in de uitvoering van taken die een bijzondere kennis of ruime ervaring op hoog niveau vereisen, beide relevant voor de uit te voeren taken" (artikel 2, § 1, tweede lid).

Een publiekrechtelijke rechtspersoon als bedoeld in artikel 9 van de bijzondere wet mag voorts, in afwijking van het voornoemde beginsel, contractuele personeelsleden hebben, in zoverre die rechtspersoon activiteiten verricht "in mededinging met andere publieke of private marktdeelnemers" (artikel 2, § 2, eerste lid, van het APKB). Indien zulke activiteiten tot "het wezen" van de opdracht van de rechtspersoon behoren, mogen alle personeelsleden bij arbeidsovereenkomst worden aangeworven (artikel 2, § 2, tweede lid, van het APKB).

Opdat de regeling inzake het personeel, vervat in artikel 30 van het ontwerp, verenigbaar zou zijn met het APKB, is dus vereist dat het EV INBO voor het wezen van zijn opdracht, in mededinging treedt met andere marktdeelnemers.

Te dezen lijkt het niet aannemelijk dat voor het EV INBO de bepaling van artikel 2, § 2, tweede lid, van het APKB kan worden ingeroepen. Derhalve dient artikel 30, eerste lid, van het ontwerp op dit punt herschreven te worden.

2.2. Luidens het ontworpen artikel 30, tweede lid, kan het EV INBO personeel ter beschikking stellen van het Vlaamse Gewest, en is op die ter beschikkingstelling de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers niet van toepassing.

Wat de contractuele personeelsleden van het EV INBO betreft, die prestaties moeten leveren voor "het Vlaamse Gewest", geldt een principieel verbod van terbeschikkingstelling ten behoeve van gebruikers, op grond van artikel 31 van de voornoemde wet van 24 juli 1987. De openbare sector is niet van de toepassingssfeer van die wet uitgesloten ⁽⁸⁾.

De regeling betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers ten behoeve van gebruikers strekt tot de bescherming van contractuele werknemers ⁽⁹⁾. Zulke regeling maakt deel uit van de aangelegenheid van het arbeidsrecht, die krachtens artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 12°, van de voornoemde bijzondere wet tot de federale bevoegdheid is blijven behoren.

In beginsel kan de decreetgever niet afwijken van de bedoelde regels van het arbeidsrecht. Hij zou op dat terrein slechts kunnen treden als hij zich kan beroepen op de "impliciete bevoegdheid" bedoeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Daartoe is vereist dat de aanwending van de impliciete bevoegdheid "noodzakelijk" is voor de uitoefening van de eigen bevoegdheden van het gewest. Bovendien moet blijken dat de betrokken aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent, en dat de weerslag van een afwijkende gewestelijke regeling op de bevoegdheid van de federale overheid slechts marginaal is.

⁽⁸⁾ Arbitragehof, 10 juni 1998, nr. 65/98, overw. B.3.

⁽⁹⁾ Zie het voornoemde arrest van het Arbitragehof, overw. B.6.

Te dezen beperkt de memorie van toelichting zich tot de loutere vaststelling dat "aan alle jurisprudentiële toepassingscriteria (van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980) is voldaan, zoals trouwens ook reeds beargumenteerd bij de oprichting van gelijkaardige Eigen Vermogens (bijv. Flanders Hydraulics)".

Deze verantwoording op zich is onvoldoende om aan te tonen dat aan de genoemde voorwaarden van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is voldaan. Het staat aan de stellers van het ontwerp om in de memorie van toelichting op een voldoende en nauwkeurige wijze aan te tonen dat wel aan deze voorwaarden is voldaan.

Hoofdstuk XVIII - Vlaams Informatiepunt Jeugd

Artikel 35

1. Artikel 35 machtigt de Vlaamse Regering om deel te nemen aan de op te richten v.z.w. Vlaams Informatiepunt Jeugd (VIP). De bevoegde minister en het VIP sluiten een jaarlijks herzienbare overeenkomst over de samenwerking en het toezicht op het aanwenden van de middelen. Het verlenen van subsidies is afhankelijk van het bestaan van deze overeenkomst. Het VIP en de Vlaamse Regering kunnen ook een overeenkomst sluiten over de voorwaarden waaronder de Vlaamse Gemeenschap infrastructuur ter beschikking stelt. Deze overeenkomst vormt de voorwaarde voor de terbeschikkingstelling van infrastructuur. De overeenkomsten alsook de statuten van het VIP worden onverwijld bij het Vlaams Parlement ingediend.

2. Wat betreft die machtiging moet de Raad van State, afdeling wetgeving, vaststellen dat de tekst van artikel 35 van het ontwerp in het geheel niet, en de memorie van toelichting op een onvoldoende wijze, gegevens aanreiken omtrent essentiële aangelegenheden zoals de werkingssfeer van de bedoelde vzw, het aanwenden van de ter beschikking gestelde werkingsmiddelen, het bereiken van het gestelde doel en het toezicht op de betrokken vereniging. Dergelijke gegevens zijn nochtans doorslaggevend ter beoordeling van de toelaatbaarheid van de beoogde machtiging.

De in artikel 35 vervatte machtiging tot toetreding tot de betrokken vereniging zal derhalve nauwkeuriger moeten worden afgebakend door de decreetgever. Dat houdt onder meer in dat het ontwerp op zijn minst zal moeten aangeven onder welke minimale voorwaarden de Vlaamse Regering tot de toetreding wordt gemachtigd, wat het doel en de activiteiten van de betrokken vereniging moeten zijn opdat die toetreding mogelijk zou zijn en hoe het toezicht op die vereniging zal worden georganiseerd.

Hoofdstuk XXIV - Economisch beleid

Artikel 49

Volgens de memorie van toelichting heeft de in artikel 49 bedoelde schuldherschikking enkel betrekking op ondernemingen met terugbetalingsmoeilijkheden. Zulks dient in de tekst van dat artikel te worden gepreciseerd.

Hoofdstuk XXV - Beschutte werkplaatsen

Artikel 50

1. De bevoegdheid die in artikel 50, § 1, vierde lid, aan de Vlaamse Regering wordt verleend om de erkenning en de subsidiëring van beschutte werkplaatsen te regelen, is te verregaand. De essentiële elementen van zowel de erkenning als de subsidiëring moeten, om in overeenstemming te zijn met de beginselen die de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht regelen, door de decreetgever zelf worden bepaald.

2. Het is onduidelijk welke de verhouding is tussen de vergunningsplicht bedoeld in artikel 50, § 2, en de erkenning opgelegd bij artikel 50, § 1, vierde lid. Die onduidelijkheid dient te worden verholpen.

Voorts moet worden opgemerkt dat ook de in artikel 50, § 2, opgenomen delegaties te ruim zijn.

Tot slot dient erop te worden gewezen dat het toezicht op de bepalingen van artikel 50 en hun uitvoeringsbesluiten wordt geregeld in artikel 50, § 3, zodat de vraag rijst naar de draagwijdte van de in artikel 50, § 2, aan de Vlaamse Regering verleende delegatie inzake het toezicht op de vergunningsverplichting.

3. In artikel 50, § 4, wordt in geldboetes voorzien van 0,64 tot 49,58 euro voor wie, zonder voorafgaande vergunning, een door het Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie subsidieerbare beschutte werkplaats bouwt, opricht, in gebruik neemt, exploiteert of de opnamecapaciteit ervan wijzigt. Uit de memorie van toelichting blijkt dat de stellers van het ontwerp hierbij de straffen bepaald in artikel 68 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de sociale integratie van personen met een handicap hebben willen overnemen. Zij beogen die doelstelling te bereiken door een deling van de aldaar in frank uitgedrukte bedragen door veertig.

Zulks gaat er evenwel aan voorbij dat, krachtens artikel 5 van het decreet van 7 december 2001 tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving, de bedragen van de geldsommen waarop de opdecimen, bedoeld in de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, van toepassing zijn, worden geacht rechtstreeks te zijn uitgedrukt in euro, zonder omrekening, en dat, naar aanleiding van de overgang van frank naar euro, de toepasselijke opdecimen, bepaald in artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, werden verlaagd ⁽¹⁰⁾.

Daarenboven moet er worden op gewezen dat het zonder vergunning bouwen, oprichten, in gebruik nemen, exploiteren of wijzigen van de opnamecapaciteit van voorzieningen die door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap kunnen worden gesubsidieerd, bij artikel 30, 3°, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van 26 tot 500 euro of met één van die straffen alleen. Zulks heeft als gevolg dat zeer gelijkaardige misdrijven, eens het decreet van 7 mei 2004 in werking zal zijn gesteld, op een verschillende wijze worden

⁽¹⁰⁾ Momenteel worden de geldboeten verhoogd met 45 opdecimen, terwijl dit op 31 december 2001 met 1990 opdecimen was.

bestraft, wat op gespannen voet staat met het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie.

In artikel 50, § 4, lijken de bedragen "0,64 euro" en "49,58 euro" dan ook te moeten worden aangepast.

Eenzelfde opmerking geldt ten aanzien van artikel 51, § 2.

Hoofdstuk XXVII - Sociaalrechtelijk toezicht

Artikel 54

De stellers van het ontwerp dienen na te gaan of in artikel 23, §§ 4 en 5, van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn, niet eveneens moet worden verwezen naar het ontworpen artikel 21*bis*.

Artikel 55

Met de ontworpen bepalingen onder artikel 55 beogen de stellers van het ontwerp het decreet van 30 april 2004 aan te vullen in het licht van arrest nr. 105/2004 van 16 juni 2004 van het Arbitragehof. In dat arrest oordeelde het Arbitragehof dat de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt in zoverre zij de personen die voor de arbeidsrechtbank het in artikel 8 van die wet bedoelde beroep instellen, niet in de mogelijkheid stelt een maatregel van uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen te genieten.

Het is evenwel niet deze ongrondwettigheid die door de ontworpen bepalingen niet wordt verholpen nu enkel aan de ambtenaar bedoeld in artikel 15 van het decreet van 30 april 2004 de mogelijkheid wordt toegekend om uitstel toe te staan, en niet aan de arbeidsrechtbank wanneer zij, met toepassing van de artikelen 17, § 5, en 23, § 2,

van dat decreet kennis neemt van het beroep tegen het opleggen van de administratieve geldboete.

Die lacune dient te worden verholpen. De stellers van het ontwerp kunnen zich hierbij inspireren op artikel 1^{quater}, § 9, van de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten.

Het advies betreffende de hoofdstukken I, III, IV, VI, VIII tot XII, XIX, XX, XXIV, XXV, XXVII en XXVIII, samengesteld uit

de Heren M. VAN DAMME, kamervoorzitter,

J. BAERT,
J. SMETS, staatsraden,

Mevrouw A. BECKERS, griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de Heren R. AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd, P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd, W. VAN VAERENBERGH, eerste auditeur en door de Mevrouwen K. BAMS en G. SCHEPPERS, auditeurs.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

Het advies betreffende de hoofdstukken I, II, V, VII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XXI, XXII, XXIII, XXVI, en XXVIII, werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren W. DEROOVER, eerste voorzitter,

 D. ALBRECHT,
 B. SEUTIN, staatsraden,

Mevrouw A.-M. GOOSSENS, griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de Heren J. VAN NIEUWENHOVE, B. WEEKERS, Mevrouwen K. BAMS en G. SCHEPPERS, auditeurs en de H. B. STEEN, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Aan de heer VAN MECHELEN Dirk
VI. minister Financiën & Begroting & RO
Koning Albert II-laan 19 - Phoenixgebouw

1210 BRUSSEL

Mijnheer de Minister,

Op 7 oktober 2005 heeft u de SERV bij hoogdringendheid om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006.

De raad wenst u onderstaande bemerkingen bij het vermelde voorontwerp van decreet voor te leggen.

Algemeen

De SERV heeft naar aanleiding van de advisering van eerdere programmadecreten meermaals gesteld dat het niet aangewezen is in een begeleidingsdecreet bij de begroting maatregelen vast te leggen die dit kader overstijgen. De transparantie en coherentie van het beleid en de regelgeving is ermee gebaat dat belangrijke nieuwe aangelegenheden of aangelegenheden die op structurele wijze worden gewijzigd, afzonderlijk worden geregeld. Deze werkwijze biedt ook meer waarborgen voor een grondige, afgewogen advisering en parlementaire behandeling.

In deze context betreurt de SERV dat het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006 niet tegemoet komt aan het gestelde, met name ondermeer wat betreft de bepalingen opgenomen in het hoofdstuk VIII "Waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal" en het hoofdstuk XVI "VIPA".

De raad betreurt dat gezien de ingeroepen hoogdringendheid, bedoelde regelingen niet het voorwerp hebben kunnen uitmaken van een grondig overleg en debat.

Zo stelt de raad vast dat de waarborgregeling voor het verstekken van risicokapitaal wordt afgeschaft op basis van evaluaties door derden zonder dat de Vlaamse sociale partners zich over de evaluaties hebben kunnen uitspreken. In zijn advies van 14 september 2005 over de ondernemerschapsportefeuille heeft de raad gelijkaardige vaststelling moeten maken.

Bij de voorgestelde wijziging aan de VIPA reglementering stelt de raad zich de vraag - gegeven de context van vergrijzing en stijgende zorgnoden – naar de impact op de verdere uitbouw en organisatie van zorgcapaciteit en –infrastructuur.

De voorgestelde wijziging beoogt alternatieve financiering. Echter, alternatieve financiering impliceert dat er alternatieve middelen zijn wat hier geenszins het geval is. Het cruciale dat wijzigt in de procedure is het volgende: in het huidige stelsel krijgen de initiatiefnemers vooraf een belofte van subsidie en na voltooiing van de investering de uitbetaling ervan; in het nieuwe systeem kunnen initiatiefnemers na de investering beroep kunnen doen op een subsidie, weliswaar slechts in de mate de begroting het toelaat.

Indien de Vlaamse regering overgaat tot wat gesuggereerd wordt, namelijk een aantal sectoren uitsluiten van de bestaande regeling, kan dit een verregaande invloed hebben op de betrokken initiatiefnemers die, geconfronteerd met onzekerheden qua financiering, geneigd zouden kunnen zijn hun voorgenomen investeringen te heroverwegen. Daarnaast dreigt de budgettaire impact van de nieuwe regeling de facto moeilijk beheersbaar te worden. Immers alle investeringen die voldoen aan de voorwaarden zijn omwille van het gelijkheidsbeginsel ook effectief gerechtigd op de subsidie.

De raad heeft dan ook meerdere vragen bij het voorgestelde. Zo ondermeer naast de impact op uitbouw van de zorginfrastructuur, de toegang tot het VIPA en de waarborgregeling, de verhouding tot publiek private samenwerking in de zorg zoals die nu reeds bestaat, bvb. Serviceflats Invest).

De raad dringt erop aan dat de Vlaamse regering het dossier ten gronde bekijkt en vraagt bij de uitwerking van alternatieven van nabij betrokken te worden.

Specifiek

Hoofdstuk XXI “Leningsmachtigingen”

De SERV heeft geen bezwaar tegen het schrappen van leningsmachtigingen voor instellingen die buiten de consolidatie vallen maar wijst er op dat ook leningen van instellingen die niet vallen onder de consolidatie een budgettaire impact kunnen hebben. De SERV vraagt dat de bedoelde mogelijke budgettaire impact van nabij zou worden opgevolgd.

Hoofdstuk XXV “Beschatte werkplaatsen”

Artikel 50 is te kaderen in de overheveling van de taken inzake Beschatte werkplaatsen van het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. De rechtszekerheid en de continuïteit van de werking dient in deze overgangsfase inderdaad voorop te staan. Voor de SERV is het essentieel dat noch de werking van de Beschatte Werkplaatsen noch de toewijzing van het recht op tewerkstelling binnen een Beschatte werkplaats belemmerd wordt in de overgangsperiode.

Toch wenst de SERV in deze ook te verwijzen naar de aanbeveling “operationalisering van het concept personen met een arbeidshandicap” van de commissie Diversiteit (18 juli 2005). Hierin wordt onder meer gesteld dat het behouden van het VFSIPH als eerste toegangspoort voor de ondersteuning op het vlak van arbeid niet wenselijk is in de nieuwe constellatie. De SERV vraagt dat tijdens deze overgangperiode reeds actief gewerkt wordt aan de inhoudelijke invulling van de toewijzing van ondersteuning aan personen met een arbeidshandicap.

In artikel 50 § 1, alinea 3 wordt aangegeven dat beschutte werkplaatsen personen met een handicap, die zich onmogelijk of moeilijk kunnen verplaatsen, huisarbeid kan verschaffen. De SERV wenst hierbij te wijzen op de lopende werkzaamheden binnen de NAR omtrent de CAO telewerk waarbij het concept telewerk veel ruimer is dan enkel het verouderde concept van huisarbeid. Voor de doelgroep van personen met een arbeidshandicap is deze ruime benadering van telewerk volgens de raad zeker relevant.

§2 van artikel 50 stelt dat het bouwen, het inrichten en oprichten, het in gebruik nemen van, het exploiteren, en het wijzigen van de opnamecapaciteit van een door het Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie subsidieerbare beschutte werkplaats onderworpen is aan een voorafgaandelijke vergunning verleend door het Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie. In hun standpunten met betrekking tot het voorontwerp van decreet tot oprichting van het “Vlaams agentschap voor personen met een handicap” wezen de Vlaamse sociale partners erop dat een directe en formele betrokkenheid van het middenveld bij de concrete uitvoering van het beleid tot een grote toegevoegde waarde leidt (24 november 2003). Dit geldt voor de raad eveneens voor het Subsidieagentschap Werk en Sociale Economie. De SERV vraagt dat van bij de opstart van dit subsidieagentschap deze betrokkenheid effectief gestalte wordt gegeven.

Ik hoop, mijnheer de minister, u hiermee van dienst te zijn.

met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

De heer Dirk Van Mechelen
Vlaams minister van Financiën en Begroting,
en Ruimtelijke Ordening
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

Datum: 27 oktober 2005
Uw ref.: KO9-0-05-1304
Onze ref.: 03.04/L6/05/610
Betreft: Briefadvies over het voorontwerp van het begrotingsdecreet 2006

Mijnheer de minister,

De MiNa-Raad ontving op 10 oktober 2005 de adviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006. Het voorontwerp werd voor spoedadvies aan de Raad voorgelegd.

Het ABVV, het ACV, de ACLVB, de Boerenbond, de UNIZO en het VOKA-Vlaams Economisch Verbond onthouden zich bij het voorliggende advies omdat ze over hetzelfde onderwerp in SERV-verband advies uitbrengen.

De Raad richt zijn advies in eerste instantie op deze artikelen met een sterke milieu- en natuurinvalshoek. De Raad waardeert dat het programmadecreet – voor wat betreft de milieurelevante artikelen - aangewend wordt voor zijn eigenlijk gebruik en nagenoeg geen inhoudelijke aspecten opneemt.

Vrijstelling van successierechten in het VEN

Het voorontwerp van decreet voert in hoofdstuk III een aanpassing door aan de regeling inzake vrijstelling van successierechten in VEN-gebieden. Het artikel beoogt het instellen van een georganiseerde bezwaarprocedure tegen een negatief attest, uitgebracht door de administratie, ten aanzien van de vrijstelling van successierechten.

De Raad ondersteunt deze invoeging in het Wetboek van successierechten die in essentie

gericht is op een verdere doorvoering van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Economisch ondersteuningsbeleid

Hoofdstuk IV van het voorontwerp van programmadecreet stelt enkele wijzigingen voor aan het decreet van 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid. De belangrijkste wijziging is een uitbreiding van toepassingsgebied van het decreet. Met de wijziging kan de Vlaamse Regering ook steun verlenen aan projecten ter stimulering van het ondernemingsschap. Zo is de steun in het kaderdecreet momenteel beperkt tot steun voor investeringen, opleidings- en advieskosten gemaakt door ondernemingen. De steun wordt met het voorliggend voorstel uitgebreid naar maatregelen die geen rechtstreeks economisch voordeel behelzen voor ondernemingen zoals peterschapsprojecten, Flanders Fashion Institute en de ondernemersplanwedstrijd. Daarnaast voorziet dit hoofdstuk in een aantal kleinere correcties en verduidelijkingen aan de bestaande regelgeving.

De Raad ondersteunt de voorgestelde aanpassingen.

VLAM

Artikel 8 voorziet de bekrachtiging van het besluit van 22 juli 2005 tot wijziging van het besluit van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij voor de promotie en afzetbevordering. Het besluit van 22 juli 2005 wijzigde de verplichte bedragen voor de niet-eetbare tuinbouwproducten, runderen, varkens en bioproducten.

In uitvoering van artikel 3 van het decreet van 20 december 1996 betreffende het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) dient elke wijziging aan het bijdragebesluit binnen het jaar door de decreetgever bekrachtigd te worden.

De Raad heeft geen bedenkingen bij deze voorstellen.

Stopzettingsvergoeding mest

Artikel 22 van het voorliggend ontwerp van decreet wijzigt artikel 5 van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest. Dit artikel bepaalt de stopzettingsvergoeding in functie van het aantal aanwezige dieren. Het betreft het aantal dieren zoals vermeld in de mestbankaangifte van het laatste aanslagjaar. Dit leidt in een beperkt aantal gevallen - bijvoorbeeld pluimveehouders die in 2003 geconfronteerd werden met een lange periode van

leegstand – tot zeer lage stopzettingsvergoedingen. Om hieraan tegemoet te komen voorziet de voorgestelde wijziging dat met bewezen overmachtsituaties rekening kan worden gehouden bij de vaststelling van de uit te betalen stopzettingsvergoeding.

De Raad wijst er evenwel op dat nog steeds rekening moet gehouden worden met volgende randvoorwaarde. Indien de gemiddelde veebezetting die in aanmerking genomen werd voor de vaststelling van de nutriëntenhalte voor de betrokken inrichting lager ligt dan de gemiddelde veebezetting zoals vastgesteld volgens het stopzettingsdecreet, dan wordt de stopzettingsvergoeding berekend op basis van die lagere gemiddelde veebezetting.

De Raad ondersteunt de voorgestelde wijziging aan het stopzettingsdecreet.

Eigen Vermogen Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek

Artikelen 26 tot en met 34 regelen de oprichting van een Eigen Vermogen bij het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (EV INBO). Dit ter vervanging van de eigen vermogens die momenteel bestaan bij het Instituut voor Natuurbehoud en het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer.

Het Eigen Vermogen van het INBO wordt volgens artikel 28 gevormd door (1) gelden en vergoedingen die werden betaald voor onderzoeken en studies, ontledingen, proeven en keuringen; (2) giften, legaten, schenkingen, beurzen, prijzen; (3) leningen; (4) inkomsten uit de verkoop van rapporten, brochures, kaarten, plannen of andere publicaties; (5) inkomsten uit de verkoop van producten die door het INBO zijn gekweekt, geoogst, verhandeld of vervaardigd; (6) inkomsten uit het valoriseren van de resultaten van de uitgevoerde activiteiten, waaronder het exploiteren van intellectuele eigendomsrechten; (7) inkomsten uit het beheer en de inkomsten uit de vervreemding van goederen die tot de rechtspersoon van het EV INBO behoren en (8) intresten en waardevermeerderingen van het patrimonium.

Het structureel voorzien van leningen als onderdeel van het vermogen, beschouwt de Inspectie van Financiën als ondoelmatig (want een vorm van overshooting) en gevaarlijk (vanuit budgettair oogpunt).

Artikel 29 legt vast dat het EV INBO bevoegd is voor het verrichten van beleidsgericht wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening inzake behoud, ontwikkeling, beheer en duurzaam gebruik van biodiversiteit en het milieu ervan (al dan niet in opdracht van derden) en voor het beheer van het eigen vermogen.

Het EV INBO kan – volgens artikel 29 van het voorliggend ontwerp van decreet - hiertoe vrij contracten sluiten, roerende en onroerende goederen verwerven en vervreemden, op

contractuele basis personeel aanwerven, tewerkstellen en ontslaan, en in het algemeen alle nuttige rechtshandelingen verrichten. Het EV INBO kan personeel ter beschikking stellen van het Vlaamse Gewest. De wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers is op die terbeschikkingstelling niet van toepassing.

In tegenstelling tot de bestaande eigen vermogens van het IN en het IWB wordt nu de mogelijkheid gecreëerd om onroerende goederen te verwerven. De Inspectie van Financiën formuleert hierover in zijn advies ernstige bedenkingen: *“De noodzakelijkheid hiertoe en de doelmatigheid hiervan ontgaat de Inspectie van Financiën. Zij meent dat niet uit het oog mag verloren worden dat het EV INBO slechts een bijkomende en faciliterende rol ten opzichte van het INBO zelf kan vervullen. Het verwerven en vervreemden van onroerende goederen lijkt ver buiten de grenzen van deze rol te liggen.”*

Ook ten aanzien van de nieuwe bepaling dat het EV INBO personeel ter beschikking kan stellen van het Vlaamse Gewest staat de Inspectie van Financiën zeer kritisch en beschouwt dit als *“de omgekeerde wereld”*. De Inspectie van Financiën besluit dat er niet kan worden vanuit gegaan dat een optredende overtolligheid qua personeel bij het EV INBO wordt opgevangen in de schoot van het Vlaamse Gewest. Immers *“slechts dan behoudt het EV INBO ook de incentive tot het steeds opnieuw binnenhalen van nieuwe projecten”*.

De Raad erkent het belang van het Eigen Vermogen van het INBO. De activiteiten van het EV INBO sluiten volledig aan bij de activiteiten van het INBO. De hoofdrol van het EV INBO ligt op de faciliterende en bijkomende rol ten aanzien van het INBO. Zoals terecht in de memorie van toelichting staat, is het EV INBO een zeer soepel instrument dat toelaat om zodra projecten zijn goedgekeurd snel personeel aan te trekken. Ook de mogelijkheid om met het EV INBO overbrugging te voorzien voor personeelsleden tewerkgesteld op tijdelijke projecten is volgens de Raad een belangrijke functie van het EV INBO. De Raad meent aldus dat dit de kernopdracht van het EV INBO moet zijn. Andere opdrachten zoals het verwerven van gronden en het ter beschikking stellen van personeel aan het Vlaamse Gewest behoren – zoals terecht opgemerkt door de Inspectie van Financiën – niet tot de taakstelling van het EV INBO.

Leegstandsheffing

Hoofdstuk XXII stelt wijzigingen voor aan de leegstandsheffing en de heffing op verkrotting van gebouwen en/of woningen, zoals vastgelegd in het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 en diverse latere wijzigingen. Het betreft grotendeels kleinere (taalkundige) correcties en verduidelijkingen.

De MiNa-Raad verklaart zich hiermee dan ook akkoord. De Raad heeft wel bedenkingen bij het schrappen van de definitie van ‘renovatiewerkzaamheden’. Artikel 43 neemt deze definitie grotendeels over. De Raad is van mening dat de leesbaarheid van het decreet vergroot indien alle definities vooraan in het decreet bijeengebracht worden.

Met de meeste hoogachting,

Hubert David
Voorzitter

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

Vlaamse Onderwijsraad

Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006

1 Situering

De minister van Begroting vroeg op 11 oktober 2005 advies aan de Vlor over het Programmadecreet. We bekijken achtereenvolgens de voorgestelde maatregelen voor de hogescholen (hfst X) en de sociale voorzieningen aan de universiteiten (hfst XII). Tenslotte vestigen we de aandacht op een leemte in dit voorontwerp.

Dit advies werd goedgekeurd op 27 oktober 2005 met eenparigheid van stemmen. Er waren 22 stemgerechtigde leden aanwezig. Twee leden onthielden zich.

2 Hogescholen

2.1 Werkingsuitkeringen hogescholen (hfst X, art. 15-19)

2.1.1 Omschrijving van de maatregel

Het betreft een wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

Het bedrag bestemd voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen (de totale enveloppe) wordt verhoogd van 536 mio euro in 2005 naar 571 mio euro in 2006. In dit bedrag zit de stijging van de index van de eenheidsloonkosten en een extra financiële injectie van 12,5 mio euro in uitvoering van het regeerakkoord.

Voor deze financiële injectie wordt een afzonderlijk verdelingsmechanisme gebruikt. Een deel van de middelen (ruim 3 mio euro) zal aangewend worden om de minderinkomsten te compenseren die de bevrozing van de enveloppe voor gevolg had. De middelen die de hogescholen in 2005 meer ontvangen zouden hebben indien de enveloppe niet bevroren was – en dus het gemiddelde aantal financierbare studenten op respectievelijk 1 februari 2002, 2003 en 2004 in rekening waren genomen voor de verdeling van de enveloppe – worden aan de instellingen toegekend.

Het saldo van de injectie wordt aan de bevroren enveloppe toegevoegd en verdeeld op basis van het gemiddelde aantal financierbare studenten op 1 februari 2001, 1 februari 2002 en 1 februari 2003. De verdeelsleutel zelf wordt dus voor 2006 niet geactualiseerd.

De toekenning van deze financiële injectie is gekoppeld aan het onderschrijven van een afsprakenkader aangaande studierichtingen door de instelling. Dit houdt onder meer de toepassing in van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2004 tot vaststelling van de lijst van de bachelors- en de mastersopleidingen in het hoger

onderwijs in Vlaanderen. Ook een bevrozing van het inrichten van nieuwe afstudeerrichtingen tot en met het academiejaar 2006-2007 zal een onderdeel zijn van dat afsprakenkader.

2.1.2 Advies

De raad onderschrijft ten volle de toekenning van deze financiële injectie aan de hogescholen. Hij heeft hier herhaaldelijk voor gepleit.

De toekenning van deze extra middelen wordt hier gekoppeld aan het onderschrijven van een afsprakenkader. De Vlor onderschrijft het doel van dit afsprakenkader, namelijk een rationalisatie in de (benamingen van) afstudeerrichtingen, maar betreurt dat deze voorwaarde gaandeweg toegevoegd werd. Daarenboven werd deze voorwaarde te laat bekendgemaakt in het licht van de opmaak van de begroting 2006 door de instellingen.

2.2 Recuperatiefonds studietoelagen (hfst XI, art. 20)

2.2.1 Omschrijving van de maatregel

Er wordt een recuperatiefonds studietoelagen opgericht dat gespijsd zal worden met alle ontvangsten die voortvloeien uit terugbetalingen van studietoelagen en studiefinanciering.

Alle dossiers over studietoelagen voor het hoger onderwijs die afgewerkt werden op basis van vermoedelijk inkomen, worden vanaf academiejaar 2001-2002 systematisch herzien aan de hand van de nageziene inkomsten. Het decreet van 30 april 2004 betreffende de studiefinanciering en de studentenvoorzieningen in het hoger onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap bevat eenzelfde regeling, zodat ook in de volgende jaren terugvorderingen zullen gedaan worden.

Tot op heden werden de geïnde terugvorderingen overgemaakt aan de middelenbegroting. Nu bepaalt de overheid dat deze bedragen heraangewend worden om de studiefinanciering te betalen. Het gaat naar schatting om 500.000 euro reëel geïnde vorderingen in 2006.

2.2.2 Advies

De Vlor onderschrijft het principe dat de overheid de geïnde terugvorderingen ter beschikking stelt van de studiefinanciering en niet langer laat terugvloeien naar de algemene middelenbegroting.

3 Universiteiten (hfst XII, art. 21)

3.1 Berekeningswijze voor de toelage voor de sociale voorzieningen van studenten

3.1.1 Omschrijving van de maatregel

Wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap.

De berekeningswijze voor de toelage voor de sociale voorzieningen van studenten wordt gewijzigd voor 2006. Als gevolg van de omvorming van de academische opleidingen naar de BaMa-structuur en de flexibilisering van de opleidingen kan de studententelling immers niet meer gebeuren volgens de bestaande reglementering. Er is daarvoor geen specifieke overgangsreglementering uitgewerkt. Om die reden opteert de overheid ervoor om de bedragen van het begrotingsjaar 2005 te “bevriezen” met het oog op de vaststelling van de begroting 2006.

Voor 2006 worden er nieuwe basisbedragen vastgesteld door de “bevroren” bedragen voor 2005 te indexeren (loon 101,5% en werking 101,125% volgens een 50/50 verhouding). Deze indexeringsformule zal ook jaarlijks toegepast worden op de nieuwe basisbedragen 2006: 50% volgens de evolutie van de index van de eenheidsloonkosten en 50% volgens de evolutie van de index van de consumptieprijzen.

3.1.2 Advies

Dit is slechts een technische aanpassing voor een tellingsprobleem. In de marge kan men wel opmerken dat de toelage voor sociale voorzieningen in de universiteiten voor de helft wordt geïndexeerd op basis van de index van de eenheidsloonkosten en voor de helft op basis van de index van de consumptieprijzen. Voor de hogescholen gebeurt dit enkel op basis van de index van de consumptieprijzen. Dit heeft als gevolg dat de toelagen in de universiteiten sneller stijgen dan die in de hogescholen. Dit staat haaks op het streven van de Vlaamse Regering om de sociale toelagen op hetzelfde niveau te brengen. De raad vraagt dat de indexeringsformule voor de toelagen voor de hogescholen wordt aangepast aan die voor de universiteiten.

4 Noodzakelijke aanvulling: het optrekken van de sociale voorzieningen in de hogescholen

De Vlor merkt op dat het groeipad voor het gelijktrekken van de toelagen voor sociale voorzieningen in hogescholen met die van de universiteiten, waarvan sprake in de beleidsnota Onderwijs en Vorming 2004-2009, niet voorkomt in dit ontwerpdecreet.

Jacques Perquy
secretaris

Ann Demeulemeester
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VOOR CULTUUR

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006

Advies van de Raad voor Cultuur

I. Hoofdstuk II. Archiefdecreet.

Art.2 - 4

Er worden twee wijzigingen voorgesteld.

De eerste wijziging heeft tot doel om de eerste beleidsperiode voor subsidiëring van de archief- en documentatiecentra op basis van maatschappelijk-filosofische stromingen met één jaar te verlengen.

De tweede wijziging heeft betrekking op de samenvoeging van de DAC-middelen met de gewone werkingsmiddelen.

Wat betreft de eerste wijziging:

Het gaat om een duidelijke verlichting van de administratieve last en om een functionele verbetering.

Omdat het archiefdecreet pas op 19 juli 2002 werd goedgekeurd kon de eerste beleidsperiode niet ingaan op 1 januari 2002. De beleidsplannen zijn dus met een jaar vertraging in werking getreden.

De raad staat positief tegenover het voorstel om de eerste beleidsperiode met één jaar te verlengen.

Het feit dat de archiefinstellingen nu een extra jaar krijgen om de lopende beleidsplannen uit te voeren, is een logisch gevolg van het feit dat het decreet later dan gepland werd goedgekeurd.

Wat betreft de tweede wijziging:

Het gaat om een administratieve vereenvoudiging en een verruiming van de autonomie van de instellingen. Zij krijgen naast de "gewone" subsidie een specifieke bijkomende subsidie om het Vlaams Intersectorale Akkoord 2000-2005 (VIA) uit te voeren, rechtstreeks uitbetaald. Deze werkwijze impliceert dat er geen garantie meer is dat de middelen gebruikt worden voor tewerkstelling.

De raad adviseert om aan artikel 3 een paragraaf toe te voegen luidend als volgt:

"De aldus verdeelde subsidie wordt als een jaarlijkse enveloppensubsidie toegekend aan het archief- en documentatiecentrum. De organisatie moet jaarlijks aantonen dat de subsidie verder wordt besteed aan tewerkstelling."

Zo wordt blijvende aandacht voor tewerkstelling gegarandeerd.

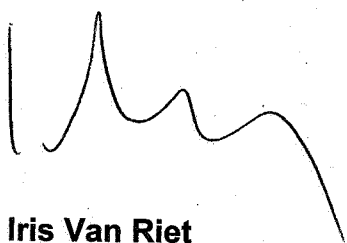
Hoofdstuk XVIII. Vlaams Informatiepunt Jeugd

Art. 35

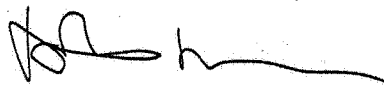
Het hoofdstuk heeft betrekking op het voorstel tot oprichting van een Vlaams Informatiepunt Jeugd (VIPjeugd). Deze organisatie wil de bestaande informatiekkanalen overkoepelen en een soort 'kwaliteitsmerk' invoeren voor de uitgaande informatie. Men is van mening dat in het verleden het informatiebeleid nogal moeilijk liep. De bestaande informatie is niet gegarandeerd correct of volledig.

De raad is van oordeel dat er in het voorontwerp van programmadecreet onvoldoende duidelijkheid wordt geboden over de doelstellingen en de taken van het Vlaams Informatiepunt Jeugd om advies te kunnen geven. Dergelijk nieuw initiatief wordt beter via decreetgeving in het kader van het jeugdbeleid geregeld dan via een programmadecreet.

In tweede orde adviseert de raad om de term 'vereniging zonder winstgevend doel' te vervangen door 'vereniging zonder winstoogmerk' wat zowel taalkundig als juridisch de correcte term is.

Iris Van Riet
Secretaris

Bart De Baere
voorzitter

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Archiefdecreet

Artikel 2

In artikel 6 van het decreet van 19 juli 2002 houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “waarvan de eerste ingaat op 1 januari 2002” worden geschrapt;

2° een §2 wordt ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2. De eerste beleidsperiode loopt van 1 januari 2002 tot 31 december 2007.”.

Artikel 3

Artikel 8 van het Archiefdecreet van 19 juli 2002 wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 8

§1. De in artikel 7, eerste lid, vastgelegde kredieten worden aangevuld met een specifiek krediet van ten minste 2.144.000 euro voor het uitvoeren van het Vlaamse Intersectorale Akkoord 2000-2005 en voor het opvangen van de gevolgen van dit akkoord op de concrete personeelsformaties van de vier centra.

De verdeelsleutel, bedoeld in artikel 7, tweede lid, van dit decreet is niet van toepassing op dit specifieke krediet.

De subsidie voor het uitvoeren van het Vlaamse Intersectorale Akkoord wordt toegekend volgens de volgende verdeelsleutel:

- KADOC (Katholiek Documentatie- en Onderzoekscentrum): 37,47%;
- Amsab-Instituut voor Sociale Geschiedenis: 26,29%;
- Liberaal Archief (Archief-, documentatie- en onderzoekscentrum van het Liberalisme): 9,4%;
- ADVN(Archief en Documentatiecentrum voor het Vlaams nationalisme): 26,84%.”.

Artikel 4

Artikel 9, tweede lid, van het Archiefdecreet van 19 juli 2002 wordt opgeheven.

HOOFDSTUK III

VEN-gebieden

Artikel 5

Artikel 55ter van het Wetboek van successierechten wordt aangevuld met de volgende leden:

“Tegen de beslissing waarbij de aflevering van het attest geheel of gedeeltelijk wordt geweigerd kunnen de aanvragers van het attest bezwaar aantekenen bij de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Dat gemotiveerd bezwaar moet worden ingediend bij ter post aangetekende brief uiterlijk één maand na de kennisgeving bij ter post aangetekende brief van de administratieve beslissing waarbij de attestaanvraag geheel of gedeeltelijk werd afgewezen.

De bevoegde ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bevestigen bij ter post aange-tekende brief en uiterlijk vijf werkdagen na de datum ervan, de ontvangst van het bezwaarschrift aan de indieners en sturen tezelfdertijd, eveneens bij ter post aangetekende brief, een kopie van het bezwaarschrift aan de ontvanger van het kantoor waar de aangifte van nalatenschap moet worden ingediend.

Uiterlijk drie maanden na de in het vorige lid bedoelde datum van de betekening van de ontvangst van het bezwaarschrift, zenden de bevoegde ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bij aangetekende brief hun gemotiveerde beslissing over het bezwaarschrift aan de verzoekers en tezelfdertijd aan de ontvanger van het kantoor waar de aangifte van nalatenschap moet worden ingediend. Bij gebreke van kennisgeving van de gemotiveerde beslissing binnen de gestelde termijn wordt het bezwaarschrift geacht te zijn ingewilligd.”.

HOOFDSTUK IV

Economisch ondersteuningsbeleid

Artikel 6

In het decreet van 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan artikel 2, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd die luidt als volgt:
 “§2. De Vlaamse Regering kan steun verlenen aan projecten ter stimulering van het ondernemerschap.”;
- 2° in artikel 3, 1°, worden tussen de woorden “met rechtspersoonlijkheid,” en de woorden “de Europese economische samenwerkingsverbanden” de woorden “burgerlijke vennootschappen met handelsvorm,” ingevoegd;
- 3° in artikel 4 worden tussen de woorden “De cumulering van de steun” en de woorden “ongeacht de bron” de woorden “, in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-verdrag,” ingevoegd;
- 4° artikel 35 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 35

De Vlaamse Regering kan steun verlenen aan ondernemingen onder de voorwaarden vermeld in de de minimisverordening.”.

Artikel 7

De volgende regelingen worden opgeheven voor zover betrekking op het Vlaamse Gewest:

- 1° de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie, het laatst gewijzigd bij het decreet van 21 december 2001;
- 2° de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 mei 2002;
- 3° het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest, het laatst gewijzigd bij het decreet van 6 februari 2004.

HOOFDSTUK V

VLAM

Artikel 8

Het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij, wordt bekrachtigd.

HOOFDSTUK VI

Familiale ondernemingen

Artikel 9

In artikel 60bis Wetboek van successierechten wordt een §13 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§13. Tegen de beslissing waarbij de aflevering van een attest als bedoeld in de paragrafen 10 of 12 van dit artikel geheel of gedeeltelijk wordt geweigerd,

kunnen de aanvragers van het attest bezwaar aantekenen bij de door de Vlaamse Regering gemachtigde ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Dat gemotiveerd bezwaar moet worden ingediend bij ter post aangetekende brief uiterlijk één maand na de kennisgeving bij ter post aangetekende brief van de administratieve beslissing waarbij de attestaanvraag geheel of gedeeltelijk werd afgewezen.

De bevoegde ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bevestigen bij ter post aangetekende brief en uiterlijk vijf werkdagen na de datum ervan, de ontvangst van het bezwaarschrift aan de indieners en sturen tegelijkertijd, eveneens bij ter post aangetekende brief, een kopie van het bezwaarschrift aan de ontvanger van het kantoor waar de aangifte van nalatenschap moet worden of werd ingediend.

Uiterlijk drie maanden na de in het vorige lid bedoelde datum van de betekening van de ontvangst van het bezwaarschrift, zenden de bevoegde ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bij aangetekende brief hun gemotiveerde beslissing over het bezwaarschrift aan de verzoekers en tegelijkertijd aan de ontvanger van het kantoor waar de aangifte van nalatenschap moet worden of werd ingediend. Bij gebreke van kennisgeving van de gemotiveerde beslissing binnen de gestelde termijn wordt het bezwaarschrift geacht te zijn ingewilligd.”.

HOOFDSTUK VII

DAB PPS

Artikel 10

Artikelen 3 en 5 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende publiek-private samenwerking worden opgeheven.

In artikel 4, §1, eerste zin, worden de woorden “Het Vlaams Kenniscentrum” vervangen door de woorden “Het Vlaams Kenniscentrum publiek-private samenwerking, afgekort “Vlaams Kenniscentrum PPS”,.”.

Artikel 11

Er wordt een fonds opgericht voor het kenniscentrum Publiek-Private Samenwerking. Dit fonds is een begrotingsfonds als bedoeld in artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit. Het wordt gestijfd met ontvangsten uit de organisatie van PPS-opleidingen en de verkoop van publicaties.

Het fonds is gemachtigd uitgaven te doen die verband houden met de organisatie van opleidingen en de verkoop van publicaties.

De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het Fonds.

HOOFDSTUK VIII

Waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal

Artikel 12

Het decreet van 15 april 1997 tot regeling van de toekenning van een waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal, gewijzigd bij het decreet van 21 december 2001, en het besluit van de Vlaamse regering van 1 juli 1997 tot uitvoering van het decreet van 15 april 1997 tot regeling van de toekenning van een waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1999, worden opgeheven.

Artikel 13

De waarborgen die op grond van het decreet van 15 april 1997 tot regeling van de toekenning van een waarborg als verliesgarantie voor het verstrekken van risicokapitaal werden verleend vóór de inwerkingtreding van dit decreet, blijven onderworpen aan de regelen, de voorwaarden en de procedures bedoeld in dat decreet en zijn uitvoeringsbesluit.

HOOFDSTUK IX

Centra voor leerlingenbegeleiding

Artikel 14

Artikel 84bis, §5, van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding, wordt vervangen door wat volgt:

“§5. Dit project eindigt op 31 augustus 2006.”.

HOOFDSTUK X

Hogescholen

Artikel 15

In artikel 178, §1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt het woord “2005” vervangen door het woord “2006” en wordt het woord “536.011.719,26” vervangen door het woord “556.419.543,24”.

Artikel 16

In artikel 179 van hetzelfde decreet wordt

1° aan de explicitering van W “- injectie toegevoegd”;

2° een 18° toegevoegd dat luidt als volgt:

“18° injectie is gelijk aan de middelen uit de financiële injectie voor de hogescholen, zoals bepaald in artikel 183 quater.”.

Artikel 17

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 183quater toegevoegd dat luidt als volgt:

“Artikel 183quater

§1. De middelen uit de financiële injectie worden als volgt onder de hogescholen verdeeld:

1° de middelen die de hogescholen in 2005 meer ontvangen zouden hebben indien de parameters in artikel 193 het gemiddeld aantal financierbare studenten op 1 februari 2002, 1 februari 2003 en 1 februari 2004 waren wordt bij wijze van voorafname op de financiële injectie toegekend;

2° het saldo van de financiële injectie wordt aan de bevroren enveloppe toegevoegd.

§2. Om voor de in §1 bedoelde subsidiëring in aanmerking te komen dient de hogeschool het in §3 bedoelde afsprakenkader te onderschrijven. De regeringscommissarissen zien toe op de toepassing hiervan. Indien een inbreuk vastgesteld wordt, zal de Vlaamse Regering de uitgekeerde middelen terugvorderen. Eind 2006 zal de Vlaamse Regering een stand van zaken opstellen en aan het Vlaams Parlement voorleggen.

§3. De Vlaamse Regering legt een afsprakenkader vast dat volgende principes bevat:

1. de naamgeving van de opleidingen en afstudeerrichtingen. De naamgeving dient zich aan het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2004 tot vaststelling van de lijst van de bachelors- en de mastersopleidingen in het hoger onderwijs in Vlaanderen te conformeren; afstudeerrichtingen binnen een opleiding mogen niet de identieke naam gebruiken van een andere opleiding vermeld in voornoemd besluit; afstudeerrichtingen binnen een opleiding mogen niet de identieke naam gebruiken van een afstudeerrichting binnen een andere opleiding;
2. de wijze van melding van afstudeerrichtingen aan het Hoger Onderwijsregister;
3. de externe communicatie inzake de naamgeving van opleidingen en afstudeerrichtingen. De instelling voert geen aparte of afzonderlijke publiciteit rond de afstudeerrichtingen als zodanig, zonder hierbij eerst en uitdrukkelijk melding te maken van de basisopleiding waaronder deze afstudeerrichtingen ressorteren;
4. het toepassen van een periode van bevrozing voor nieuwe afstudeerrichtingen tot en met het academiejaar 2006-2007;
5. het voorafgaandelijk aanvragen door VLHORA aan de Erkenningscommissie van een advies over

de macrodoelmatigheid van nieuwe afstudeerrichtingen vanaf het academiejaar 2007-2008.”.

Artikel 18

Artikel 184 van hetzelfde decreet wordt als volgt gewijzigd:

1° §1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Vanaf 2007 worden de werkingsuitkeringen jaarlijks op de volgende wijze aangepast:

$0,8 \times (Ln/L06) + 0,2 \times (Cn/C06)$,

waarbij:

$Ln/L06$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 2006;

$Cn/C06$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 2006.”;

2° in §2 wordt het jaartal “2005” vervangen door “2006”.

Artikel 19

Aan artikel 340sexies wordt een §5 toegevoegd die luidt als volgt:

“§5 De beheersovereenkomsten worden, in afwijkingen van wat bepaald werd in §3 in 2006 met 1 jaar verlengd.”.

HOOFDSTUK XI

Recuperatiefonds studietoelagen

Artikel 20

§1. Er wordt een recuperatiefonds studietoelagen opgericht, hierna genoemd ‘het fonds’.

§2. Het fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

§3. Het fonds wordt gespijsd door alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen in uitvoering van artikelen 10, 11 en 22 van het decreet van 16 februari 2001 houdende regeling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap evenals door alle ontvangsten die voortvloeien uit terugvorderingen zoals bepaald in artikelen 47 en 48 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de studiefinanciering en studentenvoorzieningen in het hoger onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap.

§4. Het fonds wordt aangewend voor de betaling van studiefinanciering overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 30 april 2004.

§5. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.

HOOFDSTUK XII

Universiteiten

Artikel 21

Artikel 140ter van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 140ter

§1. Het bedrag van de sociale toelage van de universiteiten wordt in 2006 vastgesteld als volgt (in duizenden euro’s):

1. Katholieke Universiteit Leuven: 4846;
2. Vrije Universiteit Brussel: 1977;
3. Universiteit Antwerpen: 2133;
4. Katholieke Universiteit Brussel: 180;
5. Universiteit Gent: 5186;

6. Universiteit Hasselt: 583;

§2. Vanaf het begrotingsjaar 2007 worden de in §1 vermelde bedragen geïndexeerd aan de hand van de volgende indexformule:

$$I = 0,50 \times (L1/L0) + 0,50 \times (C1/C0).$$

I: de indexformule;

L1/L0: de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van begrotingsjaar 2006;

C1/C0 : de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van begrotingsjaar 2006.”.

HOOFDSTUK XIII

Regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van één of meerdere diersoorten

Artikel 22

Aan artikel 5, tweede lid, van het decreet van 9 maart 2001 tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van één of meerdere diersoorten, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Indien om redenen van overmacht de gemiddelde veebezetting voor de betrokken diersoort, vermeld in de Mestbankaangifte van het laatste aanslagjaar, lager is dan de gemiddelde veebezetting voor de betrokken diersoort, vermeld in de Mestbankaangiften van de drie laatste aanslagjaren, kan de minister voor de aanvragen ingediend vanaf 1 september 2004 beslissen om het aantal dieren te beperken tot de gemiddelde veebezetting, welke voor iedere betrokken diersoort wordt vermeld in de Mestbankaangifte van de twee laatste aanslagjaren voorafgaand aan het aanslagjaar waarin de overmachtsituatie zich heeft voorgedaan.”.

HOOFDSTUK XIV

Pensioendecreet BRTN

Artikel 23

In artikel 63 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de BRTN en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, worden de bedragen “357.843 BEF (8870,70 EUR)” en “447.304 BEF (11.088,38 EUR)” respectievelijk vervangen:

- op 01 april 2003, door de bedragen “9048,00 EUR” en “11310,00 EUR”;
- op 01 april 2004, door de bedragen “9228,00 EUR” en “11535,00 EUR”;

beide bedragen volgen verder de evolutie van de minima zoals die gelden voor de pensioenen ten laste van de Openbare schatkist.

In artikel 64, §2, van hetzelfde decreet, wordt het bedrag “715.687 BEF (17741,42 EUR)” respectievelijk vervangen:

- op 01 april 2003, door het bedrag “18.096,00 EUR”;
- op 01 april 2004, door het bedrag “18.456,00 EUR”;

het bedrag volgt verder de evolutie van de minima zoals die gelden voor de pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist.

HOOFDSTUK XV

Geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen

Artikel 24

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd een procedure uit te werken die de registratie op communautair

niveau van oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen, zoals voorzien in Verordening (EG) nr. 2081/92 van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen, en specificiteitscertificeringen, zoals voorzien in Verordening (EG) nr. 2082/92 van 14 juli 1992 inzake de specificiteitscertificering voor landbouwproducten en levensmiddelen, mogelijk maakt.

HOOFDSTUK XVI

Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek

Artikel 25

Bij het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, of zijn rechtsopvolger, wordt een Eigen Vermogen ingesteld, waaraan rechtspersoonlijkheid is toegekend, onder de benaming “Eigen Vermogen van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek” afgekort EV INBO.

Artikel 26

De bevoegdheden, de personeelsleden, de goederen, de rechten en de verplichtingen die samenhangen met de eigen vermogens van het Instituut voor Natuurbehoud en het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, opgericht krachtens het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, worden toegewezen aan de rechtspersoon, vermeld in artikel 25.

Artikel 27

Onverminderd de bepalingen van artikel 26, wordt het vermogen van de rechtspersoon, vermeld in artikel 25, gevormd door:

- 1° de gelden en vergoedingen die werden betaald voor de onderzoeken en studies, ontledingen, proeven, keuringen en andere diensten die voor rekening van derden worden verricht door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO);
- 2° de giften, legaten, schenkingen, beurzen, prijzen of alle andere giften die zijn aanvaard krachtens

de wet van 12 juli 1931 betreffende de uitbreiding tot alle rechtspersonen van het voordeel van de voorlopige aanvaarding van bij akten gedane schenkingen onder de levenden;

- 3° leningen;
- 4° de inkomsten uit de verkoop van rapporten, brochures, kaarten, plans of andere publicaties, met inbegrip van die producten in elektronische vorm;
- 5° de inkomsten uit de verkoop van producten die door het INBO zijn gekweekt, geoogst, verhandeld of vervaardigd;
- 6° de inkomsten van het valoriseren van de resultaten van de uitgevoerde activiteiten, waaronder het exploiteren van intellectuele eigendomsrechten;
- 7° de inkomsten van het beheer en de inkomsten uit de vervreemding van goederen die tot de rechtspersoon van het EV INBO behoren;
- 8° intresten en waardevermeerderingen van het patrimonium;
- 9° andere inkomsten, na goedkeuring door de Vlaamse Regering.

Artikel 28

Het EV INBO is bevoegd voor het verrichten van beleidsgericht wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke dienstverlening inzake behoud, ontwikkeling, beheer en duurzaam gebruik van biodiversiteit en het milieu ervan, al dan niet in de opdracht van derden en voor het beheer van het eigen vermogen.

Artikel 29

Het EV INBO kan voor de verwezenlijking van zijn doel vrij contracten sluiten, roerende en onroerende goederen verwerven en vervreemden, op contractuele basis personeel aanwerven, tewerkstellen en ontslaan, en in het algemeen alle nuttige rechtshandelingen verrichten.

Het EV INBO kan personeel ter beschikking stellen van het Vlaamse Gewest. De wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten

behoefte van gebruikers is op die terbeschikkingstelling niet van toepassing.

Artikel 30

§1. Het EV INBO wordt bestuurd door een beheerscommissie. De leden worden aangeduid bij ministerieel besluit voor een termijn van maximum vijf jaar en die in elk geval eindigt 6 maanden na de installatie van het bij verkiezingen vernieuwde Vlaams Parlement.

§2. De Beheerscommissie is samengesteld uit:

- 1° de leidend ambtenaar, die de commissie voorziet;
- 2° twee personeelsleden van het Instituut voor Natuur en Bosonderzoek;
- 3° een inspecteur van financiën geaccrediteerd bij het beleidsdomein;
- 4° een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor het beleid inzake leefmilieu- en natuur;
- 5° een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor het wetenschapsbeleid;
- 6° de leidend ambtenaar van het Agentschap voor Natuur en Bos of zijn afgevaardigde.

§3. De voorzitter kan bevoegde personen uitnodigen om met raadgevende stem aan de bespreking van een punt van de agenda van een vergadering van de beheerscommissie deel te nemen.

§4. De Beheerscommissie vergadert minstens tweemaal per jaar, met name voor het vaststellen van de begroting en de rekening overeenkomstig artikel 32 op uitnodiging van de voorzitter. Twee leden kunnen te allen tijde eisen dat de voorzitter een vergadering samenroept binnen de dertig dagen.

§5. De Beheerscommissie maakt een huishoudelijk reglement op dat ter bekrachtiging aan de minister wordt voorgelegd.

§6. Het mandaat van lid van de Beheerscommissie is onbezoldigd.

Artikel 31

§1. Ieder jaar, voor 31 oktober, stelt de beheerscommissie de begroting vast van de uitgaven voor het volgende begrotingsjaar, alsmede de middelen van het EV INBO om die uitgaven te dekken.

Ieder jaar, voor 31 maart, stelt de beheerscommissie de rekening van het EV INBO van het vorige begrotingsjaar op.

De begroting en de rekening, alsmede elke wijziging ervan, worden ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering, samen met het advies van de Inspectie van Financiën.

§2. Het EV INBO kan het saldo tijdens het volgende begrotingsjaar vrij aanwenden voor het verwezenlijken van zijn doel.

Artikel 32

Onverminderd de voorgaande bepalingen worden de nadere regelen betreffende het beheer, de werking en de boekhouding van het Eigen Vermogen INBO vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering.

Artikel 33

Het Eigen Vermogen van het Instituut voor Natuurbehoud en het Eigen Vermogen van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, opgericht bij het decreet van 21 december 1990 houdende de begrotingstechnische bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, worden opgeheven.

HOOFDSTUK XVII

Vlaams Informatiepunt Jeugd

Artikel 34

§ 1. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd toe te treden tot de op te richten vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Informatiepunt Jeugd. Deze ver-

eniging heeft tot doel een coördinerende rol te spelen op het vlak van jeuginformatie in Vlaanderen.

De wijze van participatie van de Vlaamse Gemeenschap dient vastgelegd te worden in de statuten van de vereniging. Deze statuten alsmede alle latere statutenwijzigingen dienen onmiddellijk na hun goedkeuring, meegedeeld te worden aan het Vlaamse Parlement.

§ 2. Om de 3 jaar dient de vereniging een beleidsnota in te dienen. Op basis van deze beleidsnota wordt er tussen de vereniging en de Vlaamse Gemeenschap een driejaarlijkse overeenkomst afgesloten. Deze overeenkomst bevat ondermeer de verschillende strategische en operationele doelstellingen die de vereniging gedurende de subsidieperiode zal uitvoeren, alsook de daaraan verbonden acties. Tevens omschrijft deze overeenkomst de modaliteiten van de uitbetaling van de subsidie en het toezicht op de uitvoering ervan. Indien de Vlaamse Regering vaststelt dat de vooropgestelde doelstellingen of acties niet volledig of correct uitgevoerd worden, kan ze beslissen om het subsidiebedrag te verminderen of de overeenkomst op te zeggen.

De vereniging bezorgt de Vlaamse Regering haar eerste beleidsnota uiterlijk op 31 december 2006.

De overeenkomst dient onmiddellijk na haar ondertekening meegedeeld te worden aan het Vlaamse Parlement.

§ 3. Aan de vereniging kan door de Vlaamse Gemeenschap infrastructuur ter beschikking worden gesteld. Deze terbeschikkingstelling is onderworpen aan een specifieke overeenkomst die de voorwaarden van deze terbeschikkingstelling regelt. Deze overeenkomst kan op ieder ogenblik opgezegd worden door de Vlaamse Regering zonder dat hieruit enige eis tot schadeloosstelling kan worden geput.

Deze overeenkomst wordt na ondertekening onmiddellijk meegedeeld aan het Vlaams Parlement.

HOOFDSTUK XVIII

Registratierechten: aanpassing
definitie nieuw gebouw

Artikel 35

Voor wat betreft het Vlaamse Gewest wordt in artikel 159, 8°, van het Wetboek der registratie-, hypotheek-

en griffierechten, vervangen bij wet van 28 december 1992 en gewijzigd bij de wet van 30 maart 1994, het vijfde lid, littera a), vervangen door wat volgt:

“a) de datum van de eerste ingebruikneming of inbezitneming van het gebouw waarop de overeenkomst betrekking heeft;”.

HOOFDSTUK XIX

Schenking bouwgronden

Artikel 36

In artikel 140nonies van het wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten worden de woorden: “van 1 januari 2003 tot en met 31 december 2005” vervangen door de woorden “van 1 januari 2006 tot en met 31 december 2009”.

Artikel 37

In artikel 140undecies wordt de eerste zin vervangen door wat volgt:

“Het in artikel 140nonies bepaalde bijzonder evenredig recht wordt alleen toegepast indien in de akte van schenking uitdrukkelijk wordt vermeld:

- 1) dat het perceel grond volgens de stedenbouwkundige voorschriften bestemd is voor woningbouw;
- 2) dat de begiftigde zich ertoe verbindt om binnen de drie jaren te rekenen van de datum van de akte een volledig dossier tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning tot het bouwen van een woning met betrekking tot het geschonken perceel in te dienen.”.

Artikel 38

In hetzelfde wetboek wordt een artikel 140 undecies² ingevoegd, luidende als volgt:

“Het voordeel van het in artikel 140nonies bepaalde bijzonder evenredig recht blijft alleen dan behouden indien de begiftigde het overeenkomstig artikel 140undecies aangegane verbintenis nakomt. De datum van het ontvangstbewijs van de aanvraag tot het bekomen van stedenbouwkundige vergunning

wordt in aanmerking genomen voor de beoordeling van de naleving van deze verbintenissen.

Bij niet-nakoming van de aangegane verbintenis is de begiftigde gehouden de reeds betaalde rechten aan te vullen tot de normaal verschuldigde rechten, vermeerderd met de wettelijke intrest, naar de voet in burgerlijke zaken, over die aanvullende rechten. De intresten zijn niet verschuldigd wanneer de niet nakoming van de aangegane verbintenis het gevolg is van overmacht.

De aanvullende rechten en eventuele intresten dienen betaald te worden op een verklaring van het niet-vervullen van de gestelde voorwaarde, uiterlijk in te dienen drie maanden na het verstrijken van de periode van drie jaar, bedoeld in artikel 140undecies. Deze verklaring wordt ingediend op het kantoor waar de akte van schenking werd geregistreerd. Bij gebreke aan tijdige indiening van deze verklaring verbeurt de begiftigde bovendien een geldboete gelijk aan één derde van de aanvullende rechten. De boete is evenwel niet verschuldigd wanneer de laattijdige indiening van de verklaring het gevolg is van overmacht.”.

HOOFDSTUK XX

Leningsmachtigingen

Artikel 39

Artikel 60 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005 van 24 december 2004 is niet van toepassing op volgende instellingen:

- de investeringsmaatschappijen, bedoeld in artikelen 10 en 11 van het decreet betreffende de Vlaamse Investeringsmaatschappij van 13 juli 1994;
- de NV Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel;
- het Universitair Ziekenhuis Gent;
- OPZ Rekem;
- OPZ Geel.

HOOFDSTUK XXI

Heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen

Artikel 40

Artikel 24, 4°, van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, hoofdstuk VIII, afdeling 2, gewijzigd bij decreten van 8 juli 1996, 8 juli 1997, 15 juli 1997, 7 juli 1998, 18 mei 1999, 30 juni 2000, 6 juli 2001, 7 mei 2004, 24 december 2004 en 24 juni 2005, wordt geschrapt.

Artikel 41

In artikel 26 van hetzelfde decreet, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Wanneer er in een heffingsjaar meerdere verjaardagen zijn ten gevolge van opnames van het gebouw en/of de woning op meerdere inventarislijsten, kan de aanslag worden gevestigd vanaf de datum van de laatste verjaardag tot uiterlijk de laatste dag van het hierop volgend kwartaal.”.

Artikel 42

In artikel 27 van hetzelfde decreet wordt §3 vervangen als volgt:

“§3. De instrumenterende ambtenaar gelast met de overdracht van het zakelijk recht, bedoeld in §1, moet de verkrijger van het zakelijk recht uiterlijk op het ogenblik van de overdracht van het zakelijk recht in kennis stellen van de kennisgeving van de vaststelling tot leegstand, ongeschiktheid of verwaarlozing ervan of van de opname van het gebouw en/of de woning in de inventaris, bedoeld in de artikelen 28 tot 35. Een door beide partijen ingevuld en ondertekend formulier wordt door de notaris of een partij uiterlijk 7 dagen na de overdracht van het zakelijk recht aan de administratie en aan de in artikel 38, eerste lid, bedoelde ambtenaren gezonden. Bij ontstentenis van deze kennisgeving aan de administratie en aan de in artikel 38, eerste lid, bedoelde ambtenaren, wordt de overdrager van het zakelijk recht, in afwijking van §1, als belastingplichtige beschouwd voor de eerstvol-

gende heffing die na de overdracht van het zakelijk recht ontstaat.”.

Artikel 43

In artikel 36, §1, in fine, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “is opgenomen” en de woorden “in de inventaris” de woorden “op de desbetreffende lijst” ingevoegd.

Artikel 44

In artikel 42bis van hetzelfde decreet wordt §1 vervangen door de bepaling die luidt als volgt:

“§1. De houder van een zakelijk recht, bedoeld in artikel 27, krijgt 80% terugbetaald van het bedrag van het gewestelijk aandeel in de gewestelijke heffing, die het laatst bij deze houder geïnd werd, voor:

- 1° de gebouwen en/of woningen die binnen een periode van maximaal 1 jaar na de beëindiging van de renovatiewerkzaamheden geschrapt zijn uit de inventaris;
- 2° de gebouwen en/of woningen waarvoor een renovatiecontract afgesloten is, zoals bepaald in artikel 18, §2, van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode.

De toepassing van het eerste lid kan in geen geval aanleiding geven tot terugbetaling van heffingen die verschuldigd waren vóór 5 augustus 2004.

Deze terugbetaling kan in geen geval aanleiding geven tot betaling van moratoriumintresten.”.

Artikel 45

In artikel 43 van hetzelfde decreet wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

“Voor de toepassing van dit decreet wordt sloop gevolgd door vervangingsbouw, gelijkgesteld met renovatiewerkzaamheden.

De schorsing geldt voor de heffingen die verschuldigd worden op de inventarisatiedata die vallen in de periode van schorsing.”.

Artikel 46

Artikel 43bis van hetzelfde decreet wordt vervangen door de bepaling die luidt als volgt:

“Artikel 43bis

Voor de toepassing van artikelen 42, §1, en 43 dient, om geldig te zijn, het aanslagbiljet te worden verstuurd als volgt:

- wanneer de einddatum van de periode van opschorting valt vóór of op 31 december van het kalenderjaar na het jaar waarin de heffing gevestigd werd, moet het aanslagbiljet verstuurd worden tegen het einde van het kwartaal dat volgt op de einddatum van de periode van opschorting;
- wanneer de einddatum van de periode van opschorting valt na 31 december van het kalenderjaar na het jaar waarin de heffing gevestigd werd, moet het aanslagbiljet verstuurd worden tegen het einde van het kwartaal dat volgt op de einddatum van de periode van opschorting.

Deze bepaling geldt voor de aanslagbiljetten die vanaf 5 augustus 2004 verstuurd worden.”.

HOOFDSTUK XXII

Organiek fonds ontvangen dividenden BAM

Artikel 47

§1. Er wordt een begrotingsfonds “Financieringsfonds voor de financiering van Masterplan projecten, andere dan de Oosterweelverbinding, kortgenoemd financieringsfonds BAM” opgericht conform artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit.

§2. Aan het Financieringsfonds BAM worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit dividenden uitgekeerd door BAM aan het Vlaamse Gewest.

§3. De middelen van het Fonds dienen aangewend te worden voor projecten opgenomen in het Masterplan Antwerpen of aanverwante programma's, andere dan de Oosterweelverbinding, steeds met als finaliteit een

positief effect te hebben op de duurzame mobiliteit in de Antwerpse regio.

HOOFDSTUK XXIII

Economisch beleid

Artikel 48

In het kader van de terugbetaling ten overstaan van het Vlaamse Gewest vanwege Vlaamse bedrijven dewelke terugbetalingsverplichtingen hebben en die in terugbetalingsmoeilijkheid verkeren, nadat door artikel 40 van het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002 het artikel 23 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 werd opgeheven, en dit krachtens een overeenkomst tot toekenning van een achtergestelde lening, kan de Vlaamse Regering een schuldherschikking toestaan volgens de door haar vastgestelde modaliteiten.

HOOFDSTUK XXIV

Beschutte werkplaatsen

Artikel 49

§1. De personen, die als persoon met een handicap worden erkend door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap en die wegens de aard of de ernst van hun handicap onder de gewone arbeidsvoorwaarden voorlopig of definitief geen beroepsactiviteiten kunnen uitoefenen, kunnen hetzij voltijds, hetzij deeltijds in beschutte werkplaatsen worden tewerkgesteld, die worden erkend en gesubsidieerd door het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie.

De in de beschutte werkplaatsen tewerkgestelde personen met een handicap worden aangeworven, krachtens een arbeidsovereenkomst voor arbeiders of voor bedienden.

De beschutte werkplaats kan aan de personen met een handicap, die zich onmogelijk of moeilijk kunnen verplaatsen, huisarbeid verschaffen. In dit geval

worden zij aangeworven krachtens een arbeidsovereenkomst voor huisarbeiders.

§2. Het bouwen, het inrichten en oprichten, het in gebruik nemen van, het exploiteren en het wijzigen van de opnamecapaciteit van een door het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie subsidiabele beschutte werkplaats is onderworpen aan een voorafgaande vergunning verleend door het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie in het kader van de door de Vlaamse regering vastgestelde programmatie.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van deze vergunningsplicht.

In geval de vergunning wordt geweigerd kan de aanvrager tegen deze beslissing beroep aantekenen bij de regering op de wijze door deze bepaald.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden inzake erkenning van de beschutte werkplaatsen en de nadere regels inzake de indiening en behandeling van de aanvraag tot erkenning en inzake het verlenen, weigeren, schorsen en intrekken van deze erkenning. In geval de erkenning wordt geweigerd, geschorst of ingetrokken kan de aanvrager tegen de beslissing beroep aantekenen bij de regering op de wijze door deze bepaald.

Deze voorwaarden van erkenning hebben ten minste betrekking op:

- 1° het onthaalbeleid en de begeleiding van de werknemers met een handicap;
- 2° de vrijheid van de in de werkplaats tewerkgesteld personen en de eerbiediging van hun ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging;
- 3° de veiligheid en gezondheid van de werknemers met een handicap, en de arbeidsrechtelijke verhoudingen;
- 4° de materiële infrastructuur;
- 5° de inspraak van de personen met een handicap of van hun wettelijke vertegenwoordigers;
- 6° het beheer, de boekhouding en de verslaggeving van de werkplaats;

7° het onderzoek en het behandelen van de klachten van de werknemers;

8° de kwaliteit van de sociale begeleiding van de werknemers;

9° het beheer van gelden en goederen van de werknemers met een handicap.

De erkenning kan niet worden verleend wanneer de beschutte werkplaats niet past in het kader van de programmatie die door de regering is vastgesteld.

Om erkend te worden moet de voorziening opgericht zijn door een vereniging zonder winstoogmerk, of door een ondergeschikt bestuur zoals een provincie, een gemeente, een intercommunale van gemeenten, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of een vereniging bedoeld bij artikel 118 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, of door een publiekrechtelijke rechtspersoon of een instelling van openbaar nut.

Indien voormelde rechtspersoon ook andere voorzieningen organiseert dan beschutte tewerkstelling moet de inhoudelijke en administratieve autonomie van de beschutte werkplaats gewaarborgd zijn.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden, de criteria, de modaliteiten en het bedrag van de subsidies, die aan de beschutte werkplaatsen worden verleend met het oog op de tewerkstelling van werknemers met een handicap.

§5. Het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie kan binnen de perken van de hiervoor op de begroting van het Vlaams Ministerie van Werk en Sociale Economie ingeschreven middelen tegemoetkomen in de financiering van de aankoop, bouw en verbouwingswerken als ook in de kosten van uitrusting en apparatuur van de door haar erkende beschutte werkplaatsen die in het kader van de programmatie ter zake hiervoor in aanmerking komen.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedureregels, de bouwtechnische normen en de maximumbedragen inzake het verlenen van deze tegemoetkomingen.

§6. De sociaalrechtelijke inspecteurs, vermeld in het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke

aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn, oefenen controle en toezicht uit op de toepassing van de bepalingen van dit artikel en van de krachtens dit artikel genomen besluiten overeenkomstig de bepalingen van het voornoemd decreet van 30 april 2004.

§7. Onverminderd de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 maanden en met een geldboete van 26 euro tot 500 euro of met één van die straffen alleen degene die, zonder voorafgaande vergunning, vermeld in §2, een door de het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie subsidieerbare beschutte werkplaats bouwt, wie deze opricht, in gebruik neemt, exploiteert of de opnamecapaciteit ervan wijzigt en die het toezicht verhindert zoals voorzien in §6.

§8. De Vlaamse Regering wordt ermee belast de bestaande wets- en decreetbepalingen betreffende de beschutte tewerkstelling te wijzigen, aan te vullen, te vervangen of op te heffen, om ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van het kaderdecreet bestuurlijk beleid en van het besluit van de Vlaamse Regering tot oprichting van het Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie.

De besluiten die hiertoe worden vastgesteld, houden op uitwerking te hebben indien ze niet bij decreet bekrachtigd zijn binnen negen maanden na de datum van hun inwerkingtreding. De bekrachtiging werkt terug tot die laatste datum.

De bevoegdheid die hiertoe aan de Vlaamse Regering is opgedragen, vervalt negen maanden na de inwerkingtreding van dit decreet. Na die datum kunnen de besluiten die krachtens deze paragraaf zijn vastgesteld en zijn bekrachtigd, alleen bij een decreet worden gewijzigd, aangevuld, vervangen of opgeheven.

§9. De Vlaamse Regering kan de bepalingen van de decreten betreffende de beschutte tewerkstelling coördineren, alsook de bepalingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend wijzigingen hebben aangebracht tot het tijdstip van de coördinatie. Te dien einde kan zij:

1° de te coördineren bepalingen anders inrichten, inzonderheid opnieuw ordenen en vernummernen;

2° de verwijzingen in de te coördineren bepalingen dienovereenkomstig vernummernen;

3° de te coördineren bepalingen met het oog op onderlinge overeenstemming en eenheid van terminologie herschrijven, zonder te raken aan de erin neergelegde beginselen.

De coördinatie treedt pas in werking nadat zij bij decreet is bekrachtigd.

HOOFDSTUK XXV

Centra voor gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze en centra voor beroepsopleiding of omscholing van personen met een handicap

Artikel 50

§1 Het bouwen, het inrichten en oprichten, het in gebruik nemen van, het exploiteren, en het wijzigen van de opnamecapaciteit van door de Vlaamse dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding subsidieerbare centra voor gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze en centra voor beroepsopleiding of omscholing voor door het Vlaams agentschap voor personen met een handicap erkende personen met een handicap is onderworpen aan een voorafgaande vergunning verleend door de Vlaamse dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding, in het kader van de door de Vlaamse Regering vastgestelde programmatie voor deze organisaties.

De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van deze verplichting en het toezicht erop.

§2. De Vlaamse dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding kan binnen de perken van de hiervoor op zijn begroting ingeschreven middelen tegemoetkomen in de financiering van de aankoop, bouw en verbouwingswerken alsook in de kosten van uitrusting en apparatuur van de door hem erkende en in §1 bedoelde centra.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedureregels, de bouwtechnische normen en de maximumbedragen inzake het verlenen van deze tegemoetkomingen.

§3. Onverminderd de toepassing van de in het Strafwetboek gestelde straffen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 maanden en met geldboete van 26 euro tot 500 euro of met één van die straffen alleen degene die, zonder voorafgaande vergunning een door de Vlaamse dienst voor

arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding subsidieerbaar centrum voor gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze voor personen met een handicap of centrum voor beroepsopleiding of omscholing van personen met een handicap bouwt, wie deze opricht, in gebruik neemt, exploiteert of de opnamecapaciteit ervan wijzigt.

HOOFDSTUK XXVI

Inwerkingtreding

Artikel 51

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2006, met uitzondering van artikel 6, 2°, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2005; artikel 22 dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 2004; artikel 23 dat uitwerking heeft met ingang van 1 april 2003; artikel 24 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2005; artikelen 25 tot 33 waarvoor de Vlaamse Regering de datum bepaalt waarop ze in werking treden; artikel 35 dat in werking treedt op de dag van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad; artikelen 40 tot en met 46 die uitwerking hebben met ingang van 5 augustus 2004; artikel 49 dat in werking treedt op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap; artikel 50 dat in werking treedt op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.

Brussel, 28 oktober 2005.

*De minister-president van de
Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele
Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij
en Plattelandsbeleid*

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en
Vorming,*

Frank VANDENBROUCKE

*De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en
Gezin,*

Inge VERVOTTE

*De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en
Ruimtelijke Ordening,*

Dirk VAN MECHELEN

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en
Brussel,*

Bert ANCIAUX

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

*De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie,
Leefmilieu en Natuur,*

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur,
Stedenbeleid, Wonen en Inburgering,*

Marino KEULEN

*De Vlaamse minister van Mobiliteit, Sociale
Economie en Gelijke Kansen,*

Kathleen VAN BREMPT
